

Lipin pučkoškolac

Uvodnik

Dragi učenici, učitelji i ostali čitatelji! Ponosno vam predstavljamo 17. broj našeg školskog lista. Sretni smo što je marljivost naših novinara i ove godine urodila plodom. S obzirom da je prošli broj objavljen samo elektronički, ovaj je broj lista ponovo oživio na papirnatim stranicama. Velik događaj koji je obilježio ovu školsku godinu bio je dobivanje povelje o statusu Međunarodne Eko-škole i Zelene zastave sa znakom Eko-škole. Svoje smo aktivnosti započeli osnivanjem Eko-odbora, izradom plana rada, formiranjem eko-patrola, izradom logotipa, pisanjem eko-kodeksa i eko-himne. Više o tome čitajte u ovogodišnjoj temi broja. Novinari su se potrudili popratiti sva događanja koja su obilježila ovu školsku godinu. Pročitajte kako su se osmaši kreativno oprostili sa svojom školom te kako su se proveli na njima nezaboravnom maturalcu. Pogledajte rezultate s ovogodišnjih natjecanja, dojmove s terenskih nastava i škola u prirodi. List je i ove godine obogaćen likovno-literarnim sadržajem naših učenika koje svakako razgledajte i pročitajte. Uživajte uz mnogo zanimljivog sadržaja koji smo pripremili samo za vas, dragi naši čitatelji! Odmorite se na ljetnim praznicima jer u rujnu opet plovimo u nove školske vode!

Uredništvo

Novinarska grupa

Napredni informatičari

Sadržaj	
<u>1. Tradicijske igre</u>	3
<u>2. Posebni razredni odjel</u>	5
<u>2. Školske vijesti</u>	6
<u>4. Gostovanja</u>	15
<u>5. Terenska nastava</u>	22
<u>6. Putopis</u>	24
<u>7. GLOBE</u>	25
<u>8. Eko-škola</u>	26
<u>9. Knjižnica</u>	28
<u>10. Intervju</u>	30
<u>11. Naši osmaši</u>	33
<u>12. Comenius Sporture Project</u>	34
<u>13. Obilježili smo</u>	36
<u>14. Natjecanja</u>	38
<u>15. English page</u>	40
<u>16. Deutsche Seite</u>	41
<u>17. Vjeroučni kutak</u>	42
<u>18. Zabava</u>	43
19. Podlistak: likovno-literarne stranice	44

IMPRESSUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca

Gornja Stubica
Šk. god. 2013./2014.,
lipanj, 2014.

Broj 17, godina izlaženja
XVII.

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica

Za nakladnika:

Sanja Knezić, ravnateljica

Uredništvo:

Ana Boltek, 6.c
Martina Hegol, 8.a
Marija Lisak, učiteljica

Grafičko uredništvo:

Stanislav Novina, 7.a
Neven Košec, učitelj

Odgovorna urednica:
Marija Lisak, učiteljica

Novinari:

Lea Haramustek, 5.a
Marta Hren, 5.a

Elizabeta Vrduka, 5.a

Ana Boltek, 6.c

Dorotea Fuček, 6.c

Josip Herceg, 6.c

Manuela Hrenić, 6.c

Nikolina Makar, 6.c

Franjo Platužić, 6.c

Monika Tupek, 6.c

Karla Haramustek, 7.a

Marija Lorena Kosec, 7.a

Martina Hegol, 8.a

Valerija Kosec, 8.a

Unos teksta i grafičko oblikovanje:

Josip Herceg, 6.c

Franjo Platužić, 6.c

Stanislav Novina, 7.a

Tomislav Novina, 7.a

Fotografije:

FOTO grupa

Marko Mihaljinec, učitelj

Naslovnica

Učenici sa Zelenom zastavom

Poledina

Radovi učenika 1.b razreda i njihovih roditelja

na temu: Simboli Gornje Stubice

Tisk:

Studio za dizajn i tisk
"Arkuš",

Donja Stubica

Naklada:

250 komada

Cijena: 10 kn

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca

Ulica M. Gupca 2

49245 Gornja Stubica

tel.: 049/289-164

fax.: 049/290-153

e-mail:

osmggs@os-mgupca-gornjastubi-ca.skole.hr

Tradicijske igre

Naši djedovi i bake, tate i mame, slobodno vrijeme svoga djetinjstva provodili su u prirodi družeći se s prijateljima i igrajući razne igre. U današnje vrijeme te igre zamijenjene su virtualnim svijetom druženja. Današnja djeca zaokupljena su računalom, internetom, računalnim igricama te drugim stvarima koja ih odvlače od druženja na otvorenom. Da bismo to promijenili, prikupili smo brojne igre koje će vas odvesti u prirodu. Neka tradicijske igre ponovno ožive!

Na slovo ili na boju

Igra se može igrati u otvorenom i zatvorenom prostoru. Odabrani igrač kaže: „Na slovo...” (npr. M), a ostali igrači se moraju uhvatiti za predmet koji počinje zadanim slovom. Ako se igra na boju (npr. smeda), onda igrač u svojoj blizini mora pronaći tu boju i staviti ruku na nju. Tko ne uspije – lovi ostale igrače!

Šibice

Kutija šibica stavi se na kraj stola i odbija udarcem palca. Ako bi kutija pala na slikovni dio površine, računalo bi se 10 bodova, ako na bočnu stranu 100, ako pak na visinu, dobivalo se 1000 bodova. Okrene li se kutija naopako, dakle na neslikovni dio, značilo bi 0 bodova. Iza deset pokušaja ili kako se igrači dogovore, zbrajali bi se bodovi i objavljivao pobjednik. Onaj tko izgubi igru, napravi nešto što pobjednik odredi.

Pošto kume lonac?

Igra se igra tako da se djeca iz sela, obično djevojčice, sastaju i poredaju u kolo. Mlađe djevojčice bi bile lončići, a starije kume. Kupac obilazi oko kola tražeći

sebi lončić. Kada stane kod neke kume i udari ju, najčešće po lijevoj ruci, pita je: „Pošto kuma lončić?” Kuma bi odgovorila: „Po petak, po šestak, baš ti ga nedam.” Na to bi kuma i kupac potrcali okolo kola, kuma u jednom smjeru, a kupac u drugom. Koji bi prije stigao do lončića i stavio desnu ruku na njega, lončić bi bio njegov.

Pikulanje

Na zemljanoj površini napravi se rupa. Svaki igrač ima svoju pikulu koju treba prstom gurnuti u rupu. Pobjednik je onaj kojem pikula bude najbliže rupi ili padne u rupu.

Školjkanje

Svaki igrač ima svoj kamen koji mora jednom nogom gurati u polja nacrtana kredom. Na nacrtana polja koja su označena brojevima, npr. od jedan do pet (ili od 1 do 8), učenik istodobno gura kamen i skače prema brojevima. Ako kamen gurne izvan granica nacrtanih polja, mora ići otpočetka, od broja jedan. Pobjednik je onaj koji dođe bez prekida do kraja.

Išla majka s kolodvora

Ova igra namijenjena je djevojčicama. Jedna djevojčica glumit će majku dok ostale stoje u krugu. Majka pjeva: „Išla majka s kolodvora, adia, dia, de!” Djevojčice odgovaraju: „Što će majka s kolodvora?” Majka pjeva: „Traži jednu kćerku, adia, dia, del!” Djevojčice: „A kako da se zove, adia, dia, de?” Majka: „Nek se zove..... (kaže ime jedne djevojčice iz kruga) „adia, dia, de!” Djevojčice: „A što će ona biti, adia dia de?” Majka: „Ona će biti, npr. pjevačica „adia, dia, de!” Djevojčice: „A gdje će ona stanovati, adia, dia, de?” Majka: „Ona će stanovati, npr. u dvorcu, adia, dia, del!” Djevojčice: „A što ćemo joj darovati, adia, dia, de?” Majka: „Darovat ćemo joj, npr. mikrofon!” Djevojčice: „Evo vaše kćerke, adia, dia, de!” (majci prilazi djevojčica koju je majka odabrala za svoju kćer). Tada su te dvije djevojčice majke i izabiru svoju kćerkicu sve dok u krugu ne ostane jedna djevojčica. Tada ona glumi majku pa se igra ponavlja otpočetka.

Žabice

Iako je ova igra češća kod djece na moru, i naši stari su se njome zabavljali na mirnim barama.

Najčešće su djevojčice tražile ravno kamenje, a dječaci su se nadmetali u vještini žabica. Trudili su se da im kamen odskoči na vodi što više puta. Sramota je bila postati boć, tj. ne napraviti niti jednu žabicu.

Ide mačka oko tebe

Ide mačka oko tebe
pazi da te ne ogrebe.
Čuvaj mijo rep
nemoj biti slijep.
Ako budeš slijep,
otpast će ti rep.

Igrači stanu u krug. Mačka bi bila jedna djevojčica, nekada bi se tako i obukla. Ona bi ostavljala nekakav trag iza leđa potencijalnim miševima. Ako bi miš na vrijeme reagirao, tj. našao stvar iza svojih

leđa, on bi bivao mačka koja lovi, a mačka miš. Igru su igrala manja djeca oba spola.

Lanac probijanac

Što se više igrača uključi u igru, to je igra zabavnija. Brojalicom eci, peci, pec (može i nekom drugom) odabere se dijete koje prvo probija lanac. Ostali stanu jedan do drugoga i čvrsto se prime za ruke. Cilj je odabranog pronaći "najslabiju kariku" lanca, odnosno prepostaviti koje bi dijete u lancu najbrže popustilo stisak ruke. Tada se valja svom snagom zaletjeti između odabrane djece i prekinuti lanac.

Reci-reci

Igrači se poredaju jedan pokraj drugoga. Određeni igrač zadaje naredbe koje ostali moraju izvršavati, npr. „reci, reci...

skakutajte na jednoj nozi svi!” Onaj igrač koji će najduže izvršavati naredbu, bit će idući koji će predvoditi igru.

Kokotek

Jedan igrač stane između nekolicine igrača. Igrači se dodaju loptom ili nekim drugim predmetom s ciljem da tu loptu onaj igrač koji je u sredini ne smije uloviti. Ako je ulovi, na njegovo mjesto ide onaj igrač koji je zadnji dirao loptu.

Bojice

Igrači se poredaju uz neki zid ili ogradu. Izabrani igrač svakom suigraču dodijeli jednu boju. Zatim igrač koji predstavlja kupca kaže: „Dobar dan! Imate li __boju?” Kupac nabraja boje sve dok ne pogodi boju koju je odabrao neki od igrača „boja”. Tada prodavač kaže: „Imamo!” Tada igrač „boja” počne trčati unaprijed dogovorenim putem dok ga kupac lovi. Ako ga kupac ulovi, igrač „boja” postaje kupac, a kupac smišlja boju i govori je prodavaču. Ukoliko ga ne ulovi, igrač „boja” vraća se na svoje mjesto i smišlja po želji novu boju ili ostavlja staru pa se igra nastavlja.

Bijeli zub

Između nekolicine igrača odabere se jedan koji će nasmijavati druge. Tijekom nasmijavanja ostali igrači ne smiju pokazati zube jer onaj tko ih pokaže, zauzima mjesto onoga tko nasmijava.

Rihter

Jedan igrač stane ispred drugih okrenut leđima. Drugi ga moraju

udariti po stražnjici, a on mora pogoditi tko je udario.

Čika Mika

Potrebna su četiri papirića. Na jednom papiriću napiše se Čika Mika, na drugom tat (lopop), na trećem sudac i na četvrtom žandar. Papirići se zaklope, promiješaju i stave u kapu. Svaki od četiri igrača izvlači jedan papirić i postaje ono što mu na papiriću piše. Čika Mika govori: „Čika Mika, ukrali mi bika, sa dva roga, sumnjam na ovoga.” Ako pogodi tata (lopova), sudac određuje kaznu tatu (lopopu), a ako ne pogodi, onda sudac određuje kaznu Čiki Miki. Žandar izvršava kaznu.

Špekulanje ili gumbanje

Na ravnom terenu iskopa se rupica. Igrači bacaju špekulice ili gumbiče u rupu. Tko prvi pogodi rupu, pobjednik je i kupi sve špekulice ili gumbiče.

Devetkanje

Uzmu se deset kamenčića. Jedan se drži u ruci, a ostalih devet su na okupu. S jednom rukom baci se taj kamenčić u zrak i s istom tom rukom pokupi se onih devet i ulovi onaj koji se prethodno bacio.

Jakove, gdje si?

Jednom igraču maramom zavežemo oči. Ostali igrači poredaju se u krug okolo njega. Igrač zavezanih očiju mora dodirnuti jednog igrača i pogoditi njegovo ime. Ako mu pogodi ime, mijenjaju uloge.

Igre prikupili učenici 5.a, 6.c i 8.a

Posebni razredni odjel

Posebni razredni odjel u našoj je školi formiran 2005. godine. Čine ga učenici koji pohađaju nastavu po posebnom programu zbog određenih teškoća u razvoju (teškoća u učenju, motoričkih teškoća, oštećenja vida i sluha...). Razred trenutno pohađa trojica učenika. Učenici su djelomično integrirani - sa svojim matičnim razredom prisustvuju nastavi vjeronauka, likovne i glazbene kulture te tjelesne i zdravstvene kulture. Odgojne predmete - nastavu hrvatskoga jezika, matematike, prirode i društva svladavaju u učionici PRO-a. Od ove školske godine u razredu nam pomaže asistentica u nastavi Tea Drempetić. Tea odlazi i u integraciju u matični razred s učenikom Nikolom Skušićem te po potrebi pomaže i ostalim učenicima škole.

Maja Hrastinski, defektologinja

Tko smo mi?

Zovem se Karlo Repić. Idem u šesti razred. Živim s roditeljima, bratom i stricem. Najviše volim svoje kućne ljubimce mačku i psa. Najdraži predmeti su mi priroda i matematika. Volim jesti špageće. Najdraža boja mi je zelena. Moj hobi je nogomet. Volim raditi i pomagati kod kuće. Tati pomažem flaksati, raditi u vinogradu i pospremati drva. Jednog dana želim biti konobar, autolimar ili policajac.

Karlo Repić, 6. b

Moje ime je Nikola Skušić. Idem u šesti razred. Moju obitelj čine mama, tata, brat Ivan, Tomica i Pero. Imam kućnog ljubimca mačku. Volim jesti meso, ribu, jabuke, šljive i kruške. Najdraža boja mi je crvena. Volim se s bratom Ivanom voziti na biciklu i igrati se u pijesku. S prijateljem Davidom idem na izlete i sladoled. Mami i tati pomažem u radovima u našem vrtu. Skupljam sličice nogometara. Imam svoju kasicu u koju štedim. Moj prijatelj zove se Nikola Varžić. Kad odrastem, želim biti građevinar. Oni žbukaju i rade s ciglama.

Nikola Skušić, 6.a

Zovem se Nikola Varžić. Idem u četvrti razred. Živim sa sekom, tatom i mamom. Imam mačku Ritu i psa Medu. Hranim ih i dajem im vode. Volim se igrati s autićima, crtati i igrati kompjutorske igrice. Najdraža hrana su mi lubenica, banana i kruška. Ne volim jesti špinat. Najljepša boja mi je crvena. U slobodno vrijeme igram se s Ritom i Medom. Medo i ja idemo u šetnju. Mami pomažem prati suđe. Tati pomažem oko auta. Najbolji prijatelj mi je Alen. On mi stalno pomaže. Najdraži predmet mi je matematika, a najteži priroda jer treba puno pisati. Kad odrastem, želim biti automehaničar.

Nikola Varžić, 4.d

Moja pravila o zaštiti okoliša

1. Moramo čuvati okoliš.
2. Ne smijemo bacati smeće.
3. Moramo saditi cvijeće.
4. Ne smijemo zagadivati vodu.
5. Ne smijemo ubijati životinje.
6. Moramo odvajati otpad u spremnike.

Nikola Skušić, 6.a

V mojem zavičaju

V mojem zavičaju si delaju. Sadiju krumpier, bažulj, repu, mahune i ciklju. Ljudi na njive frezaju, oreju i jamiju.

Sadjiju kuruzu, šenicu i zob. Moja obitelj na njive ore, freza, pluži i jami. Moja mama i suseda sadiju lučice, ciklju, bažulj, mahune, kelj, šalatu, ruklju, krumpier. Sadime još i kuruzu, šenicu i zob. Povrće pobere i od njega delame zimnicu. Za zimu pospravljame papriku, ciklu, krasavce i feferone.

Karlo Repić, 6.b

Naši likovni radovi:

Brežuljkasti zavičaj, Nikola Varžić, 4.d

Zaštita okoliša, Nikola Skušić, 6.a

Početak nove školske godine

Prvi dan nastave u školskoj godini 2013./2014. započeo je 2. rujna. Nekoliko minuta prije 8 sati učenici naše škole stigli su pred školska vrata. Učenici prvih razreda došli su u pratinji svojih roditelja. S nestrljenjem i osmijehom na licu

iščekivali su vidjeti svoje učitelje. Sve prisutne ispred matične škole pozdravila je ravnateljica Sanja Knežić zaželjevši svima sretnu i uspješnu novu školsku godinu. Nakon što je učenicima prvih i petih razreda predstavila njihove učitelje, svi su učenici, osim prvih razreda, krenuli u svoje učionice. Dok su se ostali učenici u učionicama družili sa svojim učiteljima,

prvašićima je u holu škole dramsko-recitatorska grupa pod vodstvom učiteljice Ivanke Lisak pripremila iznenadenje. U prigodnoj predstavi svim učenicima prvih razreda zaželjela je dobrodošlicu u školu i prvi razred. Šaljivim igrokazom „Jesenska šumska šala“ J.Bunčić-Bandov razveselila je đake prvake. Nakon nekoliko sati nastave svi su se učenici i učitelji uputili prema crkvi sv. Jurja gdje su prisustvovali svetoj misi za početak nove školske godine. Ispunjeni Duhom Svetim poslije sv.mise svi su krenuli svojim kućama.

Marija Lorena Kosec, 7.a

„Jedem voće, mislim zdravo“

Početkom ove školske godine u prva četiri razreda osnovne škole u cijeloj Hrvatskoj

ušao je jedan novitet- Shema školskog voća pod sloganom „Jedem voće, mislim zdravo“. Program je to Europske unije kojim su učenici jednom tjedno, uz obrok u školskoj kuhinji, dobili besplatnu voćku. Shema školskog voća trebala bi pridonijeti povećanju potrošnje voća kod djece u nižim razredima osnovne škole.

Nikolina Makar, 6.c

Međunarodni dan pismenosti

Više od 40 godina UNESCO slavi Međunarodni dan pismenosti 8. rujna kako bi podsjetio međunarodnu zajednicu da je pismenost temeljno ljudsko pravo i osno-

va svakog učenja. I naša škola već nekoliko godina unazad obilježava taj dan. U holu naše škole izloženi su brojni časopisi koje su učenici mogli zamijeniti za neke svoje već pročitane. Ako nisu imali što za razmjeniti, učenici su mogli časopise kupiti po simboličnoj cijeni od 5 kuna, a časopis s CD-om za 10 kuna. Uz to naša knjižničarka pripremila je plakat na temu Pismenost za 21. stoljeće, a učenici 4.b razreda zapisali su zašto je dobro što znaju čitati ili pisati. Neki njihovi odgovori također su stavljeni na pano.

Valerija Kosec, 8.a

Pročitajte što su zapisali:

„Lijepo je što znam pisati. To trebam zahvaliti učiteljici koja je imala puno strpljenja da me nauči sva slova. Nekad sam bio lijen i nisam imao volje. Sada kada znam pisati, radujem se tome.“

Emil Mucak, 4.b

„Volim pisati i sretan sam što imam taj dar. Lijep je osjećaj kada netko pročita i razumije ono što sam napisao. Pisanje je sastavni dio našeg života. Pisanjem se sporazumijevamo, izražavamo svoje misli, osjećaje i želje. Pisanjem mogu prepričati događaje, uspostaviti komunikaciju s prijateljima i obitelji.“

Alen Sviben, 4.b

„Dobro je što sam naučila pravilno pisati. Da to ne znam, ne bih mogla pisati lijepe sastavke i pjesme. Ponekad mi dođu razne misli pa ih poželim napisati u obliku priča i pjesama. Zapisujem ih u jednu bilježnicu. Možda će ih jednog dana netko i pročitati. Da naši poznati pisci za djecu nisu naučili pisati, ne bih mogla uživati u njihovim zapisanim riječima. Maleni koji niste naučili slova, sigurno ćete ih brzo naučiti. Tome služi škola.“

Karla Zebić, 4.b

„Sretna sam što sam imala priliku naučiti pisati. Kada ne bih znala pisati, ne bih mogla prenijeti na list svoje osjećaje i ideje. Svijet bi bio nepotpun bez djela književnika i znanstvenika.“

Ana-Marija Haramustek, 4.b

Hrvatski olimpijski dan

Poznato je da su utemeljitelji prvih Olimpijskih igara stari Grci koji su u Ateni započeli ovo prestižno svjetsko sportsko natjecanje. Igre olimpijade smatrале су se posebnim događajem u čitavom grčkom svijetu. I u našoj je školi ove školske godine obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana bilo posebno. Vratili smo se u daleku prošlost te pod vodstvom učitelja tjelesne i zdravstvene kulture Dominika Karajića

oživjeli antičke igre olimpijade. Kao simbol mira i prijateljstva obukli smo bijele majice te sudjelovali u sportskim aktivnostima. U vrijeme 6. i 7. školskog sata, 10. rujna svi smo se skupili ispred škole gdje nam je učitelj u uvodnom predavanju govorio o običajima vezanim za početak olimpijskih igara. Prenijevši sportski duh svim učenicima, krenuli smo na borilišta gdje smo se okušali u četiri discipline:

bacanje diska, bacanje kugle ili medicinke, sprint i trčanje na duge pruge. Na putu do cilja vodili smo se olimpijskim geslom: „Brže, više, jače“. Kategorije su bile dvije, a činili su ih dječaci i djevojčice iz kojih smo na kraju dobili 64 pobjednika. Kao i u antičko doba, pobjednici su okrunjeni vijencem od maslinovih grančica, a u ruci su držali palminu granu. Posebna slava pripala je Maksimilijanu Tupeku iz 8.c, trostrukom pobjedniku. Svi oni koji nisu imali priliku osjetiti slavu pobjednika utješili su se olimpijskim geslom: „Važno je sudjelovati, ne pobijediti“. Svaki razred imao je još jedan zadatak: u pauzama prije rotacija po zadanim disciplinama odigrali smo po jednu tradicijsku igru našeg kraja (pošt kume lonac, slijepi miš, bojice, ribarova mreža, išla majka s kolodvora...). Bio je to uistinu poseban dan kojim smo pokazali da promičemo sport i olimpizam te isto tako potičemo učenike da se što više uključe u sportske aktivnosti kojima poboljšavaju svoje zdravstveno stanje i kvalitetu života.

Martina Hegol, 8.a

Dan zaštite ozonskog omotača

Ozonski omotač dio je Zemljine atmosfere koji sadrži relativno visoku koncentraciju ozona koji se u Zemljinoj atmosferi stvara uz pomoć Sunčevog ultraljubičastog zračenja. Da bi ukazali na važnost zaštite ozonskog omotača, učenici GLOBE grupe, povodom Dana zaštite ozonskog omotača 16. rujna, izradili su plakat. Slogan obilježavanja toga Dana bio

je „Sačuvajmo našu atmosferu za buduće naraštaje“. S plakata učenici su mogli pročitati što je to ozonski omotač, gdje se

nalazi i koja je njegova važnost za naš planet Zemlju. Posebno su naglašene ozonske rupe, ultraljubičasto zračenje i važnost zaštite kože tijekom sunčanja. Obilježavanjem ovoga dana htjeli smo ukazati da je ozonski omotač neophodan za život na Zemlji i da je njegova važnost za život na našemu planetu ogromna.

Karla Haramustek, 7.a

Europski dan jezika

Predstavljajući bogatu jezičnu i kulturnu raznolikost Europe, učenici naše škole 26. rujna 2013. obilježili su Europski dan jezika. U prostoru male športske dvorane učenici 4.b, 5.a, 6.a, 6.b, 6.c, 7.b, 8.a, 8.b i 8.c razreda predstavili su 12 europskih zemalja. Na štandovima koji su bili izloženi mogli smo saznati puno toga o Italiji, Francuskoj, Španjolskoj, Grčkoj, Hrvatskoj, Austriji, Irskoj, Velikoj Britaniji, Švedskoj, Poljskoj, Njemačkoj i Švicarskoj. Posebno smo izdvojili štand koji je predstavljao nama najljepši kraj, Hrvatsko zagorje. Ostali učenici su za vrijeme 6. i 7. školskog sata mogli razgledavati

štandove s kojih su mogli probati engleski čaj s mlijekom, španjolske churrose, grčki feta sir i suhe smokve, bečke kocke i istoimeni odrezak, medenjake, štrudlu od jabuke i zlevku, talijanske bruschette i pizzu te ostalu bogatu gastronomsku ponudu. Također, mogli smo vidjeti mnoštvo razglednica, plakata i prezentacija, prospekata, vodiča, časopisa, suvenira, poslušati „Insieme“ Tota Cutugna, pa čak i zaplesati grčki sirtaki i bečki valcer. Bio je to jedan vrlo zanimljiv sat upoznavanja europskih zemalja s ciljem poticanja učenika na učenje što većeg broja jezika kako bi se povećala višejezičnost i razumijevanje različitih kultura.

Martina Hegol, 8.a

Snimanje filma „Kruška tepka i kruh od kruške tepke“

U mjesecu rujnu slavi se Dan tradicijske baštine. Svake godine etnografsko-folklorna grupa naše škole obilježava taj dan raznim aktivnostima. Ove su godine zajedno s članovima video-filmske grupe odlučili snimiti dokumentarni film o kruhu od kruške tepke. Scenarij za snimanje filma uključio je sve aktivnosti vezane uz izradu kruha, od branja kruški tepki do pravljenja kruha. Branje kruški tepki i pravljenje tropa od njih uprizorili su na domaćinstvu obitelji učiteljice Ivanke Lisak u Šagudovcu. Tu su za potrebe snimanja kadrova filma imali na raspolaganju voćnjak s kruškom tepkom, drvene „kace, stolčeve i bate“ za drobljenje krušaka, starinsku drvenu prešu te starinsku klijet pletenu od pruća. U snimanju

su sudjelovali učenici 5.c razreda, članovi etnografsko-folklorne grupe, članovi foto grupe, članovi video-filmske grupe te njihovi voditelji Božena Lacković, Armina Rod, Marko Mihaljinec, Nataša Mirt, Marija Vidaković i domaćica Ivanka Lisak.

Školske vijesti

Domaćini baka i djed Lisak bili su izvrsni u svojim ulogama- baka kao poznavateljica starih običaja, a djed kao organizator branja i prešanja. Prema nasmijanim dječjim licima zaključili smo da su uživali u radu i boravku u Šagudovcu te da će im snimanje ovih prvi kadrova dokumentarnog filma ostati u lijepom sjećanju.

Valerija Kosec, 8.a

Dan neovisnosti

Dan neovisnosti blagdan je u Republici Hrvatskoj koji se obilježava 8. listopada i što posebno raduje nas đake, tog dana nema nastave. Povodom toga dana učenice 8.a razreda izradile su prigodan plakat. Podsetili smo se da je na taj dan 1991. godine Hrvatski sabor donio jednoglasnu odluku o raskidu veza s ostalim republi-

kama i pokrajinama SFRJ. Uz nekoliko domoljubnih stihova mogli smo pročitati još mnogo podataka o povijesti Lijepe Naše. Na satu Hrvatskoga jezika učenici su čitali domoljubne pjesme te na taj način naučili što Dan neovisnosti znači za našu domovinu. Na kraju, zapisali su i nekoliko stihova kojima su izrazili ljubav prema svojoj domovini.

Dorotea Fuček, 6.c

Solidarnost na djelu 2013.

Kako bi pomogli onima kojima je pomoći najpotrebnija, učenici naše škole 9. i 10. listopada sudjelovali su u humanitarnoj

akciji Solidarnost na djelu 2013. Učenici su dobili bonove Crvenog križa u vrijednosti od 5 kuna. Bonove, koji su numerirani i na poledini ovjereni žigom Gradskog društva Crvenog križa Donja Stubica, učenici su prodavali u svojoj okolini. Skupljeno je ukupno 3020 kuna. Zahvaljujemo mještanima i roditeljima koji su se odazvali i podržali ovu akciju. Gradsko društvo Crvenog križa Donja Stubica tijekom cijele godine preuzima donacije rabljene odjeće i obuće u svojim prostorijama u Donjoj Stubici.

Karla Haramustek, 7.a

Dan jabuka

Jabuku nazivamo kraljicom voća. Zdrava je i puna vitamina i minerala. Zbog svoje tako velike važnosti jabuke imaju svoj dan koji smo i ove godine, tradicionalno, obilježili u našoj školi. Povodom Dana jabuka 20. listopada 2013. u holu naše škole izložene su jabuke, dar gospodina Ivana Pavlovića iz Gornje Stubice koji već godinama sudjeluje na izložbi „Zagorje-trnac starih sorata voća“ i osvaja nagrade za najveći broj starih sorti voća. Do ove godine uspio je cijepiti 54 starinske sorte voća, a od toga je 30-tak sorti domaćih jabuka. Za izložbu u našoj školi odabrao je 28 sorti jabuka. Učenici su mogli vidjeti kako izgleda boskop, željeznača, ljestevnjak, zeleni štetinac, šarenika, staklara, šampanjka, ananas, božičnica, funtača, ledarica, krivopetljka, zelenika, carević, lord

lamburn, kraljevčica, mašanka, rajska, kanada, tvrdika, kožara, križara, ontario, bijela repica, srčika, špinclin, starking i zlatna žuta parmenka. Zahvaljujemo mu na tome i želimo mu i dalje uspješnu sadnju i uzgoj starih sorti voća. Izložbu su organizirali članovi etnografske i folklorne grupe sa svojim voditeljicama Arminom Rod i Boženom Lacković.

Marija Lorena Kosec, 7.a

Sjećanje na pokojne učenike i učitelje naše škole

Dan prije svetkovine Svih Svetih, 31. listopada 2013., učenici 7.b razreda i vjeronaučna grupa zajedno s ravnateljicom naše škole Sanjom Knezić i vjeroučiteljem Robertom Kučakom posjetili su gornjostubičko groblje. Kod glavnog križa

i na grobovima pokojnih učitelja i učenika zapalili su svjeće. Puni duha i vjere te suošćenja za njihove obitelji izmobilili su molitve koje su učenici sami napisali. Molitve su im dolazile iz srca i ganule su sve okupljene.

Lucija Drempetić, 8.b

“Poduzetnički impuls 2013.”

U veljači 2013. godine Ministarstvo poduzetništva i obrta objavilo je Otvoreni javni poziv iz programa “Poduzetnički impuls 2013.” Učenička zadruga Matija Gubec prijavila se na Otvoreni javni poziv u sklopu mjere “Obrazovanje za poduzetništvo i obrte te očuvanje tradicijskih i umjetničkih obrta” za aktivnost “Učenička zadruga i učeničko poduzeće” čiji je cilj upoznati učenike s poduzetništvom. Na osnovu te prijave, MINPO razmotrilo je našu prijavu te je odobrilo bespovratna novčana sredstva iz proračuna Republike Hrvatske u iznosu od 9. 023, 61 kn. Sredstva će se namjenski utrošiti za rad Učeničke zadruge kao što je navedeno prema projektu natječaja.

Bernarda Razum, učiteljica

Straničnici iz Texasa

Nakon uspješne suradnje sa školom iz Hong Konga u dalekoj Kini, naša je škola surađivala s McAuliffe Elementary School iz Texasa. Na školsku je adresu u mjesecu studenome stigao paket američkih plastificiranih straničnika koje smo mogli pogledati i proučiti u školskom holu

izvješene na panou. I naša je škola u Texas poslala nekoliko zanimljivih straničnika (bookmarker) koje su izradili učenici viših razreda.

Marta Hren, 5.a

Statistika u sedmom razredu

U mjesecu studenome učenici sedmih razreda na satima matematike bavili su se statistikom. Taj dio matematike prihvaćen je s oduševljenjem. Učenici su se primili posla s velikim interesom. Jedan od zadatka bio je obraditi temu po vlastitom izboru; prikupiti podatke, analizirati ih te ih prikazati različitim tablicama i dijagramima. Neki su učenici odabrali aktualne teme iz tzv. leksikona, a neki teme vezane uz EU Comenius Project. Zanimljive rezultate prezentirali su ostalim učenicima.

Rezultati nekih tema:

7.b

Najdraži sport- nogomet

Najdraži školski predmet- Kemija

Posjećenost nacionalnih parkova-

Plitvička jezera

Najdraže piće- cedevita

Najdraža pjesma- Gangam style

Najdraži nogometni klub- Mario Mandžukić

Najdraža tradicionalna igra- Skrivač

Najdraži pjevač- Justin Bieber

7.c

Najdraži sport- rukomet

Najdraži slatkiš- čokolada

Najdraža boja- plava

Najdraže voće- banana
Najdraža serija- Lud, zbumen, normalan
Najdraži nogometni klub- Barcelona
Sati su prolazili u radnoj, no veseloj i opuštenoj atmosferi. Neke plakate i prezentacije mogli smo vidjeti na panoima u učionici matematike.

Gordana Jandžel, učiteljica

Dan sjećanja na Vukovar

U Hrvatskoj se 18. studenoga obilježava Dan sjećanja na žrtve Vukovara. U našoj je školi ove godine taj dan obilježen nekoliko dana ranije, 14. studenoga prigodnim predavanjem o Domovinskom ratu koji je održao Radmil Pavalić-Paraga iz Udruge veterana specijalne policije Domovinskog rata „Barun“. Gospodin Pavalić upoznao nas je o stanju u kojem su bile hrvatske oružane snage na početku rata: s malo oružja i potpuno neopremljene. Oružje se nabavljalo na crnom tržištu po znatno višim cijenama. Najteže stanje bilo je u Vukovaru. Bitka za Vukovar trajala je 3 mjeseca. Vukovar je bio u opsadi od Jugoslovenske narodne armije, a branio ga je lokalni Zbor narodne garde. Vukovar je pao 18. studenoga 1991. Mnogi su

branitelji poginuli, grad je bio razoren, a civilno stanovništvo poubijano ili protjerano. Od mnogobrojnih ratnih događaja iz Vukovara najupečatljivija priča bila mi je o Trpinjskoj ulici nazvanoj „Groblje tenkova“. Hrvatski vojnici u jednom su danu u Trpinjskoj ulici uništili tri tenka i dva oklopna transportera, a sljedeći dan uništeno je još osam tenkova. Drago mi je da smo na ovaj način upoznati s događajima iz ne tako davne prošlosti. Sviđa mi se završna poruka gospodina Pavalića: „Događaji iz Vukovara ne smiju se zaboraviti, ali ni služiti za širenje mržnje.“ Ovo predavanje bilo je vrlo zanimljivo, informativno, emotivno i poučno. Shvatili smo da trebamo biti zahvalni svima onima koji su patili, umrli i bili mučeni za oslobođenje naše domovine Hrvatske. Domovinski rat simbol je ljubavi i odanosti Hrvata koji

su se borili za slobodu svog naroda i oni nikad ne smiju biti zaboravljeni.

Dominik Hren, 8.a

Također, Dan sjećanja na Vukovar naša je škola obilježila prigodnim plakatima. Učenici osmih razreda napravili su plakat s povijesnim podatcima i fotografijama vezanim uz Domovinski rat u kojem je najviše stradao grad Vukovar. Učenici petih razreda na satu likovne kulture tehnikom kolaž izradili su slova koja su činila riječ Vukovar, dok su učenici sedmih razreda tonskom modelacijom naslikali poznati vodotoranj u Vukovaru. Do Domovinskog rata na njemu je bio restoran s kojega se video Vukovar i okolica te prelijepa rijeka Dunav. Na satu hrvatskoga jezika učenici su pisali pisma djeci kojoj je djetinjstvo oduzeto ratom. Cilj ovih aktivnosti bio je prisjetiti se svih poginulih i stradalih tijekom Domovinskog rata.

Lea Haramustek, 5.a

Pisma djeci kojoj je djetinjstvo oduzeto ratom

Dragi moji prijatelji, ne mogu ni zamisliti kakav je to osjećaj kad te usred bezbrižne igre prekine zvuk sirene koji te upozorava da moraš bježati u mračno sklonište. A kad izadeš, zanijemiš od šoka kad vidiš porušeni grad. Ne mogu znati kakav je to osjećaj kad ostaneš bez najboljeg prijatelja, brata, mame ili tate. Žao mi je zbog svega toga što ste morali proživjeti. Na žalost, u svijetu ljudi još uvijek ratuju. Još je mnogo djece koja su gladna, bolesna, tužna i nesretna. Mnogi ne znaju što je računalo, igračka, a pitanje je jesu li ikada pogledali koji critić. Nadam se da će se to promjeniti i da će sva djeca svijeta biti sretna.

Mihael Osrečak, 6.c

Draga djeco! Tijekom Domovinskog rata niste mogli uživati u svojem djetinjstvu. Bili ste svjedoci strašnih i potresnih trenutaka. Pohađanje škole vama je bilo one-mogućeno, niste mogli učiti, niste se mogli igrati sa svojim prijateljima. Rat je najgora stvar koja se može dogoditi u životu odraslog čovjeka, a još gora za djecu koja bi trebala imati sretno i normalno djetinjstvo. Nadam se da ste nakon ove 22 godine uspjeli zaboraviti barem pola toga što vam se dogodilo. Želim vam sreću u dalnjem životu.

Karla Smetko, 6.c

Školske vijesti

Dragi prijatelji! Kad bi se nekim čudom vrijeme moglo vratiti i promijeniti, vjerujem da bi i vaše djetinjstvo bilo drugačije. Bilo bi puno ljubavi, radosti, igre, učenja i mira, baš kao i moje sada. Vaše sjećanje i patnju nitko ne može izbrisati, ali je može ublažiti. Sada kao odrasli ljudi, možete na neki način ispunjavati svoje želje i snove, kako sebi tako i svojim bližnjima. Možete im pružiti ono što je vama oduzeto. Sjećanja koja želite zaboraviti čine vas jačim i hrabrijim te vas sigurnim korakom vode u bolju i sretniju budućnost punu ljubavi i mira.

Lana Boroša, 6.c

Djeco, za vas je djetinjstvo riječ koja znači ozbiljnost, suze, rat i nemir. Vjerujem da je za vaše maleno tijelo bilo naporno i iscrpljujuće proživljavati takvu nepravdu. Ne shvaćam kako su si tada neki obični ljudi dali za pravo da unište vaše živote i sve što imate. Nadam se da će ta bol nanesena vama s vremenom nestati ili barem utihnuti. Budite hrabri i pokušajte živjeti u sadašnjosti.

Valerija Kosec, 8.a

Ovo pismo pišem tebi, djevojčici koju ne poznajem, ali te želim ohrabriti. Znam da riječi nisu dovoljne, ponekad ništa ne znače, ali u ovom trenutku jedino je važno da si tu i da ponovno živiš slobodna u svojoj domovini. Neki događaji ne mogu se tako lako zaboraviti, nosi ih u srcu, ali koračaj ponosno i hrabro.

Ema Ivanić, 8.a

Dragi moji neznani prijatelji, ovo pismo pišem vama koji ste proživjeli strahote rata. Ja nisam doživio rat i jedina predodžba o ratu dana mi je iz priča sudionika rata i iz gledanja dokumentarnih filmova. To što sam čuo i video nikad ne bih htio doživjeti i zato ste vi za mene najveći heroji. Slušajući o vašim patnjama iz djetinjstva, postao sam svjestan svoje sreće i nadam se da će generacije koje dolaze znati cijeniti mir. Vaše ratne rane, koliko god duboke bile, neka budu putokaz za svjetliju budućnost.

Dominik Hren, 8.a

Svjetlo za Vukovar

I ove godine učenici nižih razreda B smjene matične škole zapalili su svoje lučice i četiri razredne svijeće na Dan spomena na žrtve Vukovara, u sumrak 18. studenoga 2013. Ponovno su naša svjetla gorjela kod biste heroja Domovinskog rata, Rudolfa Perešina, uz jedno veliko hvala. Mnogi Vukovarci i branitelji nestajali su pod okriljem mraka pa neka im ove

lučice i svijeće svijetle na njihovom putu u neki nama nepoznat, ali vjerojatno bolji svijet, u koji su oni pozvani iz ljubavi - prema bližnjemu, domu, gradu, domovini Hrvatskoj. Hvala im i vječna slava!

Anita Razum, učiteljica

Rezultati natječaja Muzeja seljačkih buna

Natječaj Muzeja seljačkih buna obuhvaćao je likovne, literarne i fotografске radevine djece i mladih osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta za školsku godinu 2012./2013. Tema natječaja bila je Matija Gubec, Seljačka buna i socijalna pravda. Učenice naše škole Jelena Šagud, Lucija Benko, Anita Lucia Tupek i Lucija Labaš osvojile su 1., a Barbara Lisak 2. nagradu za likovni rad. Naši su učenici likovne radevine na temu Matije Gupca izrađivali prije nego je ovaj natječaj bio raspisan, pa su na natječaj poslani radevi učenika nastali u zadnje dvije godine, školske godine 2011./2012. i 2012./2013. Nagrađene učenice svoj rad napravile su u 7. razredu. Ove školske godine postale su srednjoškolke, no s veseljem ih se sjećamo i čestitamo im na uspjehu.

Karla Haramustek, 7.a

Humanitarna akcija “Za tisuću radosti”

Tijekom mjeseca prosinca Hrvatski je Caritas pokrenuo jedanaest po redu, svima poznatu humanitarnu akciju “Za tisuću radosti”. U ovo božićno vrijeme svatko od nas pozvan je širiti dobrotu, razumijevanje, nadu, ljubav, utjehu, hrabrost. Uz potporu i preporuku MZOŠ narukvice s prigodnim porukama poslane su u više od pola milijuna primjeraka u osnovne i srednje škole diljem Lijepe naše. Sredstva prikupljena ovom akcijom Hrvatski je Caritas proslijedio obiteljima nezaposlenih, obiteljima branitelja i bole-

nika te svima onima kojima je pomoći najpotrebnija. Ovom su akcijom svi darežljivi Hrvati dobrog srca uspjeli razveseliti tisuće obitelji. I učenici naše škole

radosno su sudjelovali u ovoj akciji. Već nakon samo par dana ruke učenika bile su pune narukvica raznih boja. Zahvaljujući učenicima, skupljeno je oko 2000 kuna. Shvatili smo da je važno biti svjetan odgovornosti i skribi za siromašne građane i da u borbi za dostojanstven život i dobrobit svakoga čovjeka svatko od nas ima ulogu širiti prijateljstvo, razumjeti druge, štititi slabije, buditi nadu, činiti dobro, govoriti istinu, pomoći potrebnima, voljeti vjerno te pružiti utjehu i živjeti hrabro jer kad nam je najteže, jedni smo drugima najviše potrebni.

Martina Hegol, 8.a

Sveti Nikola u našoj školi

Sveti je Nikola i ove godine 6. prosinca posjetio učenike nižih razreda svih područnih škola i matične škole te polaznike Predškole. U matičnoj školi održana je priredba u čast tom dobrom biskupu koji je posebno volio djecu pa ih i danas daruje, neovisno o količini njihove dobrote. Jer dobrota uvijek može postati još veća. Priredbu su uvježbali i prikazali učenici Malog pjevačkog zbora i dramsko-recitatorske grupe nižih razreda, a pripremile su ih učiteljice Marina Pakelj i Ivanka Lisak. Svetom Nikoli pjevali su i predškolci koje je uvježbala njihova teta Ines Markus. Osim učenika i njihovih učiteljica i

učitelja, priredbi su nazočili predstavnici općine Gornja Stubica, načelnik, gospodin Jasmin Krizmanić i njegov zamjenik, gospodin Vladimir Škvorc. Za sve

Lipin pučkoškolač 17

predškolce i učenike nižih razreda naše škole sveti Nikola je pripremio i podijelio darove koje su financirali naša škola i Općina Gornja Stubica. Koliko se god trudio, mali vražičak Krampus nije nikoga uspio omesti ni preplašiti. Sve što je lijepo, kratko traje, pa tako i ovaj susret sa svetim Nikolom jer je on morao krenuti dalje u obilazak djece. Možda je u dječjim čizmicama, koje su uoči svetog Nikole stavili u prozor, ujutro zablistala pokoja šiba, ali samo kao podsjetnik da budu još bolji i marljiviji.

Anita Razum, učiteljica

Božićna priredba

U petak, 20. prosinca 2013. bio je zadnji dan nastave u prvom polugodištu. Obilježili smo ga, već tradicionalno, Božićnom priredbom. U 11 sati puni božićnog duha okupili smo se u sportskoj dvorani naše škole. Kroz program su nas vodile učenice Klara Bočkaj i Martina Kovacić, a pripremili su ga učenici dramske grupe, tamburaškog orkestra te velikog i malog zbora uz pomoć učiteljica Ivanke Lisak, Nikoline Fruk i Marine Pakelj. Tridesetak učenika dramske grupe nižih i viših razreda izveli su predstavu Snježna kraljica nastalu prema istoimenoj bajci Hansa Christiana Andersena koja govori o dječaku Kaiu kojem je Snježna kraljica srce pretvorila u led i zarobila ga u svom ledenom dvoru. Za prijateljem u potragu kreće njegova najbolja prijateljica Gerda. Učenici su glumili vrlo uvjerljivo prenoseći nam poruku o snazi prijateljstva i nese-

bične ljubavi kojom se mogu svladati sve prepreke. Uživali smo također i u spletu božićnih pjesama tamburaškog orkestra i zbara. Na kraju su nam ravnateljica Sanja Knezić i načelnik Jasmin Krizmanić zaželjeli sretne božićne i novogodišnje blagdane. Otpjevavši svi zajedno veselu pjesmu Zvončići, u dobrom raspoloženju krenuli smo svojim kućama.

Martina Hegol, 8.a

Valentinovo

Dan zaljubljenih svake se godine obilježava 14. veljače. Ove školske godine povodom toga dana učenici 7.a i 8.a razreda izradili su srca i u njih su upisali imena svih osoba koje nose u svome srcu. Bila je to ideja naše pedagoginje koja je ta srca

zalijepila po zidovima naše škole. Učenici 1.b razreda svoja su srca oslikali i ponijeli kući roditeljima. Uz to, osmaši su napravili i plakat kojim su čestitali Valentinovo na raznim jezicima. Neki učenici su se toga dana međusobno darivali, uglavnom čokoladom, i na taj način pokazali su svoju ljubav prema nekome.

Karla Haramustek, 7.a

Fašnik 2014.

Ove godine, po prvi put, učenici naše škole u suradnji s Općinom Gornja Stubica sudjelovali su u tradicionalnom obilježavanju Fašnika na Trgu sv. Jurja u Gornjoj Stubici. Već krajem mjeseca siječnja učenici su se pripremali za nastup koji su izveli u subotu, 1. ožujka 2014. Okupljanje učenika bilo je u školi, a zatim su u povorci krenuli prema gornjostubičkom trgu. Svoju kreativnost i maštovitost u likovnom, glazbenom, plesnom i

scenskom izrazu pokazali su brojnim mještanima. Svi okupljeni sa zanimljivošću su pratili svaki nastup. Nakon nastupa naših učenika na trg je stigla povorka traktora, prepuna različitih maski i kostima, koji su bili ispisani šaljivim natpisima. Kao i svake godine, bio je to dan proveden u zabavi, veselju i smijehu.

Nekoliko dana kasnije, točnije na sam fašnik, 4. ožujka 2014. u našoj je školi održan integrirani dan Fašnik. U dvorani škole održan je prigodni program u kojem je svaki razred izveo svoju točku kao i par dana prije na Trgu sv. Jurja. Prije nastupa učenici su se u školskoj kuhinji počastili tradicionalnim fašničkim krafnama. Tema ovogodišnjeg Fašnika bila je lik iz filma. Prigodni program započeo je izvedbom školskog zbara s pjesmom Najluđi dan te duhovitom izvedbom naših tambu-

raša. Bio je to zaista najluđi dan u godini u kojem je svatko mogao biti što je poželio. Na sceni smo mogli vidjeti likove iz filma Vlak u snijegu, Pirati s Kariba, Policijska akademija, Čudnovate zgode Šegrta Hlapića, Štrumpfovci, Teen Beach Movie i mnoge druge. Dvorana je bila puna kauboja, raznih plesača, Indijanaca, zombija, Batmana. Učenici su na vrlo maštovit i zabavan način izveli svoje koreografije te tako dvoranu ispunili pravim fašničkim duhom. Na kraju, zapalili smo zločestog Fašnika, krivca za sve nevolje koje su nas snašle u prošloj godini. Svojom maštom i kreativnošću uljepšali smo još jedan dan u našoj školi.

Martina Hegol, 8.a

Dan narcisa

Prikupljanjem potrebnih donacija za pomoć oboljelimu od raka, i ove školske godine učenici naše škole 7. ožujka sudjelovali su u akciji Dan narcisa koju već nekoliko godina unazad organizira Zagorska liga za borbu protiv raka. Koordinatorica ovog projekta u našoj školi bila je učiteljica Božena Lacković. Svaki je učenik dobio jednu narcisu za koju je u dobrotvorne svrhe priložio 2 kune. Učeni-

ci su se akciji odazvali u velikome broju, a većina je uz jednu narcisu uzela još nekoliko njih pa je i vrijednost donacije postala veća. Sakupljeni novac u iznosu od 1020 kuna predan je Općoj bolnici Zabok.

Valerija Kosec, 8.a

Dan sigurnijeg interneta

U današnje vrijeme sve više djece i mlađih svoje slobodno vrijeme provode za računalom. S ciljem korištenja interneta na primjereno, odgovoran i siguran način, svake godine početkom veljače obilježava Dan sigurnijeg interneta. Mi smo toj temi posvetili cijeli mjesec, a rezultate pogledali 13. ožujka. Učenici osmih razreda, uz pomoć učitelja informatike Nevena Košca, pripremili su niz prezentacija kojima su učenike petog razreda informirali o važnosti sigurnog korištenja interneta. Tijekom petog školskog sata dramska grupa naše škole, koju je vodila učiteljica Nikolina Fruk, predstavila je video o popularnosti društvenih mreža. Uslijedile su prezentacije temeljene na dobrom i lošim stranama Facebooka, ovisnosti o internetu, zaštiti osobnih podataka, internetskom bontonu i cyberbullyingu (internetskom nasilju). Petaši su naučili da je internet globalna mreža kojom vrebaju mnoge opasnosti i puno svakakvih

ljudi različitih namjera. Treba uvijek biti oprezan i pažljiv u vezi osobnih podataka te poštivati pravila internetskog bontona.

Martina Hegol, 8.a

Dani hrvatskoga jezika

Dani hrvatskoga jezika obilježavaju se svake godine od 11. do 17. ožujka. Ova se kulturna manifestacija održava u spomen prihvaćanja Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika 1967. godine kada je zatraženo da hrvatski jezik ima ravnopravan položaj u jugoslavenskoj federaciji, da se hrvatski jezik slobodno oblikuje u skladu s hrvatskom tradicijom te da se afirmira u svim sferama života. Kako su se ove godine Dani hrvatskoga jezika poklopili sa stotom obljetnicom smrti našeg velikog Matoša, učenici su objedinili ova dva događaja. Čitajući Matoševe pjesme, upoznali su se s razmisljanjima pjesnika koji je i prije stotinjak godina pjevao o ljepoti i važnosti hrvatskoga jezika, koji je govorio o potrebi njegovanja i čuvanja rodne riječi te koji je

isticao domoljublje, ljubav i iskrenost kao najveće ljudske vrline. Učenici 7. b i 7. c razreda tako su postali dio kampanje pod nazivom "Matoš i ja" koju organizira Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu. Cilj je kampanje da se u razdoblju od 18. ožujka do 15. listopada 2014. fotografijama, zvučnim ili videozapisima zabilježi čitanje Matoševe poezije, a time i odnos današnje djece prema slavnemu pjesniku. NSK želi skrenuti pozornost na vrijednost

Matoševih djela, potaknuti učenike i cijelu javnost na njihovo čitanje te pozvati na izgradnju virtualne zbirke koja će prikazati kako Matoš danas živi među nama. Naši

su učenici pripremili, čitali i interpretirali Matoševu poeziju, a fotografije koje tome svjedoče poslane su Nacionalnoj knjižnici u nadi da i naš mali gornjostubički kutak postane dio virtualnog svijeta u kojem je veliki Antun Gustav Matoš još uvijek živ...

Nikolina Fruk, učiteljica

Košaraštvo

Ove školske godine u našoj školi započeli smo s novom aktivnošću, košaraštvom. Riječ je o izradi predmeta pletenjem šiba i drva. Ovaj zanat usko je povezan s prošlošću našeg gornjostubičkog kraja pa ga možemo nazvati tradicijskim zanatom. Da bismo savladali osnove i tehniku pletenja, povezali smo se s Udrugom žena iz Huma Stubičkog te u PŠ Hum Stubički 7. ožujka 2014. aktivno sudjelovali u radionicama izrade predmeta pletenjem. Hum Stubički je specifično selo u kojem se većina stanovništva bavila ovim zanatom. Učenici koji su sudjelovali u radionicama, Lovro Jambrečina (6.a), Danijel Zebić (7.b) i Kristijan Hren (7.b), u pratnji učitelja Marka Mihaljinca, pažljivo su slušali upute i zanimljivosti o pletenju, a zatim uposliili svoje ruke te savladavali tehniku pletenja. Proizvodi nastali pletenjem

činit će dio ponude naše učeničke zadruge. Također, ovu aktivnost s ulogom očuvanja tradicijskog zanata prijavili smo na 26. smotru učeničkih zadruga kao istraživački rad.

Marko Mihaljinec, učitelj

Svjetski dan voda i Svjetski meteorološki dan

Svake se godine u mjesecu ožujku diljem svijeta obilježava Svjetski dan voda (22.3.) i Svjetski meteorološki dan (23.3.). Ovogodišnji Dan voda obilježava se pod motom „Voda i energija“, a slogan Svjetskog meteorološkog dana bio je „Vrijeme

i klima: Uključivanje mlađih". Povodom tih dana učenici GLOBE grupe uredili su pano u holu naše škole kojim su nas podsjetili na važnost očuvanja voda i na značaj meteorologije u današnjem vremenu.

Manuela Hrenić, 6.c

Projekt prikupljanja sjemena starih sorti povrća

Radna skupina za povrće Povjerenstva za biljne genetske izvore Ministarstva poljoprivrede RH u suradnji s Krapinsko-zagorskom županijom i Visokim učilištem u Križevcima na području naše županije pokrenuli su projekt prikupljanja sjemena starih domaćih sorti i ekopopulacija povrća. Proljetna akcija prikupljanja, u koju su se uključili i učenici naše škole, trajala je od 7. do 11. travnja 2014. Učenici su u dostavljene vrećice za prikupljanje sjemena stavljali samo sjeme domaćih sorti i ekopopulacija povrća te reproduktivski materijal vrsta koje se razmnožavaju vegetativno. Učenici su donijeli sjeme češnjaka, luka, graha, mahuna, rajčica i sl. Svaki je razred prikupljeno sjeme upakirao u zajedničku kartonsku kutiju na kojoj je naznačio naziv škole i svoj razred koji je sudjelovao u prikupljanju sjemena. U tjednu nakon proljetnih praznika od 23. do 25. travnja djelatnici Visokog gospodarskog učilišta iz Križevaca preuzeli su prikupljene uzorke. Učenici, razred i škola koja je prikupila najviše različitih uzorka bila je nagrađena. Cilj projekta je podići svijest mlade generacije o održivom razvoju i potrebi zaštite i očuvanja biološke raznolikosti.

Ana Boltek, 6.c

nastave proveli su čisteći zadani lokaciju. Učenici su dobili rukavice i vreće, a sakupljeno smeće odložili su u kontejnere kod groblja. Bio je to naš doprinos za ljepšu Gornju Stubicu i naš planet Zemlju.

Monika Tupek, 6.c

Nastup tamburaša početnika

U subotu, 29. ožujka 2014. tamburaši početnici imali su svoj prvi nastup pred roditeljima i rodbinom u učionici glazbene kulture. Tamburaši početnici sviraju drugu godinu, imaju probe dva puta tjedno u dvije grupe. Na početku prethodne školske godine upisalo ih se 39, a ostalo ih je 21 najupornijih i najtalentiranijih. U orkestru sviraju učenici od 3. do 7. razreda. Svaki je učenik solo ili u duetu odsvirao jednu skladbu, basovi i bugarije jednu skladbu, a zatim svi zajedno kao pravi orkestar dvije skladbe. Lea Haramustek iz 5.a pjevala je solo uz tamburaše. Rodi-

telji su ponosno zabilježili svojim video kamerama i mobitelima njihove nastupe i nagradili ih velikim pljeskom. Nakon koncerta bio je mali domjenak i razgovor o dalnjem napredovanju malih svirača. Ako i dalje budu redoviti na probama i marljivo vježbali kao do sada, od njih će nastati kvalitetan ansambl. Ovo je primjer kako se upornošću, marljivošću i zajedništvom može jako puno postići, kao što govore stihovi poznate popijevke „Kad se male ruke slože, sve se može“.

Marina Pakelj, učiteljica

Akcija Zeleni korak

I ove se godine naša škola priključila akciji skupljanja starog papira, Zeleni korak. Papir se prikupljao od 7. do 25. travnja 2014. godine u prostorijama škole. Učenici su papire donosili svojim razrednicima koji su te papire izvagali. Time se svaki učenik, razred i škola natjecala za nagradu Dm green city, a i Unijapapir d.d. nagrađuje s 250 kuna po toni papira. Učenici su se s velikim količinama papira priključili akciji.

Marta Hren, 5.a

Dan planeta Zemlje

Dan planeta Zemlje obilježava se 22. travnja u više od 150 zemalja širom svijeta. Obilježavanje toga dana usmjeren je prema očuvanju i zaštiti okoliša. I naša je škola tradicionalno i ove godine doprinijela obilježavanju toga dana uređenjem našega mjesta. Učenici svih razreda, zajedno s učiteljima, zadnja dva sata

Sadnja cvjetne gredice

Učenici 1. b razreda, svi redom članovi grupe Malih istraživača prirode, zajedno sa svojim roditeljima, prihvatali su ideju

sadržanu u Planu i programu rada Malih istraživača prirode da formiraju i zasade svoju cvjetnu gredicu. Sve potrebno za gredicu financirali su roditelji učenika, ali ono najljepše što su dali bio je zajednički rad i zajednička sadnja. Zajedno smo u radu, 2. travnja 2014., proveli zaista kvalitetne, korisne i vesele trenutke. Cilj ovog malog projekta bio je senzibilizirati roditelje za zajedništvo i suradnju sa školom, kao i potaknuti u učenicima ekosvijest o oblikovanju, čuvanju i brizi našeg okoliša. Ovo je bila i prilika da upoznamo faze vegetacije, a redovitim zalijevanjem i uređivanjem izgradimo odgovornost spram drugom životu.

Anita Razum, učiteljica

Rođendan Rudolfa Perešina

Povodom dana rođenja jednog od najpoznatijih pilota Hrvatskog ratnog

Školske vijesti

zrakoplovstva, Rudolfa Perešina, 25. ožujka 2014. u poslijepodnevnim satima učenici viših razreda naše škole, koji

su predsjednici razreda, u pratnji učiteljice Maje Barun i ravnateljice Sanje Knežić okupili su se na gornjostubičkom trgu. Prisustvovali su svečanosti polaganja vijenca i svjeća ispred biste našem ratnom pilotu. Svečanost je započela himnom Lijepa naša. Načelnik Općine Gornja Stubica Jasmin Krizmanić rekao je par riječi o gornjostubičkom heroju, a nakon toga, u znak zahvalnosti, položeni su vijenci i cvijeće.

Josip Herceg, 6.c

Škola plivanja

Dana 31. ožujka 2014. započela je Škola plivanja za učenike trećih razreda. U Ter-mama Jezerčica u Donjoj Stubici provele smo prelijepih tjedan dana. Prvi dan bili smo raspoređeni u tri grupe: plivače, neplivače i plutače. Vrijeme je brzo prolazilo vježbajući, plivajući i igrajući se u bazenima. Svaki dan radosno smo dolazili i odlazili. Zadnja dva dana najviše smo se trudili. Neki su neplivači postali plivači. Učiteljice su nas ponosno gledale. Učenici su morali preplivati bazen kako bi postali plivači. Jako smo se ponosili onima koji su uspjeli. Treneri su nas cijelo vrijeme podrili. Zadnji dan Škole plivanja dodjeljene su nam diplome. Neki su dobili diplome plivača, a neki običnu diplomu Škole plivanja. Svi smo bili uzbudeni, neki

više, a neki manje. Vratili smo se u školu sretni, ali i tužni jer je škola plivanja završila. Zadovoljna sam svojim uspjehom i željela bih to sve još jedanput proći, ali ovaj put bez imalo straha.

Dora Jakšić, 3.a

Natječaj „Misli, piši, sudjeluj! - Budi umjetnik“

Udruga LEO Klub Zagorje raspisala je natječaj „Misli, piši, sudjeluj! – Budi umjetnik“ i pozvala učenike sedmih i osmih razreda Krapinsko-zagorske županije na sudjelovanje. Učiteljica likovne kulture Božena Lacković poslala je radove učenika: Lucije Drempetić, Ane Kukavica, Filipa Klanjčića, Marija Zebića i Kristijana Kontenta. Između 37 pristiglih likovnih radova, rad Kristijana Kontenta stručni je žiri nagradio 1. nagradom. Kristijan je dobio zahvalnicu za sudjelovanje u natječaju i osvojeno 1. mjesto, dvije knjige poezije i pribor za slikanje. Čestitamo mu i želimo mu još mnogo uspjeha u likovnom stvaralaštvu.

Ana Boltek, 6.c

Natječaj „Bogatstvo različitosti“

Naša je škola i ove godine sudjelovala na međunarodnom likovno-literarno-novinarskom natječaju „Bogatstvo različitosti“. Njega je organizirala naša prijateljska Osnovna škola „Matija Gubec“ iz Tavankuta (Vojvodina, Srbija) za učenike osnovnih škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Rumunjske i Mađarske željeći potaknuti djecu na raspravu o suživotu s drugima i drugačijima, na razvijanje solidarnosti te na povezivanje s vršnjacima iz različitih krajeva. Ovogodišnja tema

bila je Priča o prijateljstvu, a u kategoriji prozognog rada naša je učenica Lorena Kovačić iz 7.b osvojila prvo mjesto i vrijednu nagradu. Čestitamo našoj Loreni!

Sanja Knežić, ravnateljica

Mali ekolozi- velike nagrade

Učenici 6.a razreda naše škole uključili su se u Projekt „Mali ekolozi- velike nagrade“ kao mali razvrstači otpada. Napravili su prezentacije i upoznali učenike naše škole kako mogu razvrstavati otpad te tako štititi okoliš i svoje zdravlje. Kako bismo im pomogli u projektu, na satima likovne kulture, izrađivali smo od otpadnih predmeta nove kreacije. Otpadnu ambalažu pripremili smo za novo korištenje pomoću salvetne tehnike. Naši panoi za Uskrs i Jurjevo rezultat su sku-

pljanja plastičnih vrećica i njihovo korištenje na nov način. Učenice Magdalena Vrduka i Marta Bočkaj (6.a), zajedno sa svojim mamama, napravile su unikatne odjevne predmete od ostataka tkanina. Njima se pridružila i Elizabeta Vrduka iz 5.a razreda.

Božena Lacković, učiteljica

Dan Europe

Dan Europe obilježili smo 9. svibnja 2014. To je prvi Dan Europe otako je Hrvatska postala punopravna članica Europske

unije. Kratkim programom na engleskom i njemačkom jeziku učenici 2.b, 3.b, 4.b, 5.a, 6.a, 6.b i 6.c razreda te sudionice Comenius projekta "Sporture" čestitali su Evropi njezin dan.

Valentina Čulig-Martinjak, učiteljica

U PP Donja Stubica

Povodom Dana policije učenici 1.a i 1.b razreda 24. rujna 2013. godine posjetili su Policijsku postaju Donja Stubica. Dječatnici postaje toplo su primili i ugostili učenike pokazavši im svoj vozni park i prostorije postaje, održali im predavanje o ponašanju i pravilima u prometu koja su važna za njihovu sigurnost te ih na kraju počastili. Učenici 1.a i 1.b razreda

otpjevali su brojalice koje su dosad naučili pa se postaja orila dječjom pjesmom. Na odlasku, svaki je učenik na poklon dobio reflektirajući prsluk s likom šegrtka Hlapića.

Nikolina Makar, 6.c

42. Festival dječje kajkavske popevke

Pod pokroviteljstvom Hrvatskog sabora, Ministarska kultura RH i Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa RH, u nedjelju, 29. rujna 2013. godine u zlatarskoj Sokolani održan je 42. Festival dječje kajkavske popevke. Uz pratnju i aranžmane Tamburaškog orkestra HRT-a pod ravnateljem maestra Siniše Leopolda, učenici iz raznih osnovnih škola na području kajkavskog govornog područja izvodili su 17 novoskladanih pjesama na kajkavskom dijalektu. Našu je školu predstavljala Martina Hegol, učenica 8.a, s autorskom pjesmom Moje Zagorje, čije je stihove napisao Karlo Peer, učenik iz Krapine. Ove su se godine dijelile 4 nagrade. Nagrada za najbolju interpretaciju pripala je simpatičnom dvojcu iz Budinčine. Ostale nagrade za najbolje skladbe osvojile su učenice iz Zagreba, iz Kneginca Gornjeg i iz Zlatara. Nakon natjecateljskog dijela uslijedio je revijalni dio u kojem smo mogli čuti najbolje pjesničke radove s 44. zbora malih pjesnika te intermezzo Tamburaškog orkestra HRT-a. Festival smo zatvorili himnom zlatarskog festivala, popevkom To je naš zlatarski kraj.

Martina Hegol, 8.a

Izrađivači drvenih igračaka

Povodom Dana tradicijske baštine našu su školu 26. rujna 2013. posjetili gospodja Anica i gospodin Slavko Ivanić, poznati gornjostubički izrađivači drvenih igračaka

ka. Učenicima su predstavili igračke koje danas rijetko viđamo u domovima naših najmladih. Učenici su bili jako znatiželjni pa su gostima postavljali brojna pitanja o načinu izrade na koja su im oni s radošću odgovarali. Na štandu koji su gosti pripremili mogli su vidjeti ormariće s raznim ukrasima, kočije, stoliće, drvene frulice... Učenici su se odmah poželjeli poigrati i uspjeli su isprobati razne frulice. Za uspomenu na ovaj susret bračni par Anica i Slavko darovali su našoj školi primjerke svojih igračaka. Te igračke izložene su u etno prostoru naše škole. Susret su organizirali članovi etnografske i folklorne grupe sa svojim voditeljicama Arminom Rod i Boženom Lacković.

Josip Herceg, 6.c

Zagorje, trnac starih sorata voća

Učenička zadruga Matija Gubec predstavila je svoj rad i proizvode na XV. redu županijskoj izložbi Zagorje, trnac

starih sorata voća koja se održala 12. i 13. listopada 2013. u kongresnoj dvorani Breza u Termama Jezerčica u Donjoj Stubici. Prvog dana izložbe prema ocjenama članova ocjenjivačkog tima naša zadruga osvojila je novčanu nagradu u kategoriji

ji Najbolje obrađena tema. Ovogodišnja izložbena tema UZ Matija Gubec nosila je naziv "Od jabuke do jabučnice". Osim prikaza procesa dobivanja soka od jabuka, zadružnici su prodavali jabučni ocat i jabuke te ponudili kupcima kolač od jabuka i oraha.

Bernarda Razum, učiteljica

Međunarodni dan glazbe

Našu je školu 15. listopada 2013. posjetila jedna od najpoznatijih hrvatskih sopranistica Lidija Horvat-Dunjko. Mnogima je poznata po pjesmi Nostalgija s kojom je

zajedno s grupom Magazin predstavljala Hrvatsku na natjecanju za pjesmu Eurovizije 1995. godine. Učenike viših razreda oduševila je svojim opernim glasom. Gospođa Lidija diplomirala je i magistrala na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Zdenke Žapčić-Hesky, a svoje pjevanje usavršavala je u Beču. Danas živi u Zagrebu, a radi na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Povodom Međunarodnog dana glazbe učenicima je s lakoćom otpjevala operetu Mala Floram, ariju Laurete, pjesmu valcer Baccio te na kraju svoju najdražu skladbu Čardaš. Njezin pjevanje pratio je na klaviru pijanist Mario Čopor. Sopranistica je pjevala čas glasno, čas tiho. Njezin glas orio se učionicicom te smo nošeni glazbom proletjeli kroz 7. školski sat. Gromoglasnim pljeskom zahvalili smo opernoj pjevačici na dolasku u našu školu.

Marija Lorena Kosec, 7.a

Susret s književnikom

Svake godine naša škola ugosti barem jednog književnika ili književnicu. Ove godine 16. listopada ugostili smo književnika Želimira Hercigonju. U vrijeme 7. školskog sata učenici nižih i šestih razreda skupili su se u maloj dvorani naše škole. Književnik je stigao u društvu svoje kćeri

gostovanja

Anike te naše knjižničarke koja ga je predstavila učenicima. Učenici su književnika već upoznali čitajući neka njegova djela. U sat vremena književnik je pročitao učenicima nekoliko svojih priča (Car debeljko, Slano i neslano kraljevstvo, Što će nama prinova u obitelji) te odgovorio na pitanja znatiželjnih učenika. Saznali smo da je po zanimanju pravnik, da su mu u školi naj-

bolji predmeti bili Hrvatski jezik, Priroda i društvo te Tjelesna i zdravstvena kultura. Poznati je bajkopisac i do sada je napisao dvadesetak knjiga. Nažalost, jedan školski sat nije bio dovoljan da bi književnik odgovorio na sva pitanja. Školsko zvono se oglasilo te smo pljeskom pozdravili našeg gosta, a knjižničarka mu je uručila skroman dar, proizvode naše školske zadruge.

Ana Boltek, 6.c

U programu Radio Stubice

U sklopu prvog susreta Comenius Sporture timova u Sloveniji, učenice Martina Hegol (8.a) i Lucija Drempetić (8.b),

te učiteljice Ines Krušelj-Vidas i Božena Lacković posjetile su Radio Stubicu u četvrtak, 17. listopada 2013. godine. U društvu novinarke Senke Susović za emisiju Sve je lako kad si mlađi ispričale sve o Comeniusu, tradicijskim igrama i o održanom prvom susretu u Sloveniji. Nakon drugog susreta u Beču od 15. do 22. prosinca 2013. o svojim doživljajima, kao dio Comenius Sporture tima,

govorile su učenice Katarina Smetko i Marta Bočkaj (6.a).

Martina Hegol, 8.a

Susret s predsjednikom Republike Hrvatske

Povodom 20. obljetnice Muzeja Hrvatskog zagorja, 40. obljetnice Muzeja Seljačkih buna i 440. obljetnice Seljačke bune, predsjednik Republike Hrvatske, prof. dr.sc. Ivo Josipović u petak, 18. listopada 2013. godine posjetio je Općinu Gornja

Stubica i Muzej Seljačkih buna. Velik broj posjetitelja toga se dana našao u Gornjoj Stubici. U dvorcu Oršić otvorena je izložba „Spomen na spomenik“ koja govori o spomeniku Seljačkoj buni i njegovom vođi Matiji Gupcu. Uz glazbene goste, posjetitelji su posebno uživali u audiovizualnom prikazu u kojem je ozivljen spomenik Matije Gupca. Bio je to spoj nove tehnologije i baštine. I učenička zadruga naše škole prisustvovala je toj svečanosti. Uredili su stand na kojem su predstavili svoje proizvode, rad vrijednih ruku naših zadrugara. Tom prigodom predsjedniku Josipoviću uručili su košaru sa svojim proizvodima i primjerak prošlogodišnjeg izdanja školskog lista Lipin pučkoškolac.

Lucija Drempetić, 8.b

Kestenijada pod Gupčevom lipom

Naša školska zadruga svojim proizvodima predstavila se 20. listopada 2013. na več

tradicionalnoj Kestenijadi pod Gupčevom lipom. Uz pjesmu i ples gornjostubičkog KUD-a zadrugari su zajedno s učiteljicom Štefanijom Boltek-Mihaljevski prodavali proizvode iz vlastite proizvodnje: jabuke, ocat, čips od jabuka, pekmeze.

Lea Haramustek, 5.a

Projekt „Zdrav za 5“

U sklopu Nacionalnog projekta „Zdrav za pet“ 21. listopada i 4. studenoga 2013. godine u našoj su školi održana edukativna predavanja za učenike osmih razreda. Prvo predavanje na temu „Nula promila“ održala je socijalna radnica iz Zavoda za javno zdravstvo Krapinsko-zagorske županije, Marina Sviben. Čuli smo koliko je alkohol štetan i zašto ga ne bismo smjeli piti za vrijeme puberteta. Sljedeće predavanje održala je gospođa Andreja Jurić, policijska službenica Policijske uprave krapinsko-zagorske. Upozorila nas je da s navršenih 14 godina života postajemo kazneno i prekršajno odgovorni, što znači da protiv nas, u slučaju kršenja zakona, policija podnosi prijavu i pokreće postupak te otvara dosje u koji se trajno upisuje da smo učinili kazneno djelo te više nikad ne možemo dobiti Uvjerenje o nekažnjavanju za potrebe primjerice zaposlenja ili izdavanja vize. Podsetila nas je i da djeca mlađa od 16 godina ne smiju biti vani iza 23 sata bez pratnje roditelja ili druge odgovorne punoljetne osobe jer nas u protivnom policijski službenici odvode u policijsku postaju, pozivaju roditelje da dođu po nas, a o svemu obavještavaju i Centar za socijalnu skrb. Također smo čuli kako kobne posljedice pijenja alkohola ne mogu imati samo oni koji stalno piju, nego i oni koji tek počinju, odnosno mi adolescenti. Na mlade organizme alkohol djeluje brzo i štetno, tako da ne možemo biti ni svjesni svojih postupaka. Osnovni cilj ovog projekta je prevencija ovisnosti o alkoholu i drogama te podizanje razine svijesti o opasnostima i štetnosti ovisnosti kod učenika.

Martina Hegol, 8.a

Sajam poslova u Krapini

U Krapini je 24. listopada 2013. godine održan 6. Sajam poslova i Dan profesionalnog usmjeravanja u organizaciji Hrvatskog zavoda za zapošljavanje – Područnog ureda Krapina. Tim povodom nekoliko učenika osmih razreda u pratnji

Lipin pučkoškolac 17

ravnateljice i pedagoginje naše škole posjetili su Srednju školu Krapina. U sportskoj dvorani srednje škole okupilo se 90 izlagača koji su privukli brojne posjetitelje. Učenici su imali priliku pogledati prezentacije zanimanja za koja se mogu školovati, dobiti informacije o obrazovanju i budućem zanimanju te koristiti računalni program profesionalnog usmjeravanja „Moj izbor“ uz pomoć savjetnika za profesionalno usmjeravanje. U sklopu sajma održane su i brojne radionice.

Valerija Kosec, 8.a

Predavanje za 1. i 3. razrede

Dana 7. i 12. studenog 2013. godine u medijateci naše škole skupili su se učenici prvih i trećih razreda matične i područnih škola kako bi poslušali predavanje školske

lijecnice. Tema za učenike prvih razreda bila je Pravilno pranje zubi po modelu. Učenicima je objašnjena važnost pranja zubi te demonstriran način kako ih pravilno prati. Nakon demonstracije medicinske sestre o pravilnom četkanju zubi, učenici su se i sami okušali u iščekavanju na modelu. Učenici trećih razreda poslušali su predavanje na temu Skrivene kalorije. Kroz prezentaciju liječnica je pokazala učenicima koja hrana sadržava skrivene kalorije, koje su uloge bjelančevina, masti i ugljikohidrata te koliko je zdravo često jesti voće, povrće, mlječne proizvode i žitarice. Cilj takvih predavanja uspješan je razvoj djece kako bi stasali u zdrave i zadovoljne osobe.

Martina Hegol, 8.a

Interliber

Pedesetak učenika viših razreda naše škole u petak, 15. studenoga 2013. u pratnji nekoliko učitelja posjetili su Interliber na Zagrebačkom velesajmu. Nakon 7. školskog sata autobus pun dječjih glasova krenuo je prema Zagrebu. Interliber je međunarodni sajam knjiga i učila koji svake godine dođe pogledati mnoštvo

posjetitelja. Učenici su razgledavali brojne knjige, časopise, rječnike, slikovnike. Nakon tri sata uživanja u svijetu knjiga, ruku punih vrećica ušli su u autobus i krenuli prema Gornjoj Stubici.

Lea Haramustek, 5.a

Josip na Interliberu

Učenik naše škole Josip Šobak (7.c) uključio se u Nacionalni kviz za poticanje čitanja. Točnim odgovorima na pitanja u online kvizu zasluzio je odlazak na završnu svečanost Kviza i na sajam knjiga Interliber u petak, 15. studenog 2013. U Kongresnoj dvorani za finaliste iz svake knjižnice, koja je sudjelovala u kvizu, prikazana je predstava Debela. Naš Josip, nažalost, nije osvojio glavnu nagradu, ali je zato odabrao knjigu za koju su sredstva bila osigurana u našoj školskoj knjižnici. U Zagrebu je bio u pratnji naše knjižničarke i svog prijatelja Martina.

Ana Boltek, 6.c

Meteorološki izazovi

Učenici petih razreda, nekoliko učenika iz 4.b razreda te učenici uključeni u GLOBE program sudjelovali su u petak, 22. studenog 2013. na Znanstveno-stručnom skupu „Meteorološki izazovi 3“. U pratnji učiteljica Marine Mikulec i Ivanke Lisak te ravnateljice Sanje Knezić prisustvovali su radionicama na temu „Ekstremne vremenske prilike“ u organizaciji Hrvatskog meteorološkog društva, Državnog hidrometeorološkog zavoda i Geofizičkog zavoda „Andrija Mohorovičić“. Skup se održavao u tvornici „Kraš“ te na prostoru mjerne postaje Maksimir. Osim niza stručnih predavanja, za nas učenike organizirano je osam radionica (Mala meteorološka radionica, Meteorološka mjerjenja u okviru DHZM-a i GLOBE programa, Mala tv prognoza, Mjerni sustavi, Od bure do prašinskog vrtloga, Meteorologija u filateliji, Kontrola kvalitete mjerjenja koncentracije ozona u atmosferi, Vremenski ekstremi u Hrvatskoj i SAD-u: uspo

redba). Kroz predavanja, pokuse, pitanja i odgovore saznali smo osnovne stvari o meteorologiji i njenom značenju danas u svijetu. Najviše nam se svidjela Mala tv prognoza vremena u kojoj su se oni najhrabriji mogli okušati kao meteorolozi voditelji. Također, posebno smo uživali u pokusu vezanom uz nastanak bure i prašinskog vrtloga. Nakon cijelodnevног boravka u Zagrebu puni novih znanja krenuli smo prema Gornjoj Stubici. A tko zna, možda je baš tada netko od nas odlučio da želi postati meteorolog!

Lea Haramustek, 5.a

Marta Hren, 5.a

Predstavljanje slikovnice „Božićna tajna“

Učenici nižih razreda naše škole 29. studenoga 2013. prisustvovali su predstavljanju slikovnice „Božićna tajna“ naše Gornjostubičanke Tatjane Hikec. Zanimljivu slikovnicu s mnoštvom ilustracija predstavila je sama autorica, dok su u glazbenom dijelu nastupali pjevački zbor i Tamburaški orkestar naše škole pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj. Zanimljivo je da je za ilustracije u slikovnici zasluzna naša učiteljica razredne nastave Armina Rod. Svi učenici pozorno su poslušali dijelove priče kojom su se prisjetili slavljenja našeg velikog blagdana Božića. Slikovnica, osim što je prilagođena dječjoj dobi, uči ih da promiču svoju vjeru i ljubav prema Bogu. Na kraju je svatko u blagdanskom raspoloženju otisao svome domu.

Elizabeta Vrduka, 5.a

Adventski sajam u dvoru Oršić

Prvu nedjelju došašća ili adventa, 1. prosinca 2013., obilježili smo Adventskim sajmom u dvoru Oršić. Na toj manifestaciji iz naše škole uz pjevački zbor nastupao je i Tamburaški orkestar pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj, a svoje proizvode

gostovanja

predstavila je Školska zadruga. Bilo je tu i drugih glazbenih gostiju iz našeg kraja i okolice. Osim tradicionalnog sajma, svi zainteresirani posjetitelji, mogli su sudjelovati u radionicama u kojima se izrađivao božićni nakit i čestitke. Na radost sviju, došao je i sveti Nikola koji je djeci darovao bombone i druge slatkiše. U ozračju pjesme, plesa i izrade božićnih ukrasa prošao je ovogodišnji Adventski sajam.

Elizabeta Vrduka, 5.a

Matija Gubec u školi

U našu je školu 23. siječnja 2014. stigao neobičan gost iz naše prošlosti koji je privukao znatiželjne poglede učenika i dječatnika. Mnogi su mislili da ne vide dobro, ali pogled ih ipak nije varao. Neobičan gost bio je sam Matija Ambroz Gubec, odnosno gospodin Zlatko Mirt koji je utjelovio ovog poznatog puntara iz našeg kraja. Zahvaljujući susretljivosti dječatnika Muzeja seljačkih buna te dobre volje gospodina Mirta, učenici su na zanimljiv način upoznali neke povijesne činjenice vezane uz Seljačku bunu. Susret je upriličen vezano uz program nastave Prirode i društva u sklopu kojeg učenici uče o prošlosti svoga zavičaja. Učenici 3.a razreda na početku su bili zatećeni gostom jer je to bio za njih gost iznenađenja, ali ubrzo je prevladala njihova znatiželja te su postavljeni brojna i zanimljiva pitanja. Na prihvatljiv i zanimljiv način saznali su kako su seljaci u to doba bili obučeni, što su uzgajali na svojim poljima, što su jeli, zašto su se pobunili protiv vlastele te kako

je njihova buna završila. Jedan od ciljeva sata bio je potaknuti učenike i njihove roditelje da učestalije posjećuju kulturne ustanove našeg zavičaja, a prva prilika za to bila je Noć muzeja koja se provodi-

la diljem Hrvatske u petak, 31. siječnja 2014. U Muzeju seljačkih buna pripremili su zanimljiv program od 18 do 22 sata uz besplatan ulaz. Završetak sata učenici su dočekali zadovoljni novim saznanjima uz želje da im se gost ponovno vrati.

Mirjana Borošak, učiteljica

Evo i nekoliko povratnih informacija od malih mudrih glavica nakon razgovora o tom satu.

Naučila sam da su ljudi tada jako teško živjeli i imali su malo hrane. Uzgajali su pšenicu, ječam, raž i zob, a od životinja kokoši i svinje. Vlastelinu su morali davati velik porez. Zato su i digli bunu. U svemu tome najviše mi se svidio striček koji nam je tako lijepo sve ispričao o Matiji Gupcu.

Danijela Klanjičić, 3.a

Naučio sam da su seljaci bili jako siromašni i mužarima su slali poruke da ide vojska. Najviše mi se svidjelo kad nam je Matija Gubec pokazao svoje oružje oko struka.

Filip Haramustek, 3.a

Proslava Dana škole OŠ „Matija Gubec“ Tavankut

Da ime Matije Gupca ne izaziva samo asocijacije vezane uz bunu, nemire i nezadovoljstvo, dokazuju prijateljstvo, pomoć i dugogodišnja suradnja koja povezuje dječatnike i učenike škola s imenom našega Matije. Povodom svog Dana škole i ove je godine, 7. veljače 2014., Osnovna škola „Matija Gubec“ iz Tavankuta (Vojvodina, Republika Srbija) već tradicionalno na proslavu pozvala i jednu od svojih prijateljskih škola, Osnovnu školu Matije Gupca iz Gornje Stubice. Školu su ovaj put predstavljale ravnateljica Sanja Knežić te učiteljice Nataša Mirt, Natalija Ciglenečki i Nikolina Fruk. Osim gornjostubičkih predstavnika, svečanosti su prisustvovali gosti iz Zagreba, Zagrebačke županije, Černika, Osijeka i Primoštena, Usore iz BiH, Pečuhu iz Mađarske, te iz rumunjskog Karaševa. Domaćini su još jednom pokazali svoju srdačnost toplo ugostivši ovako velik broj gostiju, no osim uživanja u tamburašima, domaćim jelima, bunjevačkom kolu, dječjim priredbama i iznimnom gostoprimstvu, posjetitelji su odradili i jedan radni sastanak u subotičkoj Gradskoj kući. Tamo su s predstavnicima gradske vlasti razgovarali o dosadašnjoj suradnji, problemima na koje su naišli, o novim kontaktima i surad-

nji te o načinima na koje se ona ubuduće može usavršiti. Kako i sami domaćini svojom lijepom bunjevačkom ikavicom kažu „Kad ti jednom tavankutski pisak udje u cipele, uvik se ovamo vraćaš“, sigurno je da će se prijateljstvo škola Matije Gupca nastaviti te da ćemo i dogodine pratiti razvoj njihove suradnje. Dotad, domaćini su najavili i dolazak u naše Zagorje na proslavu gornjostubičkog Dana škole. Očekujemo ih s radošću i velikim srcem kao što je, uostalom, i ono tavankutsko.

Nikolina Fruk, učiteljica

Posjet župana Krapinsko-zagorske županije

Dana 18. veljače 2014. godine župan Krapinsko-zagorske županije, gospodin Željko Kolar posjetio je Gornju Stubicu. U županijskom izaslanstvu bili su i njegovi zamje-

nici, gđa Jasna Petek, zamjenica župana za društvene djelatnosti i gosp. Andelko Ferek-Jambrek, zamjenik župana za gospodarstvo. Župan je sa suradnicima te s općinskim načelnikom gosp. Krizmanićem i njegovim zamjenikom gosp. Škvorcem prvo obišao školu, a nakon toga održan je sastanak u kabinetu ravnateljice gdje se razgovaralo o projektu dogradnje škole za potrebe izvođenja nastave u jednoj smjeni, o grijanju na biomasu i uspostavi pogona za sjeckanje te o osnivanju glazbene škole. Župan je pohvalio školu da je uredna i štedljiva te pohvalio aktivnosti škole. Istaknuo je da će zbog toga škola dobiti određena novčana sredstva. Županija će pomoći i u projektu dogradnje škole. Realizacijom projekta nastava bi se mogla odvijati u jednoj smjeni. Na odlasku gostima je predan poklon škole s proizvodima školske zadruge i školski list. Nakon matične škole gosti su posjetili PŠ Sveti Matej gdje su ih dočekali učenici i učiteljice, pripremili im mali program i darivali ih licitarskim srcima.

Sanja Knežić, ravnateljica

Županijsko natjecanje iz Geografije

Naša je škola u četvrtak, 6. ožujka 2013. bila domaćin Županijskog natjecanja iz Geografije za učenike osnovnih škola Krapinsko-zagorske županije. Nakon odslušane himne, pozdrave dobrodošlice učenicima i mentorima uputili su ravnateljica Sanja Knezić te zamjenik načelnika Općine Gornja Stubica Vladimir Škvorc. Svim natjecateljima zaželjeli su ugodan boravak u našoj školi, uspješno rješavanje testova i što bolje rezultate. Uz članove Županijskog povjerenstva, zamjenika načelnika Općine, sve natjecatelje i njihove mentore ravnateljica je proglašala natjecanje službeno otvorenim. Ispite znanja rješavalo je ukupno 37 učenika iz 18 osnovnih škola: OŠ Marija Bistrica, OŠ Krapinske Toplice, OŠ Ante Kovačića Zlatar, OŠ Oroslavje, OŠ Sveti Križ Začretje, OŠ Ljudevit Gaj Mihovljan, OŠ Ljudevit Gaj Krapina, OŠ Đurmanec, OŠ Bedekovčina, OŠ Antuna Mihanovića Petrovsko, OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, OŠ Franje Horvata Kiša Lobor, OŠ Veliko Trgovišće, OŠ Janka Leskovara Pregrada, OŠ Đure Prejca Desinić, OŠ K.Š. Đalskog Zabok, OŠ Zlatar Bistrica, OŠ Stjepana Radića Brestovec Orehovički. Nakon rješavanja testova za učenike je organiziran posjet spomeniku Matiji Gupcu i Muzeju seljačkih buna. Svečana podjela priznanja, pohvalnica i zahvalnica održana je u 14 sati u holu naše škole. Najbolje

rezultate postigli su učenici: Egon Belošević (5.razred), OŠ Ljudevit Gaj Krapina, mentorica Miljenka Hršak; Filip Čukman (6.razred), OŠ Marija Bistrica, mentor Stjepan Čebrajec; Jurica Skuliber (7.razred), OŠ Marija Bistrica, mentor Stjepan Čebrajec; Karlo Kobeščak (8.razred), OŠ Stjepana Radića Brestovec Orehovički, mentorica Melita Draganić.

Valerija Kosec, 8.a

Nasilje, za nasilje nema opravdanja

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta u suradnji s Ministarstvom unutarnjih poslova i udrugom Status M već nekoliko godina provodi projekt Želim život bez nasilja u sklopu kojeg se 19. ožujka 2014. u Zlataru održala zanimljiva predstava pod nazivom Nasilje, za nasilje nema opravdanja. U prostorima Sokolane, dvorane za kulturno-umjetničke programe,

skupili su se učenici sedmih razreda Krapinsko-zagorske županije. Učenice naše škole Karla Haramustek (7.a), Silvija Bočkaj (7.b) i Josipa Šagud (7.c) predstavu su pogledale u pratnji učiteljice Nikoline Fruk i pedagoginje Martine Bajzec. U 45 minuta dvoje glumaca pokazali su gledateljima što je to nasilje, koje vrste nasilja postoje te u kojim se oblicima pojavljuje (npr. nasilje u obitelji: psihičko, tjelesno, ekonomsko). Također, gledatelji su upoznati s uzrocima i posljedicama nasilja, i što je najvažnije, upućeni su kako reagirati na nasilje i ne postati žrtvom. Na kraju smo zaključili da nasilje nije prihvatljivo ponašanje i da mu se svi zajedno trebamo suprotstaviti.

Karla Haramustek, 7.a

Predstavljanje Srednje škole Bedekovčina

Našu je školu 26. ožujka 2014. posjetila gospođa Tatjana Papst, pedagoginja

Srednje škole Bedekovčina. Učenicima osmih razreda prezentirala je zanimanja za koje Srednja škola Bedekovčina obrazuje. Učenici su šesti školski sat u maloj dvorani pogledali prezentaciju i poslušali nekoliko riječi pedagoginje o mogućnostima koje nudi ta škola. Uz zanimljiv sadržaj prezentacije i mnoštvo fotografija, učenici su se malo približili srednjoj školi i predstavljenim zanimanjima, a neki su se možda baš tad odlučili za školovanje u toj školi. Na kraju predavanja gospođa Tatjana podijelila je osmašima brošure s korisnim informacijama kako bi i svoje roditelje upoznali s tom školom.

Valerija Kosec, 8.a

Sajam poslova i Dan profesionalnog usmjeravanja

Učenici osmih razreda naše škole u pratnji učiteljica Marine Mikulec, Štefanie Boltek-Mihaljevski i Marine Pakelj te pedagoginje Martine Bajzec u četvrtak, 27. ožujka 2014. godine posjetili su Krapinu. Hrvatski zavod za zapošljavanje Područni ured Krapina održao je sedmi Sajam poslova u Sportskoj dvorani Srednje škole Krapina, pod pokroviteljstvom Krapinsko-zagorske županije i Grada Krapine. Kao dio aktivnosti Sajma prisustvovali smo i Danu profesionalnog usmjeravanja koji je nama, učenicima završnih razreda osnovnih škola, pomogao pri odabiru daljnog školovanja. Na sajmu su bili predstavljeni i razni ugostiteljski objekti te ostali poslodavci koji traže zaposlene. Za nas osnovnoškolce predstavljene su brojne srednje škole (gimnazije i strukovne škole), usmjerjenja medicinskog tehničara, frizera, kozmetičara, fizioterapeuta, konobara, kuvara, slastičara, upravnog referenta, računalnog tehničara i mnoga druga. Saznali smo detaljnije podatke o školama, planu i programu nastave, organizaciji prijevoza te brojne druge korisne informacije. Učenici završnih razreda pojedinih škola prezentirali su svoja zanimanja mjerenjem krvnog tlaka, izradom frizura, koktela, šminkanjem i masažom koje su naši učenici zainteresirano isprobali. Sajam je pružio informacije o mogućnostima obrazovanja, potaknuo na aktivnosti u traženju posla, volontiranja, stipendiranja i cijeloživotnog učenja te naglasio važnost znanja i vještina potrebnih na tržištu rada.

Martina Hegol, 8.a

gostovanja

Posjet Specijalnoj bolnici za kronične bolesti dječje dobi Gornja Bistra

Korizma ili četrdesetnica vrijeme je godine u kojem se kršćani pripremaju za blagdan Uskrsa. To je i vrijeme u kojem smo naročito pozvani činiti dobra djela. Uključivši se u humanitarnu akciju Za bolesnu djecu u Bistri, učenici naše škole pokazali su da znaju činiti dobra djela i da žele pomoći onima kojima je to potrebno. U Specijalnoj bolnici za kronične bolesti

dječje dobi Gornja Bistra nalaze se pacijenti s najtežim oboljenjima, uglavnom nastalim pri porodu. Malo je tko od pacijenata pokretan, a gotovo dvije trećine vezano je uz postelju i tako će uglavnom ostati do kraja života. Rijetki mogu govoriti, a neki uopće ne mogu komunicirati. Žalosna priča tih ljudi potaknula nas je na razmišljanje pa se mnoštvo učenika odazvalo i učinilo dobro djelo. U ovoj akciji skupljali su se njima potrebnii

izvodi: voćni sirupi (za razrjeđivanje), cedevita, kraš-ekspres, čokolino, vlažne maramice, šamponi, kreme za njegu tijela. Akcija je trajala od 24. ožujka do 4. travnja 2014. Učenici su pokazali svoje veliko srce te je mnoštvo kutija prepunih navedenih namirnica bilo spremno za odlazak u Bistru u četvrtak, 10. travnja 2014. Vjeronaučna grupa u pratinji vjeroučitelja Nikole Grdene, dio tamburaškog orkestra i pjevačkog zbora pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj te voditeljica Predškole Ines Markus s nestavljenjem su stigli pred bolnicu. Pripremili smo prigodni program za sve paciente i osoblje bolnice. Razveselili smo ih pjesmama Lijepi moj vrtić ograjen,

Kad se male ruke slože i Lepe ti je Zagorje zelene te spletom pjesama u izvedbi tamburaša i pjevačkog zbora. Nakon toga razgledali smo bolnicu i bolesnu djecu te donijeli ono što smo im od srca darovali. Ovaj naš mali doprinos barem nakratko učinio ih je sretnim pa je bilo lijepo vidjeti osmijeh na njihovom licu. Mnogo današnje djece zaokupljeno je materijalnim stvarima, a ne znaju koliko su zapravo sretni što su zdravi. Vjerujem da bi im posjet ovoj bolnici mogao promijeniti odnos prema drugima i način razmišljanja da počinju cijeniti ono što imaju.

Martina Hegol, 8.a

uratci bili su uspješni, rađeni s puno ljubavi, mašte, suradnje i nadasve kreativni. S obzirom da osjećamo interes i podršku struktura vlasti u općini za našu školu i najmlađe, odlučili smo te radove pokloniti našoj općini i načelniku povodom Dana općine, 23. travnja. Uoči Dana općine i župe Gornja Stubica, 22. travnja 2014. primljeni smo u prostorijama općine Gornja Stubica. Domaćini su nam bili gospodin Jasmin Krizmanić, načelnik općine i gospodin Vladimir Škvorc, donačelnik. Obradovali smo ih svojom prigodnom

Posjet novinarke Zagorskog lista

Našu je školu u srijedu, 2. travnja 2014., posjetila novinarka Zagorskog lista Jelena Sačer povodom pregleda i utvrđivanja psihofizičkog stanja djece za upis u prvi razred. Pedagoginja Martina Bajzec i učiteljica Ivanka Lisak u medijateci naše

škole ispitivale su psihofizičko stanje djece ispitivanjem o okolini u kojoj žive, propitivanjem brojki, slova i boja, testiranjem pamćenja te vještine i preciznosti precrtavanja. Nakon toga djeca su upućivana u malu dvoranu na liječnički pregled i cijepljenje. Novinarka je to pomno zabilježila kako bi još jedan članak o našoj školi dobio mjesto u najčitanijem zagorskom tjedniku, Zagorskom listu.

Martina Hegol, 8.a

pjesmom Došo, došo Juro je, pa su se prostorije općine orile veselim, otvorenim i skladnim glasicima prvoškolaca u zajedništvu pjesme. Ispričali smo što znamo o svetom Jurju, kao i koje osobine svetog Jurja bismo i mi danas željeli imati kako bismo bili konstruktivni i korisni članovi naše zajednice. Naša poruka i želja te naš doprinos u rastu, razvoju i napretku Gornje Stubice oduševila je domaćine. Potom smo pojedinačno, uz obostrane čestitke, načelniku predali svoje poklone i upriličili kratku tribinu na kojoj smo postavili pitanja koja su za nas važna. Načelnik je strpljivo i iscrpno odgovorio na naša pitanja, a mi se veselimo ostvarenju projekata koji su za nas važni i koji će nam omogućiti bezbrižnije, sigurnije i ljepše djetinjstvo i školovanje. Kao prave rođendanske čestitare, domaćini su nas počastili pizzom, slatkisima i sokovima te smo s osjećajem obostranog zadovoljstva i topline napustili prostorije općine. Hvala svima koji su nam omogućili realizaciju ovog projekta, od ideje, realizacije do prijema kod načelnika.

Anita Razum, učiteljica

Bogatstvo različitosti u OŠ „Matija Gubec“ u Tavankutu

U Osnovnoj školi „Matija Gubec“ u Tavankutu 24. travnja 2014. započeo je trodnevni susret osnovnih škola iz Hrvatske (Primošten, Gornja Stubica, Ernestinovo i Rogoznica), Rumunjske (Karašev) i škole domaćina. U okviru tog susreta raspisani su likovno-literarni natječaj pod nazivom Bogatstvo različitosti. Iz naše škole Tavankut su posjetile učenice: Barbara Herceg (8.c), Marina Šešerko (8.b), Lora Haramustek (7.b), Mihaela Vlahović (7.b) i Lana Boroša (6.c) u pratnji učitelja Nevena Košca i Marka Mihaljinca te ravnateljice Sanje Knežić. Prvi dan protekao je u pet radionica (ljubavna, ekološka, detektivska, slamarska i novinarska) u kojima je sudjelovalo oko 40 učenika. Učenici su pisali novinarski tekst, ljubavne stihove, izrađivali su čestitke od slame, upoznali se s detektivskim poslom... U petak, 25. travnja, učenice su posjetile velik zoološki vrt smješten pored jezera Palić u Subotici, a u 15 sati prisustvovale su svečanoj dodjeli nagrada te kratkoj predstavi koju su izveli učenici tavankutiske osnovne škole. Za najbolje radove pristigle na likovno-literarno-novinarski natječaj, čija je tema bila Priča o prijateljstvu, naša učenica Lorena Kovačić (7.b) za svoj rad osvojila je 1. mjesto i vrijednu nagradu. Nakon prigodnog programa održana je misa u crkvi Srce Isusovo, blagoslov žita te humanitarni koncert na kojem su nastupila dva subotička crkvena zbora. U subotu, 26. travnja, bio je dan rastanka. Učenice su bile pune pozitivnih doživljaja, očarane gostoprimstvom i ljubaznošću domaćina. Spoznale su da je (u)poznavanje nekog drugog, drugačijeg i različitog zaista pravo i istinsko bogatstvo za svakog čovjeka.

Lana Boroša, 6.c

Novigradsko proljeće 2014.

Učenici naše škole, Kristijan Kontent (8.b) i Magdalena Lisak (7.b) sudjelovali su od 5. do 12. travnja u Školi stvaralaštva „Novigradsko proljeće“. To je smotra stvaralaštva darovitih učenika osnovne škole koji se u sklopu izvannastavnih aktivnosti bave stvaralaštvo u jezično-umjetničkom

području. Novigradsko proljeće održano je po 25. put i jedina je takva škola stvaralaštva u Hrvatskoj. Svake godine zadaje se zajednička tema za sve radionice. Ovogodišnja tema bila je „Slatkom loncu poklopac“. U subotu, 5. travnja krenuli smo iz Gornje Stubice. U Novigrad smo stigli u popodnevnim satima. Smjestili smo se u sobe u hotelu Laguna. U 20 sati započelo je svečano otvorenje Novigradskog proljeća. Drugog dana, 6. travnja, započeli smo s radom u radionicama. Kristijan je sudjelovao u slikarskoj radionici dok sam

ja odabrala scensku radionicu. U scenskoj radionici, pod vodstvom odličnog voditelja Maria Kovača, radili smo različite i vrlo zanimljive dramske vježbe kao što su: „stroj“, odnos među sudionicima scenskog prikaza (pažljivo praćenje i slušanje drugih), koncentracija, naglašeno gestkuliranje, stvaranje stripa, kako što bolje iskoristiti prostor pozornice... Iz svih tih dramskih vježbi spontano se razvila predstava „Snjeguljica i sedam patuljaka na novigradski način“. Za razliku od naše bučne radionice, u Kristijanovoj slikarskoj radionici uvijek je vladao mir i tišina. „Mali slikari“ koncentrirano su radili na svojim likovnim radovima. Radionice su svakog dana bile od 9 do 13 sati i poslijepodnevnim satima od 16 do 19 sati. Navečer je uslijedio večernji program za sve sudionike. Večernji program svakog dana pripremala je druga radionica. Posebno me se dojmila glazbeno-poetska večer u crkvi sv. Pelagiye koju su pripremili radionice scenske glazbe i pjevanja. Tijekom tjedna upoznali smo mnogo novih prijatelja, razgledali

grad, naučili puno novog, zabavili se... U srijedu smo snimili zajedničku fotografiju formirajući brojku 25. U petak, 11. travnja bilo je svečano zatvaranje. Program su osmislile radionice scenske glazbe, pjevanja, scenske radionice, slikovnice... Polazak kućama bio je u subotu, 12. travnja. U Gornju Stubicu vratili smo se u poslijepodnevnim satima. Bilo je to odlično, kreativno, zabavno i zanimljivo iskustvo.

Magdalena Lisak, 7.b

Mala škola zrakoplovstva

U vremenu od 9. do 11. svibnja 2014. godine u Gornjoj Stubici održala se manifestacija XVII. Susreti za Rudija. U subotu 10. svibnja 2014. godine održano je predavanje na temu Mala škola zrakoplovstva

koju je vodio gosp. Miroslav Nessek. U ŠRC NK Matija Gubec okupili su se učenici 7. i 8. razreda naše škole. Najprije smo saslušali dva predavanja o zrakoplovstvu i letenju. Nakon predavanja, saslušali smo iskustva dvojice padobranaca, saznali što je potrebno da bi se dobila dozvola za skakanje s padobranom i pogledali nekoliko video snimaka skokova s padobranom.

Isprobavali smo padobranačka odijela i proučili kako izgleda padobranačka oprema. Ovoj školi zrakoplovstva, prvi put održanoj na Susretima, učenici su sa zanimanjem prisustvovali.

Martina Hegol, 8.a

Pozdrav jeseni, 11. listopada 2013.

Naš tradicionalni integrirani nastavni dan škole u prirodi Pozdrav jeseni obuhvaća sadržaje zahvalnosti za plodove zemlje, blagoslov kruha i odabranu destinaciju stubičkog kraja kako bi učenici tijekom svog osnovnog školovanja što bolje upoznali svoje mjesto, zavičaj i njegove posebnosti i ljepote. Kratku, a nadasve toplu priredbu, pripremile su nam učiteljice Ivanka Lisak i Marina Pakelj s učenicima iz svojih grupa izvannastavnih aktivnosti. Naš župnik Luka Slijepčević predvodio je molitvu i blagoslov kruha i drugih delicija koje su pripremili vrijedne i spretne ruke naših mama i baka. Potom smo, s veseljem, vidno uzbudeni, krenuli u još jedan novi vid edukativne pustolovine koju nam nudi naša škola.

Učenici prvih razreda krenuli su dolinom Ribnjaka. Na igralištu mještana Pasanske Gorice okupili smo se oko pripremljene i blagoslovljene hrane te zajedno blagovali. Nakon polusatnog pješačenja i okruženi prirodom i svježinom, jedva smo dočekali isprobati sve ono što su nam mame i bake pripremili. Igrali smo štafetne igre, pjevali, natrčali smo se, družili, prepoznavali drvo hrasta, žira, oraha, uočavali smo boje šume u jesen, voćnjake, prepoznali plodove jeseni uz put, jesenske radove... Napisali smo se izvorske vode... Potom su se u trenu nad mjestom i dolinom nadvili crni, kišni oblaci i mi smo požurili put škole jer nam se jedino zatvoreni prostor činio sigurnim skrovištem. Desetak minuta po dolasku počela je kiša.

Anita Razum, učiteljica

Učenici petih razreda posjetili su mjesto Modrovec. Ugledavši putem jedno nogometno igralište, dječaci nisu mogli odoljeti a da se malo ne poigraju loptom. Nakon kratkog razgibavanja, morali smo krenuti dalje. Stigli smo do prelijepog brežuljka iznad sela na kojem se nalazi kapela sv. Vinka. U kapeli baroknog stila svi zajedno izmolili smo nekoliko molitvi, a nakon toga radosno smo i zapjevali. Konačno, došlo je vrijeme i za jednu zajedničku

fotografiju. S osmijehom na licu krenuli smo dalje. Razgledavajući prirodu, stigli smo do dobro poznatog restorana Rody. Predivan pogled na stubičku dolinu i ovog nas je puta očarao. Pojeli smo ukušnu i toplu pizzu, još malo se odmorili te se uputili natrag prema školi. Putem do škole sustigla nas je kiša. Iako je vrijeme odjedanput postalo oblačno i tmurno, mi smo bili radosni jer smo se svi skupa još bolje upoznali, zabavili, nasmijali, a ponešto novog i naučili.

Elizabeta Vrduka, 5.a

Šesti razredi krenuli su putem Golubovca. Praćeni suncem stigli smo do Niskogradnje Hren, trgovackog poduzeća u Donjoj Stubici. Lijepo ugošćeni, razgledali smo čime se to oni bave. Možda je netko u tom trenutku pomislio kako bi volio jednog dana tu raditi. Najvjerojatnije su to pomislili dječaci koji nisu okom maknuli kad su vidjeli sve one kamione i bagere. Sunce se sakrilo među oblakama pa smo mi krenuli dalje. Stigli smo do gornjostubičkih ribnjaka gdje smo se malo poigrali, utazili žđ i glad. Krenuli bismo dalje prema Hižakovcu, no na nebnu su se pokazali sivi i crni oblaci koji su nagovještali skoru kišu pa smo se vratili natrag u školu. Stigavši pred školu, počela je padati kiša.

Franjo Platužić, 6.c

Sedmaši su posjetili Jakšinec. U tom mjestu razgledali smo kapelu sv. Katarine te

rodnu kuću Rudolfa Perešina, jednog od najpoznatijih pilota Hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Razgledavanje rodne kuće našeg slavnog pilota, odvelo nas je u ne tako davnu prošlost, u vrijeme Domovinskog rata. Naučili smo još nešto iz hrvatske povijesti. Uslijedio je kraći predah za odmor, jelo i piće. Zatim smo krenuli dalje. Hodajući po zagorskim bregima i dolinama, stigli smo do Slanog Potoka. Zadržali smo se na igralištu. Dječaci su igrali nogomet, a djevojčice rukomet. Nakon igre, smijeha i zabave otisli smo svojim kućama.

Marija Lorena Kosec, 7.a

Osmaši su ove godine za svoje odredište odabrali Gusakovec. Naporan i iscrpljujući put kroz šume i livade, doveo nas je do farme krava obitelji Horvatinić. Farmu smo razgledali, a zatim se malo i odmorili. Iako je ujutro bilo prilično lijepo i sunčano vrijeme, na našem putu počela je padati kiša. S kišobranima u rukama razgledali smo još neke dijelove Gusakovca te dolaskom autobusa krenuli svojim kućama.

Valerija Kosec, 8.a

Učenici razredne nastave u Zagrebu

Učenici razredne nastave matične i područnih škola sa svojim učiteljicama i učiteljem realizirali su 14. listopada 2013.

Nastavnim planom i programom te Kurikulumom škole planiranu terensku nastavu u Zagreb. U kinu CineStar Avenue Mall oduševila nas je projekcija Štrumpfova 2, a potom smo posjetili uvijek aktualan i zanimljiv Zoološki vrt. Dvorana kina CineStar Avenue Malla orila se veselim dječjim smijehom, ali znala je biti i potpuno tiha u trenucima napetosti i iščekivanja događaja. Štrumpfovi, ta mala, neobična plava bića, toliko različita jedno od drugoga u svojim posebnostima, ali sa zajedničkom osobinom dobrog i plemenitog srca, oduševila su nas svojim dogodovštinama u vječitoj borbi dobra i zla utjelovljenog u Gargamelu. Zoološki vrt, koliko ga god puta posjetili, izvor je novih znanja, događaja i oduševljenja. Ovog je puta taj događaj bio upotpunjeno izvanrednom polusatnom radionicom. Učenici su u rukama držali nojevo i sovino pero, antilopin rog. Vođeni gospodrom Marijom kroz radionicu bili su vrlo aktivni. Svoju ljubav i pažnju prema životinjama pokazali su i zavidnim znanjem. Ipak, nevjerica, strah, a potom oduševljenje nenadoknadiv su doživljaj u trenutku kada su sami vlastitim rukama mogli dodirnuti i pomilovati pravu, mlječnu zmiju. Isto su tako sami mogli pomilovati i domaće životinje u za to uređenom

dijelu ZOO vrta. Šetnja kroz jesenjim kistom obojen predivan Maksimirski park, dovela nas je do autobusa te smo tada krenuli put Zagorja.

Anita Razum, učiteljica

Nikolinje u Zagrebu

Učenici viših razreda naše škole blagdan Sv. Nikole, 6. prosinca, i ove godine obilježili su odlaskom na terensku nastavu u Zagreb. Učenici petih i šestih razreda pogledali su u kazalištu Žar ptica predstavu "Siromah i vrag" prema motivima jedne hrvatske narodne bajke. Nakon zanimljive i poučne predstave iz koje smo naučili da se dobro uvijek isplati, stigli smo na Kapitol. Tu smo nakratko razgledali Zagrebač-

ku katedralu. Šetajući Gornjim gradom, prošli smo kroz Kamenita vrata. U prolazu vrata smještena je kapela sa slikom Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice grada koja je neokrnjena preživjela velik požar 1731. godine. Glavni trg Gornjega grada je Trg sv. Marka, danas političko sjedište Hrvatske sa zgradama Hrvatskog sabora, Vlade i Gradske skupštine. Na Gornjem gradu nalazi se niz muzeja i galerija. Ove godine posjetili smo Prirodoslovni muzej. Kroz muzej vodio nas je vodič koji nam je ispričao sve o pticama, kukcima, ribama, načinima kako se prepariraju životinje... Mnogo toga smo saznali. Stigli smo do Kule Lotrščak, poznatog vidikovca s kojeg se pruža prekrasan pogled na Donji grad. Strossmayerovim štalištem spustili smo se do Donjeg grada. Na putu smo susreli sv. Nikolu koji nam je udijelio nekoliko dobrih savjeta („Učite, i samo učite!“). Prije odlaska svojim kućama uslijedila je još jedna zajednička fotografija s Trga bana Josipa Jelačića.

Nikolina Makar, 6.c

Učenici sedmih razreda također su razgledali Prirodoslovni muzej. Vodič nas je upoznao s mnogim morskim i kopnenim životinjama. Mnoge preparirane životinje iznenadile su nas svojim izgledom. Nakon toga krenuli smo u Arena centar kako bismo u kinu pogledali animirani film Turbo. Film govori o pužu koji dobiva moć brzine. Upoznao je čovjeka koji mu je pomogao da se natječe u utrci s automobilima. Na svom putu naišao je na mnoštvo prepreki, ali nije odustao i na kraju je pobijedio. Film nas je poučio da budemo uporni i da nikad ne odustajemo od svog cilja. Slobodno vrijeme poslije filma iskoristili smo šećući se zagrebačkim trgovачkim centrom.

Karla Haramustek, 7.a

Osmi razredi u kazalištu Mala scena pogledali su predstavu i najnoviju dramu "Život je san". Suvremeni hrvatski dramećač Darko Lukić inspiriran istoimenom alegorijom i najpoznatijim djelom najvećeg dramećača španjolskog baroka, Pedra Calderóna de la Barce, napisao je djelo o odnosu očeva i djece. Djelo nam poručuje da moramo biti uporni ako želimo nešto postići u životu. Nakon kazališta posjetili smo Hrvatski školski muzej i saznali sve o ranim počecima školstva, školskim zakonicima koji su se provodili, prvom školskom priboru i knjigama, razgledali smo sobu Mate Lovraka i izložbu Kao Hlapić i Gita. Obilazeći prostorije i slušajući vodiča, uočili smo da su prvi učitelji bili svećenici, a kasnije su to bile i učiteljice koje nisu smjele biti udane i nositi hlače. U gimnaziju su smjeli ići samo dječaci, a osnovna škola je trajala samo četiri godine. Učitelji su učenicima davalii „packe“, morali su klečati na kukuruzu i biti na dopunskoj nastavi ako su slabo učili i bili nekulturni. Kaznama su više bili izloženi dječaci, a djevojčice rijede. Popodnevne sate većina

učenika osmih razreda provela je klizajući se na ledu. Neki su se po prvi puta okušali u klizanju, neki iskusniji bezbrižno su klizali, a neki su prisustvovali samo kao gledatelji. Učenici su se lijepo proveli, nešto novo naučili i u zajedništvu obilježili jedan od njima dražih blagdana.

Martina Hegol, 8.a
Anamarija Herceg, 8.c

Pozdrav proljeću

U srijedu, 30. travnja 2014. održana je tradicionalna Škola u prirodi pod nazivom Pozdrav proljeću. Niži razredi matične škole uputili su se do Huma Stubičkog, u Pasansku Goricu i Hižakovec. Peti i šesti razredi te Posebni razredni odjel također su pješačili do Huma Stubičkog dok su sedmaši posjetili Dobre Zdence. Područne škole posjetile su Dvorac Oršić i Muzej

seljačkih buna te naselja Podvorci i Sumpori. Mi, osmaši, uputili smo se prema Matencima kako bismo razgledali postojeće tvrtke na tom području, Perfu d.o.o. i Stolarsku zanatsku radnju Lisak. Potom smo se uputili u Modrovec na pizzu kod glasovitog Rody-a. Nakon okrijepe, vratili smo se svojim kućama.

Martina Hegol, 8.a

Minimundus - Klagenfurt

U subotu, 10. svibnja 2014., učenici petih i šestih razreda naše škole krenuli su na put oko svijeta. U samo nekoliko sati obišli su više od 50 zemalja svijeta. Oni su, naime, bili u Minimundusu, parku najpoznatijih

jih minijaturnih građevina svijeta koje su vjerne originalu, no umanjene 25 puta. Minimundus se nalazi u Republici Austriji, u gradu Klagenfurtheru. Učenici su uživali i u šetnji uz Vrbsko jezero (Wörthersee) te u razgledu središta grada Klagenfurta čiji je simbol zmaj. Za mnoge je ovo bilo prvo putovanje izvan Hrvatske.

Valentina Čulig-Martinjak, učiteljica

Maturalno putovanje

Nakon dva i pol mjeseca ljetnog odmora, 2. rujna 2013., počela je nova školska godina, a za učenike osmih razreda započelo je dugo očekivano maturalno putovanje.

Tmurni oblaci i pokoja kap kiše ispratili su nas toga dana iz drage nam i lijepе Stubice. Kišovito i prohladno vrijeme bilo je uobičajeno za početak rujna i predviđenu vremensku prognozu. Kiša se postupno pojačavala čim smo stigli na autocestu. U autobusu su uglavnom svi još uvijek bili pospani pa je većina promatrala kroz prozor jurenje automobila. Prolazeći kroz Karlovac i Ogulin, čuli smo neke zanimljivosti o tim gradovima od našeg službenog vodiča. Tijekom vožnje zaustavili smo se na nekoliko odmarališta, a vrijeme nam se poboljšalo kada smo prošli tunel Sveti Rok. Vozeći se prema Šibeniku, promatrali smo Maslenički most te Vransko jezero. Nekoliko kilometara od Šibenika zaustavili smo se kod gradića Skradina, smještenog na rijeci Krki. Zatim smo se uputili prema NP Krka. Nakon pregledavanja ulaznica, produžili smo autobusom krivudavom cestom promatrajući kroz prozor tokove rijeke Krke te Visovac, otočić poznat po franjevačkom samostanu. Iskrcavši se iz autobrašne, odmah smo krenuli razgledavati Etno selo s etnografskim zbirkama, starim mlinicama, prikazom rada u staroj kovačnici te radom na tkalačkom stanu. Vidjeli smo stare zanate koji su odavno nestali iz svakodnevnog

života. Nakon toga pošli smo na vidikovac kako bismo vidjeli predivne vodopade i slapove. Kasnije smo prošetali edukativnom stazom, a putem smo promotriли i čuli nešto o sedrenim barijerama. Ukricali smo se u autobus te nastavili vožnju prema nedaleko udaljenom Šibeniku. Razgledali smo grad uz duhovitog lokalnog vodiča koji nas je dočekao kod kipa kralja Zvonimira. Šibenik je predivan povijesni i suvremen grad što dokazuje utvrda sv. Mihovila, ujedno i zaštitnika Šibenika. Vidjeli smo razne palače, kapelice iz gotičkog doba i katedralu sv. Jakova. Nju smo razgledali izvana i iznutra i uvjernili se zašto se nalazi na UNESCO-voj listi svjetskog kulturnog naslijeđa. Pojedinci su svratili do obližnje suvenirnice, a nakon toga krenuli smo do našeg finalnog odredišta, Biograda na Moru. Dolaskom, svi smo se pošli raspakirati u hotelske sobe. U predvečerje neki su se otisli osvježiti na obližnju plažu, a oni umorni prošetali su do centra grada. Nakon večere, u prostorima hotela, organiziran je plesnjak za one željne dobre glazbe, a ostali su se u svojim sobama zabavljali dugo u noć. Sljedećeg jutra, nakon doručka, uputili smo se do biogradskih rive gdje smo se ukrcali na turistički brod Šangulin. Većina je uče-

nika odmah zauzela mjesta na palubi gdje su se „pržili“ na suncu i uživali u vožnji do NP Kornati. Promatrali smo otoke Žut, Pašman i onaj najveći, Kornat, te nekoliko manjih otočića. Galebovi su oblijetalni brod dok smo mi produžili do otvorenog mora da pogledamo predivne klifove. Zatim smo se vratili do Dugog otoka, točnije u PP Telašćicu gdje smo se mogli okupati u slanom jezeru Mir, no na kraju smo se ipak odlučili za kupanje u moru. Nakon nekoliko sati boravka u predivnom parku prirode ispunjenom mirisima borovine i soli, Šangulin je pokrenuo svoje motore i zaplovio natrag prema Biogradu. Taj cjelodnevni izlet sve nas je prilično iscrpio tako da smo jedva došli do hotela. Poslije odmora i večere, svi smo zajedno krenuli do centra Biograda gdje smo imali slobodno vrijeme za vlastite sadr-

žaje, šetnju po rivi, odlazak do lunaparka i još mnogo toga. Zadnji dan našeg trodnevног putovanja, 4. rujna 2013., svratili smo do biogradskih plaža, a nakon ručka pozdravili smo se s Biogradom i autobusom otišli do manjeg naselja u šibenskom zaleđu, Dubrave. U tom naselju posjetili smo Sokolarski centar. To je udruga koja liječi ranjene ptice grabljivice, poput sove ušare i sokola. Nakon predavanja, u kojem smo saznali sve o životu ovih gra-

bljivica, oni hrabriji iskušali su se u držanju tih ptica. Većina nas je promjenila mišljenje o njima i zapravo smo shvatili da nisu tako opasne kako se čine. Promatrajući šibenski arhipelag i istoimeni most te ostale prirodne i građevne ljepote koje smo vidjeli na putu prema Biogradu, naše

maturalno putovanje privodili smo kraju. Nakon otprilike 6 sati vožnje, uz kraća zaustavljanja, u kasnim večernjim satima vratili smo se u naše mjesto Gornju Stubicu i sljedećeg dana započeli zadnju godinu u osnovnoj školi.

Martina Hegol, 8.a

GLOBE priča se nastavlja

Program GLOBE (Globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša) pokrenut je 1995. godine u SAD-u i obuhvaća redovita i kontinuirana učenička mjerena i opažanja u neposrednom okolišu škole. Mjerenja i opažanja obavljaju se na području atmosfere, vode, tla i biljnog pokrova, a rezultati istraživanja međusobno se upotpunjuju i povezuju, čime se ostvaruje program cijelovitog praćenja stanja okoliša. Prikupljeni se rezultati unose u zajedničku računalnu bazu podataka na GLOBE serveru koja je otvorena i putem Interneta dostupna svim posjetiteljima na adresi: www.globe.gov.

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica uključila se u program GLOBE 1996. godine kao prva škola u Republici Hrvatskoj. Danas je u našoj školi pet osposobljenih učitelja mentora koji svoja znanja i vještine prenose učenicima i zajedno s njima aktivno sudjeluju u brizi za očuvanje našega planeta. U našoj školi mjerimo i bilježimo podatke iz područja atmosfere, vode tla i fenologije. Najviše podataka prikupljenih do sada odnosi se na osnovna atmosferska mjerena (najviša, najniža i trenutačna dnevna temperatura zraka, postotak naoblake i vrste oblaka i mjerjenje količine padalina). Osim osnovnih mjerena tu su još i dodatna (tlak zraka i contrails – traci aviona). Također, svakodnevno mjerimo temperaturu tla na 5 i 10 centimetara dubine. Prošle godine u travnju škola je opremljena i automatskom meteorološkom postajom Davids tako da podatke o vremenu bilježimo svakih 15 minuta. Surađujemo s udrugom „Crometeo“ te se naši podaci koriste u prognozi vremena

na lokalnom radu. U studenome 2013. učenici programa GLOBE i učenici petih razreda sudjelovali su na meteorološkoj radionici "Meteorološki izazovi" u Zagrebu čiji su organizatori bili Hrvatsko meteorološko društvo, Državni hidrometeorološki zavod i Geofizički zavod "Andrija Mohorovičić". Kroz predavanja, pokuse, pitanja i odgovore saznali smo osnovne stvari o meteorologiji i njenom značenju danas u svijetu. Učenicima se najviše svidjela Mala tv prognoza vremena na kojoj su se mogli okušati kao meteorolozi voditelji. Posjetili smo i Opservatorij Maksimir gdje smo vidjeli brojne meteorološke instrumente i način njihova rada. I ove godine učenici GLOBE programa prezentirali su svoj rad na međužupanijskoj smotri 11. ožujka u Belici u Međi-

murju. Učenici Lucija Drempetić (8.b), Vinko Čmarec (8.b) i Filip Hren (6.a) dobrim nastupom osigurali su nam poziv na državnu smotru i natjecanje GLOBE škola koja je održana u Trogiru u razdoblju od 14. do 16. svibnja. Našu školu i cijelu GLOBE ekipu predstavljali su ovog puta učenici Lucija Drempetić (8.b), Monika Ilinić (6.b) i Lovro Jambrećina (6.a). Pripremala ih je učiteljica Marina Mikulec uz pomoć ravnateljice Sanje Knežić. Prvog dana smotre bilo je izvlačenje startnih brojeva ekipa i prezentacije projekata škola. Drugi dan održano je orientacijsko natjecanje u kojem su naši učenici osvojili sjajno 8. mjesto u konkurenciji od

24 osnovne škole. Treći i posljednji dan smotre posjetili smo antičku Salonu. Kroz druženje i učenje saznali smo puno novih i zanimljivih stvari koje ćemo primjenjivati u našem dalnjem radu.

Globeovci naše škole vam poručuju:

**"Iz prirode učiti,
u GLOBE se uključiti,
pomoći našemu kraju,
Gupčevom zelenom raju."**

Marina Mikulec, učiteljica

Naša škola Eko-škola

Međunarodne Eko-škole program su čiji je cilj odgoj i obrazovanje za okoliš u svim segmentima odgojno-obrazovnog sustava. Zadaća je odgojiti mlade generacije osjetljive na pitanja okoliša i sposobiti ih za donošenje odluka o razvitu društva u budućnosti.

Stadiji kroz koje se stječe status Eko-škole

Kako bi naša škola dobila status Eko škole, morala je proći kroz određene stadije (prijava za sudjelovanje u programu Eko-škole, izrada i provedba programa Eko-škole te prijava za status Eko-škole). Prije prijave Nacionalnom koordinatoru za sudjelovanje u programu bilo je potrebno izvijestiti Učiteljsko vijeće od strane ravnateljice o programu i njegovim ciljevima da bi se tako dobita podrška kolektiva. Također, osnova je bila i izrada i provedba programa u cijelosti pomoću određenih „7 koraka“.

Kroz „7 koraka“ do Eko-škole

Prvi i najvažniji korak bio je osnivanje Odbora Eko-škole koji se sastoji od ravnateljice, učitelja, predsjednika svih razre-

da, roditeljskog vijeća, administrativnog i tehničkog osoblja škole, predstavnika lokalnih zajednica i javnih poduzeća te predstavnika Udruge Lijepa naša i ostalih ekoloških udruga. Odbor Eko-škole u našoj je školi osnovan 17. veljače 2014. godine. Kod provođenja akcija, Odbor Eko-škole preuzima organizacijske odluke te suradnju škole i lokalne zajednice. Nakon prve sjednice Odbora Eko-škole izvijestili smo ostale o članovima odbora postavljanjem popisa tih članova na pano

u predvorju škole.

Drugi je korak bio pregled i ocjenjivanje stanja okoliša uz pomoć brošure „Pregled stanja okoliša“ koju smo, zajedno s Upitnikom o provedbi odgoja i obrazovanja za okoliš, ispunili i dostavili Nacionalnom koordinatoru. Brošura i upitnik sastavni su dio dokumentacije potrebne za izvršavanje stadija.

Zadatak u trećem koraku bio je izraditi program rada na temelju Ocjene stanja okoliša. Odabrana tema bila je „Otpad“ jer smo smatrali da je one ključna u pokretanju ekoloških akcija, a program se povezao s redovnim nastavnim planom i postavljanjem ostvarivih ciljeva.

Sljedeći je korak bio odabir Eko patrole. Učenici su unutar razreda odabrali dva učenika koji su bili zaduženi za kontrolu i praćenje rada na određenoj temi. Eko-patrele provele su procjenu stanja okoliša, a članovi Eko-odbora izvjestili su nas o stanju okoliša u lokalnoj zajednici. Eko-patrele i nadalje prate i procjenjuju otpad nakon jela u školskoj blagovaonici, pregledavaju vodokotliće i higijenu sanitarnog čvora, vode brigu o kućicama za ptice i cvijeće u školskoj zgradbi te kontroliraju temperaturu zraka u učionicama i rasvjetljenih tijela.

Nakon što je Odbor Eko-škole potvrdio program rada, sastavljen je plan djelovanja u formi izvedbenog programa za pojedini nastavni predmet pomoću zadataka, nositelja, vremena realizacije i osvrta na planirano. Plan je također sastavni dio dokumentacije i potrebno ga je obnavljati svakom određenom promjenom. Ono što školama daje posebnu vrijednost i vjerojostojnost redovito je vođenje zabilješki i vrednovanje stanja naglašavajući stalno provjeravanje napredovanja prema cilju.

U sklopu redovne nastave obradivale su se teme određene Planom djelovanja. Nakon odluke o priključivanju u Eko-škole dogovorili smo se kako će izgledati nastavna priprema za ekološke sadržaje te da će se svaka nastavna jedinica s takvim sadržajem označavati riječju EKO. Naša višegodišnja tradicija je izvanučionička nastava i integrirani dani vezani uz planirane teme u Kurikulumu.

Nužno je bilo uključivanje čitave škole i šire zajednice promidžbom, osobito povodom Dana Eko-škole, a to je jedan dan u školskoj godini po izboru Odbora. Školske novine, predavanja s ekološkim temama, razmjenjivanje informacija s drugim školama i obavljanje medija bili su

osnovni elementi za promidžbu. Sve aktivnosti objavljaju se na web stranicama

naše škole. Učenici pišu članke za školske novine, a o značajnijim projektima obavještavamo lokalne medije.

U školi smo postavili stalni pano s ključnim točkama dobivanja Zelene zastave i povjelje o statusu Međunarodne Eko-škole. Uz stalni pano postavili smo i promjenjivi pano sa svrhom izvještavanja o svim akcijama, anketama, fotografijama, intervjuima, osvrtima i organizaciji. Učitelj Dominik Karajić izradio je logo naše Eko škole s Gupčevom lipom kao glavnim motivom. Eko-kodeks obvezuje sve čimbenike na EKO opredijeljenje škole, a izradivali su ga učenici viših razreda naše škole. Učenici su dobili zadatak osmisli nekoliko pravila Eko-kodeksa. Zajednički smo ih obradili, sistematizirali

i odabrali najbolje.

Eko-kodeks postavljen je na stalnom panou.

Eko-kodeks naše škole:

**UNESIMO EKO U NAŠE ŽIVOTE,
ČUVAJMO PRIRODU I NJENE
LJEPOTE!**

**Vodu štedjeti odluka je prava, čuvajmo
Zemlju, treba nam zdrava.**

**Priroda je svako drvo, neka nam to bude
prvo.**

**Zrak ne smijemo zagaditi jer ćemo bolesti
zadariti.**

**Enerđiju trebamo štedjeti jer će nam
kasnije duplo vrijediti.**

Nakon ispunjavanja određenih kriterija o izradi i provedbi programa Državno je povjerenstvo uvidjelo i provjerilo dosljednost provedbe, a Nacionalni koordinator dostavio prijavu i izjavu lokalne

zajednice. Nakon nadzornih posjeta, škola je proslijedila kompletну dokumentaciju o provedbi programa Nacionalnom koordinatoru.

Svečanost podjele certifikata i Zelenih zastava

Međunarodna koordinacija za Eko-škole, na prijedlog Hrvatskog povjerenstva Zaklade za odgoj i obrazovanje za okoliš, dodijelila je našoj školi status Međunarodne Eko-škole. To znači da smo u cijelosti ispunili uvjete iz smjernica za provedbu programa Eko-škole i uredno izvršili sve potrebne radnje za stjecanje ovog međunarodnog priznanja. Svečanost obznanjivanja statusa, tj. podjele certifikata i Zelenih zastava održala se u petak, 16.

sivnja 2014. u Zagrebu, u Gastro Globusu na Zagrebačkom velesajmu. Na svečanosti su prisustvovalе učiteljice Nataša Mirt, Ivanka Lisak, Štefaniјa Boltek-Mihaljevski te domaći naše škole Jadranko Kosec.

Martina Hegol, 8.a

Likovni radovi od otpadnih plastičnih vrećica nastali na satima likovne kulture:

grupni rad 7.a

grupni rad - djevojčice 5.b

EKO ŠKOLA OŠ MATIJE GUPCA G. STUBICA

TEKST: M. HEGOL, PATRICIJA IVANIC, MANUELA IVANIC, 8.A
GLAZBA: MARTINA HEGOL, 8.A

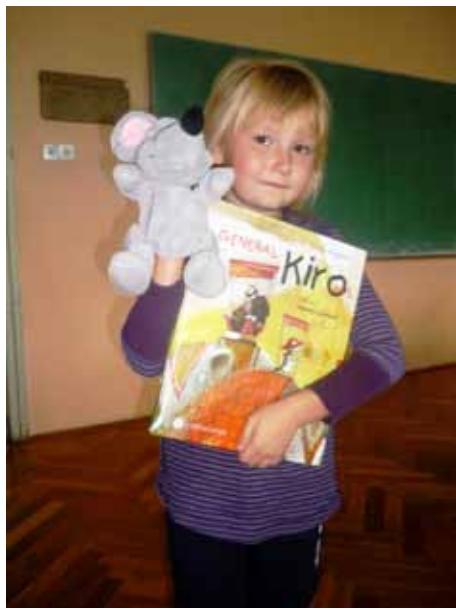
DA CISTA BLI-STA SVAKI DAN
SVAKA ŠKOLA I-MA SAN
NE BACAJ NA POD SME-CE, OD --LOŽI GA U PRIKLADNE VRECE
PRI RODI OKO NAS E-KO SKOLA BIT CE SPAS NE-KA
CU ----- JU SVI ZELENU ZASTAVU OSVAJAMO MI MI ZNAJ DA
NI JE NEKA FA -- CA TKO SMECE U PRIRODU BA ---CA MALO
PAŽNJE MA-LO TRU---DA CI --- STOCA NEK NAS PRATI SVU-- DA
PRI RODI OKO NAS E-KO SKOLA BIT CE SPAS NE-KA
CU --- JU SVI ZELENU ZASTAVU OSVAJAMO MI. MI. TAD CE
LIJEPO NAŠA ŠKOLA SJATI ZA CISTU PRIRODU SVE CEMO DA - TI.

PROJEKTI U SURADNJI SA

Uvodni sat u lektiru

Početkom nove školske godine već nekoliko godina unazad naša knjižničarka u suradnji s razrednim i predmetnim učiteljima održava uvodni sat u lektiru za učenike svih razreda. Na tom satu učenici se upoznaju s naslovima knjiga koje će u toj školskoj godini čitati za lektiru. Ove godine zanimljivo je bilo u 2.a razredu gdje je

učenica Katarina svojem razredu predstavila knjigu na poseban način. Odabrala je slikovnicu General Kiro miš autora Hrvoja Kovačevića i priredila kratki lutkarski monolog.

Razmjena i podjela straničnika

I ove školske godine učenici su uključili u Bookmark projekt na temu Školske knjižnice-vrata u život. Tijekom mjeseca listopada učenici 2.a, 2.b, 3. i 4. r. PŠ Sveti Matej te 5.a,b,c razreda izradivali su raznim kreativnim tehnikama straničnike za učenike u McAuliffe Elementary School u Texasu, SAD. Ta je škola dodjeljena našoj školi u sklopu projekta međunarodne razmjene straničnika koju organizira Međunarodno udruženje

školskih knjižničara IASL. Straničnici su poslani poštom, a u mjesecu studenome također su poštom stigli straničnici učenika iz Texasa. Svi pristigli straničnici bili su izloženi u školskom holu.

Mjesec hrvatske knjige

Manifestacija Mjesec hrvatske knjige obilježava se svake godine od 15. listopada do 15. studenog, ove godine pod geslom: "Tko čita, (ne)skita!" Naša knjižničarka organizirala je brojna događanja kako bi na što zanimljiviji način privukla sve u knjižnicu. Učenici bijahu pozvani na sudjelovanje u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja pod nazivom "Pročitaj tri dnevnika i pobidi". U tom mjesecu našu školu posjetio je i književnik Želimir Hercigonja. Najprije je održao književni susret u PŠ Sveti Matej, a onda i u matičnoj školi. Učenici viših razreda ispunjavali su anketu o čitanju i služenju našom školskom knjižnicom. Od 72 djevojčice i 39 dječaka koji su ispunili anketu saznali smo da učenici čitaju uglavnom jer vole čitati. Čitanje koje je obavezno (npr. lektira) doživljavaju kao mogućnost da nešto novo nauče. Knjige za čitanje najčešće biraju po naslovu, autoru i temi. Najzanimljivije im je čitati pustolovna djela. Knjigu smatraju dobrom ako govoriti o zanimljivoj temi. Najveći broj učenika do knjiga dolazi posudbom iz knjižnice. Preko praznika najviše čitaju časopise za mlade. Detaljnije podatke o ovoj anketi pogledajte na web stranici naše škole (Školska knjižnica – Događanja u knjižnici – Povodom Mjeseca hrvatske knjige).

Stručno usavršavanje knjižničara

U gradu Porto u Portugalu od 20. do 26. listopada 2013. održavalo se stručno usavršavanje knjižničara na kojem je našu

školu predstavljala knjižničarka Ines Krušelj-Vidas. Sudjelovanje na SLAMIT

6 konferenciji financirano je iz sredstava Lifelong learning, programa Europske unije, a donacija je ostvarena odobrenjem prijave na natječaj Agencije za mobilnost i programe EU. Na ovogodišnjoj konferenciji sudjelovala su 32 sudionika iz europskih zemalja. Stručna usavršavanja održavali su eminentni stručnjaci iz područja knjižničarstva. Polaznici seminara upoznali su se sa školskim sistemom i posebno školskim knjižnicama Portugala. Naša je knjižničarka pripremila prezentaciju o aktivnostima u našoj školskoj knjižnici koju su mnogi pohvalili.

Učenici Područne škole Dobri Zdenci i Dubovec posjetili knjižnicu

U četvrtak, 7. studenoga 2013. učenici Područne škole Dobri Zdenci i Dubovec nisu bili na nastavi u svojim područnim školama, već su taj dan proveli u matič-

noj školi. U suradnji s knjižničarkom i učiteljicama matične škole posjetili su školsku knjižnicu i neke razrede učenika nižih razreda. Učenici područnih škola tada su detaljno razgledali prostoriju iz koje njihove učiteljice donose lektire za čitanje i zaključili da tu ima i drugih zanimljivih knjiga. Ovaj put imali su priliku i sami posuditi knjige. Pogledali su kratak igrokaz s lutkama koji im je pripremila knjižničarka, ponovili su pravila o čuvanju knjiga, a zatim su u medijateci imali nastavni sat s temom Put od autora do čitatelja. Ukrzo je zvonilo za kraj sata, što je učenike iznenadilo jer oni nemaju zvono u školi te su krenuli dalje u razgledavanje matične škole.

Nacionalni kviz za poticanje čitanja

I ove godine uključili smo se u Nacionalni kviz za poticanje čitanja koji organiziraju Knjižnice grada Zagreba. Učenici su

ŠKOLSKOM KNJIŽNIČARKOM

bili pozvani pročitati tri knjige, tri dnevnika i odgovoriti na pitanja u online kvizu. Po jedan finalist iz svake knjižnice, koja je sudjelovala u kvizu, bio je pozvan na završnu svečanost 15. studenoga na Interliber gdje se u Kongresnoj dvorani prikazala besplatna predstava za njih. Ove godine pogledali su predstavu Debela kazališta Mala scena. Finalist iz naše škole bio je Josip Šobak (7.c). Na svečanosti je bilo održano izvlačenje glavnih nagrada (tablet računalo) među svim finalistima.

e-Twinning projekt Bajka nas spaja

Učenici 4.b razreda zajedno s učenicima III. osnovne škole iz Murske Sobote čitali su bajke Hansa Christiana Andersena te razmjenjivali dojmove, mišljenja i ilu-

stracije preko platforme za međunarodnu suradnju učenika i učitelja e-Twinning. Ciljevi projekta Bajka nas spaja su poticanje čitanja i istraživanja međusobnih sličnosti dvaju slavenskih jezika – hrvatskog i slovenskog. Rezultati projekta objavljeni su na sigurnoj stranici na web-u kojoj mogu pristupiti samo sudionici projekta. Projekt su osmisile naša knjižničarka Ines Krušelj-Vidas i učiteljica Ivanka Lisak zajedno s knjižničarkom Zlatkom Horvat iz III. osnovne škole u Murskoj Soboti.

Projekt Čitamo naglas

Ove školske godine učenici su ponovo uživali čitajući. Ovaj projekt poklopio se s aktivnostima u Europskoj godini čitanja naglas koju je proglašila Evropska organizacija za promicanje čitanja – EU READ. Naša knjižničarka odabrala je naslove kojima je privukla učenike da čitaju zanimljive knjige koje nisu lektira. Učenici 4.a razreda otkrili su pustolovinu u seriji knjiga s naslovom Čarobna kućica. Nakon naglas pročitanog prvog dijela iz serijala autorice Mary Pope Osborne Dinosauri prije mraka, po ostale naslo-

ve učenici su došli u knjižnicu kako bi ih sami pročitali. Učenici drugih razreda čitali su malo naglas, a malo u sebi

zanimljivu Kaktus bajku Sunčane Škrinjarić. Na kraju su aktivnost završili gledanjem animiranog filma Čudesna šuma koji je nastao po motivima iz djela Kaktus bajke. Učenici prvih razreda uz pomoć slikovnica iz fonda naše knjižnice te Kutije pune osjećaja otkrivali su četiri temeljna osjećaja. Bilo je zanimljivo, osobito kad je jedna priča iz zbirke Kaktus bajki poslužila kao pomoć u podjeli straničnika koje su učenici dobili iz škole u Texasu, SAD.

Novi članovi školske knjižnice

Učenici 1.a i 1.b razreda svečano su se

učlanili u našu školsku knjižnicu u petak, 13. prosinca 2013. Za posebnu i veselu atmosferu prilikom učlanjenja i prve posudbe knjiga pobrinuli su se članovi dramske grupe naše škole koju je vodila učiteljica Nikolina Fruk. Prvašići su uživali u dramatizaciji priče Sunčane Škrinjarić Miš u knjižnici. Naučili su što knjige vole i što knjige ne vole, također su dobili i članske iskaznice te posudili svoju prvu knjigu.

Projekt Čitamo mi u obitelji svi

Projekt Čitamo mi u obitelji svi, koji je pokrenula udruga Hrvatska mreža školskih knjižničara, prvi put proveden je prije dvije godine, u školskoj godini 2012./13.

Ove školske godine provodi se ponovno s učenicima svih trećih razreda matične škole i područnih škola. Glavni cilj ovog projekta je pomoći učenicima trećih razreda da savladaju najvažniju vještina koja će im biti potrebna u cijeloživotnom učenju – čitanje. Njime se učenicima i članovima njihovih obitelji pruža prilika da (ponovno) otkriju ljepotu čitanja. Roditelje se poziva da tijekom 5 dana na različite načine čitaju sa svojom djecom te da tako provodeći vrijeme dožive lijepo trenutke koje će dugo pamtit. Učenici materijal

za čitanje odnose u naprtnjačama svakog petka u svoje domove. Svaki knjižničar izabrao je komplet od 8 knjiga po knjižničnoj naprtnjači u kojima se nalazi po jedna knjiga iz svake cjeline: Carstvo dječjih priča, Igrom do boljeg čitanja, Isključivo za odrasle, Knjigom upoznajemo kulturu, Mali istraživači, Obiteljsko druženje uz stihove ili šale, Odgoj djece i mladih, Slikovnica- obiteljska družionica. Učenici i njihovi roditelji otkrili su naslove knjiga u naprtnjačama, neki zato da bi postigli čim bolji školski uspjeh, a neki zato što se osjećaju ugodno u maštovitom svijetu papirnatih prijatelja.

Župan u našoj knjižnici

U utorak, 18. veljače 2014. našu su školu posjetili dužnosnici Krapinsko-zagorske županije. Među njima bio je i župan

Željko Kolar. Tijekom obilaska naše škole, posjetio je i školsku knjižnicu.

Podatke prikupila: Ana Boltek, 6.c

RADIMO ONO ŠTO VOLIMO

Razgovor s pedagoginjom naše škole

„Uživajte u djetinjstvu, školovanju i odrastanju!“

Početkom ove školske godine, odlaskom dugogodišnjeg pedagoga, gosp. Drage Sedlara, stigla nam je pedagoginja, gđa Martina Bajzec. Iako joj je ovo prvi posao nakon diplome, vrlo dobro se snalazi u našoj školi, surađuje i s učenicima i učiteljima. Pročitajte što smo saznali iz razgovora s tom osobom koju ovaj posao jako veseli i ispunjava.

Kada ste i gdje rođeni?

Rođena sam u Zagrebu, u jesen 1986. godine.

Kako ste proveli svoje djetinjstvo?

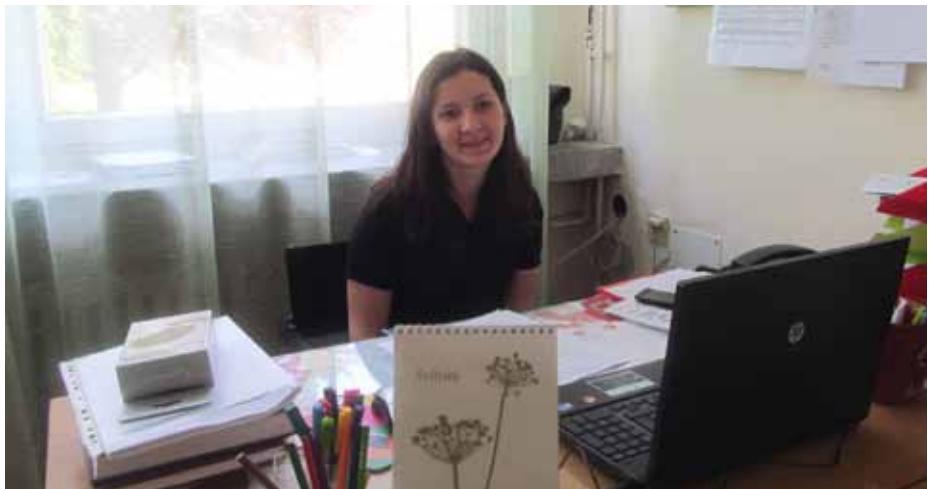
Uglavnom bezbrižno djetinjstvo, okružena ljubavlju i pažnjom roditelja. Imam starijeg brata i puno vremena proveli smo u zajedničkoj igri, izmišljajući kajekakvih zanimacija i razbiljiga. Često smo se igrali s vršnjacima iz susjedstva. Zaista mislim da sam imala jako lijepo djetinjstvo.

Pamtite li posebno koji događaj iz svoga djetinjstva?

Imam puno sjećanja iz djetinjstva kojih se rado prisjećam, teško bi sada bilo izdvojiti neki poseban.

Koji vam je predmet bio najdraži u školi?

U osnovnoj školi kako sam voljela Matematiku, išla sam na natjecanja. U srednjoj me školi najviše zaintrigirala Psihologija i dobrim dijelom utjecala na odabir moga budućeg zanimanja. Uz Psihologiju zavoljela sam i Kemiju, to mi je bilo jako zanimljivo, te Hrvatski jezik. Teško je odabrati samo jedan predmet.

Opišite nam tijek svoga školovanja.

Niže razrede osnovne škole pohađala sam u tadašnjoj Područnoj školi Stubičke Toplice, a više u Osnovnoj školi Donja Stubica. Jako sam voljela prirodne predmete, posebice Matematiku pa sam tako upisala Gimnaziju u Zaboku, prirodoslovno-matematički smjer. Tu sam zavoljela Psihologiju i na kraju srednjoškolskog obrazovanja dvoumila sam se kojim putem nastaviti. Razmišljala sam o tome da upišem Prirodoslovno-matematički fakultet, no ipak su prevagnule društvene znanosti. Upisala sam studij fonetike i pedagogije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Veliki dio studija fonetike provela sam u Poliklinici Suvag dok je pedagogija više bila bazirana na teorijskom znanju i predavanjima profesora.

Zašto ste odabrali zanimanje pedagoginje?

Odmalena sam sanjala o tome da postanem učiteljica. Kako je vrijeme prolazilo, znala sam da želim raditi s djecom i da me to veseli. Razmišljala sam o tome da postanem odgajateljica u dječjem vrtiću, no na kraju sam upisala i završila to što jesam. Danas sam presretna da je ispalio baš tako jer me ovaj posao jako veseli i ispunjava.

Jeste li radili koji posao prije ovoga?

Ovo mi je prvo radno mjesto nakon diplome. Prije sam radila uz studij, preko Student-servisa razne poslove, neke duže vrijeme, neke kraće vrijeme, ovisno o potrebama poslodavaca i mojim afinitetima. Između ostalog, radila sam i kao pomoćnica u nastavi u Osnovnoj školi Stubičke Toplice.

Što je zapravo posao pedagoga?

I ja još otkrivam što sve to točno podrazumijeva. Posao pedagoga djelomično se razlikuje ovisno o ustanovi u kojoj se nalazi. Pedagog u školi koordinira školom, surađuje s učiteljima, roditeljima i učenicima te prema potrebi i drugim stručnim službama izvan škole. To je osoba koja je uvijek i svima na usluzi te se možete obratiti sa svim problemima, prijedlozima, u potrazi za savjetom ili bilo što drugo.

Kako vam se sviđa u našoj školi?

Jako mi je lijepo. Dragi učitelji i učenici...

Kako provodite svoje slobodno vrijeme?

Sve svoje slobodno vrijeme posvećujem obitelji. Dvoje male djece iziskuje puno vremena i svaki slobodan trenutak provodim s njima, bilo da se igramo, idemo u šetnju ili pospremam stvari koje su razbacali.

Koji je vaš životni moto?

Još u svojim školskim danima naišla sam na izreku „Život je samo jedan, a ovo nije generalna proba!“ i kako mi se svidjela. Ne držim se baš uvijek toga, ali se trudim ne zamarati se nebitnim stvarima. Vjerujem da se sve događa s razlogom. Kažu da kad život zatvori jedna vrata, otvoriti druga, stoga ne treba žaliti nad neuspjehom, nego potražiti druge prilike koje se nude.

Što biste poručili učenicima naše škole?

Uživajte u djetinjstvu, školovanju i odrastanju. To je jako lijepo razdoblje u životu i iskoristite ga. Nemojte biti nestrljivi i iščekivati da odrastete.

Razgovarali: Ana Boltek, 6.c
Josip Herceg, 6.c

Razgovor s knjižničarkom Ines Kušelj-Vidas

„Za svakoga od nas negdje postoji barem jedna knjiga koju moramo pročitati u svom životu. Tu knjigu nitko ti drugi ne može preporučiti, moraš ju otkriti sam.“

Naša je školska knjižnica višenamjensko mjesto – čitaonica, prostor za učenje, igranje društvenih igara. Tko god je zavirio među ta četiri zida, susreo je našu knjižničarku, gospodu Ines Krušelj-Vidas. Kakva stajališta i mišljenje o knjigama ima osoba koja svaki radni dan provodi u njihovom okruženju i koja je svoje zanimanje posvetila upravo tome, a usput nam rekla nešto i o vlastitom životu, pročitajte u ovom intervjuu.

Predstavite se u par rečenica (gdje ste i kada rođeni, tijek školovanja).

Rođena sam prije 40-ak godina u Zagrebu, ali od rođenja živim u Donjoj Stubici gdje sam završila osnovnu školu. Pohađala sam Centar za odgoj i usmjereni obrazovanje u Zaboku, pedagoški smjer, a zatim sam upisala jednopredmetni studij Jugoslavistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Vrijeme mojih studentskih dana poklopilo se s Domovinskim ratom tako da se tijekom tog studija promjenio i naziv studija – završila sam Kroatistiku, no potkraj tog studija upisala sam dvogodišnji dopunski studij Bibliotekarstva na istom fakultetu koji sam završila uz rad.

Od kada radite u našoj školi?

U OŠ Matije Gupca radim 18 godina. To je moje drugo radno mjesto. Prije toga samo sam nekoliko mjeseci radila u OŠ Donja Stubica na radnom mjestu učiteljice Hrvatskoga jezika.

Radili ste kao učiteljica Hrvatskoga jezika. Zašto ste

taj posao zamijenili posлом knjižničarke?

Zašto više ne radim kao učiteljica Hrvatskoga? Vidite, već u sedmom razredu osnovne škole znala sam da želim biti učiteljica Hrvatskoga jezika, ali život vas ne pita za vaše želje, stvari se ponekad jednostavno događaju. Kao treća učiteljica u Donjoj Stubici nisam imala punu satnicu, a u isto vrijeme u Gornjoj Stubici nedostajala je knjižničarka tako da sam promijenila radno mjesto. Tada satnica knjižničara nije bila puna, ali sam jednom razredu predavala Hrvatski. Moram priznati da mi se ta kombinacija najviše svidala, ali kasnije su se promjenile norme i dobila sam zaduženje na puno radno vrijeme u knjižnici.

U svome poslu stalno se usavršavate. U zadnjih par godina mnogo toga ste postigli. Recite nam nešto o tome.

Stalno stručno usavršavanje danas je nužno. Počinjete kao mladi stručnjak, puni teorijskog znanja, ali vidite da vam nedostaje praktičnih pa onda čitate razne metodičke priručnike iskusnih nastavnika i stručnjaka. Nakon toga shvatite da se stvari počinju mijenjati, razvijati, napredovati. Tehnološki napredak morate pratiti, a s vremenom dolaze i promjene u struci – morate biti u toku. Eto, ako volite svoj posao i želite ga kvalitetno raditi, jednostavno se morate usavršavati. Shvatile sam da se usvajanjem, novom terminologijom rečeno, digitalne kompetencije i komunikacije na stranom jeziku otvaraju mnoge mogućnosti za samostalno učenje pa sam počela raditi na sebi kako bih usvojila te kompetencije. Još uvijek pohađam tečaj engleskoga jezika, a iskoristila sam mnoge mogućnosti koje se učiteljima pružaju kako bi se stručno usavršavali besplatno, no i sama sam ulagala u svoje znanje. Posebno bih istaknula dva tečaja koja su mi pomogla da lakše pratim suvremene trendove u odgoju i obrazovanju. To su seminar Čitanje i pisanje za

kritičko mišljenje te Carnet-ova E-learning akademija, smjer tutoring, što je bio moj prvi susret s online stručnim usavršavanjem. Osim toga, sudjelovala sam i na dvama međunarodnim stručnim usavršavanjima za knjižničare u Portugalu koja su mi pomogla da uvidim kako je knjižničarstvo u Hrvatskoj jako dobro organizirano i jedino što nam nedostaje su materijalna sredstva nadležnih koji ne prepoznaju kakve sve dobrobiti donose dobro opremljene knjižnice u školama. Sve što sam naučila rado dijelim s drugima tako da sam održala puno predavanja za kolege u školi, sustručnjake knjižničare, a uključena sam i u rad mnogih stručnih udruženja. Hrvatska udruženja školskih knjižničara na prijedlog naše županijske podružnice prošle godine dodijelila mi je godišnju Nagradu „Višnja Šeta“ za iznimian doprinos školskom knjižničarstvu u 2012. godini. Prošle godine također sam imenovana u zvanje stručne suradnice savjetnice čime je od strane Agencije za odgoj i obrazovanje dobivena i formalna potvrda da sam u svom poslu na dobrom putu.

Našu školu uključili ste u brojne projekte. Nabrojite ih i ukratko opišite.

Školska knjižnica nije samo posudionica knjiga. Školska knjižnica mjesto je susreta, komunikacije, kako s izvorima znanja, tako i s drugim ljudima jer se u susretima radaju nove ideje, razvijaju nova znanja. Tu tvrdnju želim učenicima naše škole uživo pokazati, zato sam iskoristila mogućnosti koje imamo da našu školu povežemo s drugim školama i institucijama. Ove školske godine radimo nekoliko projekata - svaki ima svoju ciljanu grupu učenika. Za učenike nižih razreda projekti su usmjereni na poticanje čitanja. Čitanje potičemo školskim projektom Čitajmo na glas. Učenici trećih razreda uključeni su u projekt koji provodi Hrvatska mreža školskih knjižničara Čitajmo mi u obitelji svi. Učenici 4.b i dramska grupa sudjelovali su u e-Twinning projektu Pravljica/Bajka nas povezuje pa su zajedno s učenicima 3. osnovne škole u Murskoj Soboti čitali Andresenovu bajku Snježna kraljica. Međusobno su preko e-Twinning portala razmjenjivali svoja razmišljanja, ilustracije, fotografije, a u našoj školi sve je kulminiralo dramatizacijom navedene bajke koju ste vidjeli na božićnoj priredbi. Događanja za Europski dan jezika kada je svaki razred predstavio jednu europsku zemlju bila su kulminacija e-Twinning projekta We speaking different langua-

intervju

ges koji je povezao našu školu s poljskom školom u mjestu Smardzewice. U Mjesecu školskih knjižnica učenici 2.a i b, 3. i 4.r. PŠ Sveti Matej te petih razreda uključili su se u međunarodni projekt izrade i razmjene straničnika te su dobili straničnike od prijatelja iz škole McAuliffe Elementary School u Teksasu. Konačno, svi zainteresirani učenici od 6. do 8. razreda mogu se uključiti u dvogodišnji Comenius Sporture projekt kojim želimo oživjeti tradicijske igre, poticati zdrave navike kod učenika (zdrava prehrana, bavljenje tjelesnom aktivnošću), susresti se s drugim kulturama i upoznati ih te im pokazati svoju tradiciju.

Kao koordinatorica tih projekata posjetili ste mnogo zemalja. Koje vam je putovanje bilo najdraže?

Zašto?

Kao što možete vidjeti, neki projekti odvijaju se u virtualnom prostoru, a neki uključuju putovanja. U prvom redu želje la bih iskoristiti priliku i zahvaliti upravi škole koja podržava sve ove naše aktivnosti, zatim svim suradnicima učiteljima koji aktivno provode niz aktivnosti, svojim učenicima koji se spremno uključuju i provode planirane aktivnosti te njihovim roditeljima koji ih u tome prate, pomažu i podržavaju. Dakle, putovali smo samo u okviru Comenius Sporture projekta i to u Križevce kod Ljutomera u Sloveniji, Beč u Austriji i Los Barrios u Španjolskoj. Na svakom putovanju bilo mi je jako lijepo jer su se domaćini uistinu potrudili da nam u svojoj zemlji pokažu najljepše stvari i nikoga ne bih izdvajala. Postojnska jama u Sloveniji prekrasan je prirodni fenomen, Beč u adventsko doba turistička je atrakcija sama za sebe, a palača Alhambra pod zaštitom UNESCO-a u Granadi čudesna je i prekrasna. A još ljepše od svega što smo vidjeli je prijateljstvo koje izgrađujemo s učenicima i učiteljima škola koje su u projektu, učenici imaju priliku tijedan dana živjeti u obiteljima, biti u školskim klupama u drugoj državi, upoznati život stvarnih ljudi, a ne dobiti sliku kakvu za svaku zemlju plasiraju turističke agencije.

Volite li čitati knjige?

Ne, ja obožavam čitati knjige. Ima toliko knjiga koje su na mom popisu da bih odmah mogla otići u mirovinu i uživati u čitanju. Dok se to ne dogodi, čitam u kasne sate, a posebno uživam u vrijeme godišnjeg odmora kad se mogu prepustiti svom užitku.

Koji pisac vam je najdraži i koje su vaše omiljene knjige?

Nekako mi se čini da sam u svakom periodu svog života imala svog najdražeg pisca i svoju najdražu knjigu. Jednom su nas na fakultetu pitali isto pitanje – tada sam bez puno razmišljanja odgovorila da sam zbog jedne knjige i upisala taj studij. To je knjiga Ranka Marinkovića Kiklop. Ona se čita u završnim razredima srednje škole. Danas mi je teško odgovoriti na ovo pitanje jer su mi neke drage zbog osobnih uspomena, neke zbog iznimne kulturne vrijednosti, neke zbog toga što sam imala vremena o njima dublje promišljati i povezivati ih sa svojim životnim iskustvom.

Koliko knjiga ima u našoj školskoj knjižnici?

U našoj knjižnici ima 8580 primjera ka građe, od toga je 4242 naslova. Znate i sami da nekih naslova imamo i u više primjeraka.

Vole li učenici naše škole čitati?

Vjerujem da ih ima koji vole čitati, ali znam da ima i onih koji ne vole. Netko će možda reći da je tome kriva lektira koja se baš mora čitati. U lektirnim popisima ima prekrasnih knjiga, ali i onih za koje bi se moglo reći da podilaze ukusu suvremene mladeži, pisane su jednostavno i dopadljivo. Osobno samo mogu reći da mi je žao onih koji nisu otkrili čudesne svjetove koje skrivaju knjige. Mislim da je njihov život puno siromašniji, a to se bogatstvo ne mjeri novcima i svima je ponuđeno. Kad đaci odu iz knjižnice ne posudivši knjigu za slobodno čitanje, mislim da su kao oni junaci iz priča koji su došli u čudesnu pećinu punu dragulja i iz nje izašli praznih ruku.

Koju knjigu biste preporučili učenicima da svakako pročitaju?

Mislim da za svakoga od nas negdje postoje barem jedna knjiga koju moramo proči-

tati u svom životu. Tu knjigu nitko ti drugi ne može preporučiti, moraš ju otkriti sam. Kako ćeš znati da je to baš ta tvoja knjiga? Jednostavno će te toliko zaokupiti da će ti biti jasno da su u njoj sva tvoja životna pitanja i svi tvoji odgovori. Nije lako pronaći tu knjigu. Netko je traži cijelog svog života, a netko je pronađe brzo. Ja bih učenicima preporučila da počnu tražiti.

Znamo da ste majka dviju kćeri. Vole li one čitati? Tjerate li ih na čitanje?

Nema čarobnog štapića kojim se mahne pa se ovlada vještinom čitanja. Jedini je recept uporno vježbanje, a to nikome nije lako. Tako smo i mi u obitelji, kad su moje kćeri isle u niže razrede, mukotrpno vježbali i vježbali. No, sad nema problema. Zavoljele su čitanje i tijekom školske godine sastavljaju popis knjiga kojima će se baviti u vrijeme praznika jer im školske i druge obaveze ne dopuštaju da za vrijeme školske godine čitaju ono što im se sviđa.

Što biste promjenili u našoj knjižnici?

Oduvijek sam maštala o knjižnici koja svojom atmosferom poziva učenike da uživaju u čitanju. Htjela bih imati mekane fotelje i trosjede, nekoliko kutaka za čitanje u osami, društvene igrice za one koji više vole društvo, računala koliko god đaci želete, ali ne samo za igru nego i za koristan rad jer igrice su kao i slatkiši: ne osjećaš se baš dobro kad ih previše pojedeš. Htjela bih da đaci i učitelji otkriju kako se zanimljivo može učiti koristeći izvor iz naše školske knjižnice pa bismo onda mogli tražiti više novaca da nabavimo sve one prekrasne nove knjige koje se mogu vidjeti na Interliberu.

Čime se bavite u slobodno vrijeme?

Nedavno sam postala član planinarskog društva i otkrila ljepote planinarenja, volim se voziti biciklom po zagorskim brengima, volim slušati dobru glazbu i otići na dobar koncert – bilo da se radi o rock glazbi ili klasičnoj, rado odlazim na kazališne predstave i volim pogledati dobar film.

Što vas čini sretnom?

Najsretnija sam kad sam s ljudima koje volim. To je moja obitelj i to su moji prijatelji. Volim pripremati fešte i druženja za njih i s njima. Sretna sam kad mogu napraviti nešto što će druge razveseliti.

Razgovarala: Martina Hegol, 8.a

8.a

Kad smo prvi razred bili,
na prste smo brojili.
Ljutili smo djedove i bake
za zadatke luke.
Veselili se školi jako
znajući da to nije lako.
Malene torbe, papučice slatke,
za školu spremne i hlačice kratke.
Djeca mala bili smo mi,
a sada smo pomalo odrasli.
Cure se marljivo trude,
dok dečki izmišljaju ideje lude.
Matematiku, Fiziku, Kemiju nije lako
učiti,
ali se za to valja malo namučiti.
Najbolja na svijetu naša je razrednica
Marina,
no kad glupost napravimo teško ostaje
smirena.
Denis ništa od gradiva ne obradi,
ali zato stalno gluposti radi.
Dominik ne zna kad će se zaljubiti

jer stalno zbog cura mora pamet gubiti.
Manuela puno cole pije,
pa se stalno smije.
Stjepana škola muči,
a Filip jedva čeka da otide kući.
Gabrijel stalno nešto gubi
i nikad se na vrijeme ne probudi.
Karlo i Karlo zafrkanti su pravi,
no Daniel zadaću rijetko napravi.
Dora osmijeh na licu nosi,
dok Valerija razmišlja: „Što ću sutra
napraviti na kosi?“
Ema je sramežljiva cura,
ali zato u Matematici rastura.
Kristina lak za nokte nabavlja,
a Anamarija Helenu na satu zabavlja.
Martina rado svima pomaže,
dok Patricija i Ivana novog dečka traže.
Vrijeme brzo prođe
pa i naše školovanje kraju dode.
Rastanak ovaj težak će biti,
suzu pokoju ćemo lititi,
ali uvijek u srcu pamtit ću ja
svoju generaciju 8.a.

8.b

U školi smo uvijek puno učili
i naravno s ocjenama se mučili.
Gradivo smo preskakali
i zbog ocjena proplakali.
Mislimo da je sve to šala
no, sada nam je prazna glava.
Neki su na satima žvake žvakali,
dok su se drugi po hodnicima ljubakali.
Kad bismo za veću ocjenu molili,
učitelji bi nam pamet solili.
Neka nas se učiteljica Štefanija uvijek
sjeća
jer bili smo joj sreća najveća.
Bilo nam je zabavno, to ne ćemo kriti
i ne ćemo se sramiti koju suzu liti.
Osnovnu školu napuštamo sada,
neka druga generacija 8. razreda zavlada.
I to je od nas za sada sve,
zauvijek pamtite naš 8.b!

8.c

Naš 8.c razred je mali,
al' najbolji u šali.
Imamo razrednicu najbolju
kad nam treba popraviti volju.
Naši dečki su mali,
al' u nogometu prvaci pravi.
S područnih škola smo došli,
i sve razrede s „odličnim“ prošli.
Bili smo uzor svima,
kako postati „carevima“.
Učenje, učenje, učenje
bilo je ponekad mučenje.
Papir je trpio svašta,
dok nam je radila mašta.
Junaci razreda bili su rijetkost,
al' u Matematici imamo jednog prvaka
jer je Maji Matematika laka.
Maksimiljan slavno ime ima,
dok na olimpijadi trofeje snima.
Jezik, matematika, glazba,

fizika i mnogo toga
ne mogu zamijeniti prijatelja staroga.
Svaka čast školi,
al' ponekad i samo njeno ime boli.
Ljubav pobjeđuje sve
pa i tuge najveće.

U godinama prošlim bilo je
ljubavi, radosti i sreće jer
učili smo na radost svima,
a najviše učiteljima.
Pronosit ćemo, stare naše škole slavu,
pa makar ponekad izgubili glavu.

projekt

Comenius Sporture Project

Ove se školske godine naša škola pridružila dvogodišnjem međunarodnom Comenius projektu pod nazivom Sporture- a Great and Healthy Adventure.

Comenius projekt temelji se na razmjenjivanju i oživljavanju tradicijskih igara i kulture, poticanju zdrave prehrane i boravka u prirodi, upoznavanju drugih kultura i običaja, razvijanju inicijative i poduzetništva, komunikaciji na stranim jezicima te razlici u obrazovnim sustavima.

Osim naše, projektu su se pridružile i ove škole: Osnovna škola Križevci kod Ljutomera u Sloveniji, Opća srednja škola Österreichischer Austauschdienst iz Beča u Austriji, Opća srednja škola Publiczne Gimnazijum w Boratynie iz Chłopica u Poljskoj, Opća srednja škola RSG Wiringerlant iz Wiringerwerfa u Nizozemskoj, Opća srednja škola Mavikent Durali Yaziçi Ortaokulu iz Antalye u Turskoj te Opća srednja škola IES Sierra Luna iz Los Barrios, Cadiz u Španjolskoj.

U zajedničkim dogovorima naša je škola izvršavala zadatke i provodila aktivnosti kako bi se ostvario cilj samog projekta, a ujedno na susretima razmjenio uspješan rad i podijelilo ostvareno iskustvo.

Cilj samog projekta je učenje stranih jezika te korištenje ICT u međusobnoj komunikaciji.

Projekt također podupire kreativnost u uvježbavanju tradicijskih igara, poboljšavanju organizacijske sposobnosti, razvijanje samopouzdanja, osviještenosti i vrijednosti svog vlastitog kraja. Službeni jezik projekta je engleski.

Martina Hegol, 8.a

dan bio je više kondicijski i društveniji. Domaćini su nam pripremili sportski dan u kojem smo se mogli okušati u raznim slovenskim tradicionalnim igrama i u atletici (bacanje wortexa, sprint 100m i skok u dalj). Poslijepodne smo posjetili mlin na Muri i predivne vinograde na brdu Jeruzalem, točnije vinariju Svetinje. Srijeda je bila rezervirana za cijelodnevnu ekskurziju u Postojnsku jamu, dvorac Predjamu te Ljubljani. U četvrtak smo posjetili radionice starih zanata te se iskušali u izradi posudica od gline, kovanju čavla, filcanju vune i oblikovanju kukuruzne komušine. Također smo pogledali izvrstan rad učenika osnovne škole, film u režiji učiteljice Katje Koroša pod nazivom Zemlja pleše. Film se temeljio na spajanju povijesti i suvremenosti. Zadnjeg dana našeg međunarodnog susreta ispunjavali smo ankete o Europskoj uniji te se međusobno družili.

Ovaj je susret svakako bio vrijedan pamćenja, dijelom zbog sklapanja novih prijateljstava, a dijelom zbog bogaćenja kulturno i informacijski. Potpora je za shvaćanje važnosti edukacije, škole i znanja više jezika, jer to ne dolazi samo tako, naravno, potrebna je želja i trud. Trebaju nam ovakva iskustva, pogotovo nama adolescentima ovisnim o gadgetima i Internetu, da se maknemo od toga jer zapravo samo u dodiru s prirodom i stvarnim (ne virtualnim) priateljima shvaćamo kako je potrebno zapamtiti svaki lijepi trenutak.

Marta Bočkaj, 6.a – Austrija; Beč
15.-22.12.2013.

Stvarno sam se u obitelji Krstić osjećala kao njihov član. Djeca u Beču putuju tramvajem i metroom u školu. Bilo je to nešto sasvim novo za mene. Bez Majine

pomoći teško bih se sama snašla u tako velikom gradu. Moja domaćica Maja ima 14 godina i bavi se plivanjem.

Naš boravak u Beču bio je ispunjen cijeli tjedan. U ponedjeljak smo 4 sata igrali bečke tradicionalne igre, a poslije toga smo otišli na klizanje. Klizalište je bilo na otvorenom i moram priznati da se nisam baš dobro obukla za tu priliku. Bilo mi je hladno. Nakon klizanja otišli smo opet u školu gdje su učenici prezentirali zemlju iz koje dolaze. Katarina i ja prezentirale smo ljepotu naših nacionalnih parkova. U utorak smo 4 sata bili na njihovoj nastavi da vidimo na koji način oni uče. Meni se čini da je njihova škola lakša od naše iako moram priznati da nisam razumjela sve o čemu su učili. Ne znam baš dobro njemački jezik. Poslije toga išli smo na kupanje na bazene "Diana-Bad". Tamo smo se dobro proveli. Zgodno je to da u Beču tramva-

jem i metroom možeš vrlo brzo doći s jednog kraja grada na drugi. U srijedu smo već u 8 sati autobusom krenuli na sanjkanje u Semmering. U četvrtak smo išli gledati trening vrhunskih konja u Španjolsku školu jahanja. Moram priznati da mi je tamo bilo dosadno. Nakon toga posjetili

Lipin pučkoškolac 17

Martina Hegol, 8.a – Slovenija; Križevci

kod Ljutomera 7.-11.10.2013.

Prvi dan morali smo odraditi službeni i najzahtjevniji dio – prezentiranje. Prezentacija se sastojala od osnovnih informacija o našoj zemlji Hrvatskoj, Hrvatskom zagorju i školi. Na duhovit način prikazale smo našu tradicionalnu igru Rihter ili Lijter te pokazale svoje pjevačke sposobnosti pjesmom Lijepa naša lipa stara. Sljedeći

smo božićne sajmove i razgledali Beč u toj svečanoj atmosferi. U petak ujutro oprostili smo se od prijatelja iz drugih zemalja te smo za uspomenu dobili potvrde o gostovanju, majice i USB stikove. Poslije toga otišli smo zajedno sa svim učenicima iz škole gledati predstavu na engleskom jeziku. E, tu nisam imala problema, sve sam razumjela.

Iosipa Šagud, 7.c – Španjolska; Los Barrios, 8.-15.2.2014.

Bio je to moj prvi let avionom i bila sam jako uzbudjena, a sve je prošlo tako lako. Posebno me oduševio pogled na visoke Alpe preko kojih smo letjeli, a koje su izvirivale ispod bijelih „krpica“ oblaka i na njemačka uredno obrađena polja. U ponedjeljak smo otišli u školu sa svojim domaćinima. Njihova škola zove se IES Sierra Luna. Škola je jako velika i morali smo dobro pratiti naše vodiče da se ne bismo izgubili. Zatim smo imali sat španjolskog jezika. Naučili smo neke riječi i izraze. Bilo je zanimljivo učiti još jedan jezik te su neki otkrili da imaju talent za govorenje španjolskog.

U utorak smo započeli naš dan učenjem španjolskih igara i pjesama. Nakon zabave uz glazbu, imali smo sat kuhanja. Španjolski učitelji Javier i Diana pokazali su nam recept kako napraviti omlet i sendvič. Nakon odmora otišli smo u dvoranu gdje smo imali sat zumbe. Pridružili su nam se naši učitelji i svi smo se odlično zabavili. U srijedu smo išli na cijelodnevni izlet u Granadu. Vidjeli smo mnoštvo prekrasnih građevina koje su ostaci vladavine Maura. Svima se veoma svidio taj izlet i sretni smo što nam kiša nije upropastila obilazak. U četvrtak, nakon što smo došli s domaćinima u školu, otišli smo autobusom do Cork Oak Parka. Tamo smo imali

„trekking“. U tom smo parku vidjeli stabla hrasta plutnjaka. Iako je bila magla i padala je kiša, uspjeli smo vidjeti Gibraltar. Nakon „trekkinga“ otišli smo do najjužnijeg rta Europe, rta Tarife. Vjetar i hladnoća nisu sprječili neke, pa ni mene, da smočimo noge u Atlantskom oceanu. Još smo posjetili dvorac u Tarifi s čijih se zidina u daljinu vidi Afrika.

Posljednjeg dana glasovali smo za maskotu našeg projekta. Svaki tim prikazao je svoju i svi smo se složili da je najbolja maskota poljskog tima koja je zapravo jedan cvijet čije su latice zastave država iz kojih su timovi, ali taj cvijet neobičan je po tome što nosi tenisice i igra nogomet.

Mihaela Vlahović, 7.b – Nizozemska; Wieringewerf, 29.3.-5.4.2014.

Stigli smo u Hoorn gdje su nas čekali naši domaćini Lucca i Malik. Dečki kod kojih smo odsjele nisu baš znali engleski jezik, no ipak smo se na neki način sporazumi-jeli i sprijateljili se s njima.

Sljedećeg jutra probudili smo se vrlo rano, pojeli doručak i otišli posjetiti ribarski gradić Volendam gdje smo kupovali suvenire. Bio je predivan baš kao i ostatak Nizozemske. Kućice su slične našima, svuda oko nas bili su kanali, vjetrenjače,drvoredi i cvijeće, a ceste su im popločene pravokutnim crveno-narančastim ope-kama. Bilo je vrlo lijepo. Tamo smo išli

na slikanje gdje su nas obukli u njihove narodne nošnje. Nošnje su bile vrlo šarene, a na glavi smo imale bijele kapice te crvene ogrlice oko vrata. U redu za slikanje bilo je još mnogo ljudi koji su željeli imati sliku za uspomenu.

U njihovoj školi upoznali učenike iz drugih zemalja koji sudjeluju u tom projektu te se sprijateljili s njima. Razgledavali smo školu koja je puno veća od naše i ima oko 1000 učenika i 100 učitelja. Svaki učenik ima svoj ormarić u koji stavlja svoje stvari. Učitelji su vrlo blagi. U školi postoji velika kantina u kojoj učenici jedu hranu koju donesu od kuće. U ovu školu idu djeca starosti od 12 do 18 godina te

je to njihova srednja škola, a u osnovnu školu idu djeca od 4 do 12 godina. Škola je podijeljena na nivoe ovisno o tome kojim se zanimanjem dijete želi baviti te tako, npr. učenici koji žele postati kuhari u jednoj učionici imaju kuhinju, frizeri imaju frizerske salone, postoje laboratorijski, itd.

Svi smo dobili majice sa znakom njihove škole i zatim smo prezentirali svoje prezentacije o sportu u našim državama. Mnogi su pohvalili Luciju i mene rekli da smo bile najbolje. U srijedu ujutro autobusom smo krenuli prema mjestu Schoorl gdje smo se penjali i valjali po njihovom pjeskovitom brježuljku. Igrali smo odbojku i nogomet. Poslije smo krenuli prema Amsterdamu gdje smo se vozili brodićem po mnogobrojnim kanalima i razgledavali važne zgrade i trgrove. Bilo je prelijepo. Vidjeli smo spomenik Ani Frank i kuću u kojoj se skrivala od nacista. U Amsterdamu postoji mnogo biciklista koji brzo voze te lako dođe do sudara pješaka i biciklista.

Poslijepodne smo proveli zajedno te smo Lucija i ja upoznale Jedy, Malikovu susjedu s kojom smo igrale košarku. Većina djece u Nizozemskoj u svoje slobodno vrijeme radi, npr. Jedy raznosi novine ljudima u svome selu.

Muslim da bi đaci koji sudjeluju u Sporeture projektu trebali biti druželjubivi i prijateljski raspoloženi prema đacima iz drugih škola te sklapati prijateljstva s njima. Također bi trebali znati ponešto engleskog jezika zbog lakšeg sporazumijevanja.

obilježili smo

DAN BORBE PROTIV OVISNOSTI

Ovisnosti predstavljaju veliki problem mladih današnjice. To je psihičko i fizičko stanje organizma nastalo djelovanjem sredstava ovisnosti. S obzirom na različita sredstva koja ih izazivaju, ovisnosti možemo podijeliti u više skupina:

Ovisnost o duhanskim proizvodima

Ovo je najrašireniji oblik ovisnosti. Pušenje je vrlo štetna navika. Najštetniji sastojci duhanskog dima jesu nikotin, koji izaziva ovisnost, te katranski spojevi i ugljikov monoksid koji mogu izazvati razne teške bolesti poput tumora i raka. Ove bolesti mogu zahvatiti i ljude koji ne puše, tzv. pasivne pušače, a nalaze se u okruženju pušača.

Ovisnost o alkoholnim proizvodima

Još jedan raširen oblik ovisnosti je alkoholizam, ovisnost o alkoholu etanolu, vrlo otrovnoj tvari. Može uzrokovati trajna oštećenja mozga i štetno djeluje na jetru, želudac, bubrege i gušteraju. Najčešća bolest izazvana alkoholizmom je ciroza jetre. Uz to, osobe pod utjecajem alkohola svakodnevno ugrožavaju živote drugih vozeći u pijanom stanju, krivo prosuđuju i ne mogu se kontrolirati, a usto mogu biti vrlo agresivni. Kod dece, alkohol usporava rast i razvoj.

Ovisnost o opojnim sredstvima

Narkomanija je najteži oblik ovisnosti, a razvija se uporabom opojnih droga. Neke od najraširenijih oblika droga su hašiš, marihuana, kokain, morfij, heroin, ecstasy. Konzumacija droga može uzrokovati vrlo štetne posljedice, oštećenja organa, a u težim slučajevima i smrt.

Ovisnost o internetu

Ovisnost o internetu oblik je ovisnosti s nešto kraćom povijesti, a može se razviti u vrlo mladoj dobi. Posebno osjetljiva skupina na ovu vrstu ovisnosti su depresivne i povučene osobe. Kao i svi drugi oblici ovisnosti, negativno utječe na zdravlje ovisnika. Kada djeca i mladi puno vremena učestalo provode

za računalom, to utječe na nepravilan razvoj kralježnice, općenito kostura, ali i na psihičko zdravlje. Ovisnici o računalu mijenjaju svoje ponašanje, učenici dolaze u školu nenaspavani, često kasne na prve sate, konzumiraju nezdravu hranu i izbjegavaju kontakt s vanjskim svijetom.

Što reći nego jednostavno odbiti!

Moramo biti svjesni da nijedno sredstvo ovisnosti ne rješava životne probleme, već oduzima slobodu odlučivanja i uništava život. Potrebno je biti odlučan i ne probati sredstva ovisnosti jer svi ovisnici započeli su ovisnost iz znatiželje i sa željom da samo probaju. Moramo biti svjesni posljedica jer na kraju najviše sami sebi štetimo. Zato recimo ne ovisnostima i da životu.

Martina Hegol, 8.a

(Izvor: Bendelja, Damir i dr. 2013.

Biologija 8. Školska knjiga. Zagreb.)

Radionica „Spoznati posljedice uzimanja ovisničkih sredstava“

U sklopu Školskog preventivnog programa socijalna radnica Valentina Hanžek iz Gradskega društva Crvenog križa Krapina održala je radionicu o ovisnosti i posljedicama ovisnosti. Radionica je održana 18. veljače 2014. za učenike sedmih razreda. Saznali smo da se ovisnost pojavljuje kada organizam više ne može normalno obavljati svoju funkciju bez neke tvari. Postoje razne vrste ovisnosti: nikotinizam, narkomanija, alkoholizam. Nakon uvodnog

predavanja učenici su sudjelovali u radionicici prilikom čega su ispunjavali listići s pitanjima o svojim iskustvima s ovisničkim sredstvima. Uslijedilo je izlaganje učeničkih odgovora nakon čega smo zaključili da ovisnosti nemaju ni smisla ni koristi. Postajanjem ovisnikom narušavamo svoj život, ali i život sviju oko nas. Bilo je to vrlo poučno predavanje i nadamo se da je kod svih učenika probudio svijest o opasnosti pušenja, pijenja alkohola i uzimanja droga.

Marija Lorena Kosec, 7.a
Karla Haramustek, 7.a

Ovisnosti nisu moj životni izbor

Mi živimo u svijetu koji je pun kušnji i problema. Neki od tih problema su sve veće ovisnosti. Samo snažni karakteri mogu se othrvati isprobavanju raznih opojnih sredstava, hrane, igara na sreću, pušenju, pijenju alkohola i slično. Najopasnija je ovisnost o drogi. Nažalost, na crnom tržištu ima sve više raznih droga, ali i više potrošača. U gradovima ima više ovisnika jer je lakše doći do droge. Ovisnik se ne postaje preko noći. Prvo se proba neka lakša droga, a zatim se isprobavaju sve jače i opasnije. Puno ljudi umire od posljedica predoziranja. Samo neki ovisnici uspiju izaći iz labirinta ovisnosti. Poučen znanjem o drogama i posljedicama drogiranja vjerujem da se ne će baviti isprobavanjem kako je to kada se drogiraš. Kad jednom probaš, teško je prestati. Ako i prestaneš, tvoje loše ponašanje u prošlosti prati te do kraja života. Ja sam već odavno zaključio da ovisnosti nisu moj životni izbor.

Vinko Čmarec, 8.b

Ovisnosti nisu moj životni izbor

Svi mi znamo što je ispravno, a što pogrešno, a ipak uspijemo pokleknuti pred ovisnostima. Često čujem priče o ljudima koji su u svojem životu odabrali put u ovisnosti. Od malena su me roditelji učili da budem dobra djevojka, da ne pijem alkohol, ne pušim ili uzimam bilo kakve droge. Vjerujem da svi roditelji uče svoju djecu istom. Roditelji vjeruju da je to najvažnije u životu. Kad god bih vidjela neku osobu kako puši, zgrozila bih se.

Danas, ja se više ne ponašam tako. Često sam u društvu pušača iako nisam odrasla u takvom okružju. Uz pušenje ljudi počnu piti alkohol. Njega smatram najgorim neprijateljem svakog čovjeka. On mi je oduzeo dragu osobu. Prije nego je umrla, svaki dan su izbijale svađe zbog prekomjernog ispijanja alkohola. To je razaralo našu, a vjerujem da razara i sve obitelji svijeta. Kada sam saznala da meni najdraža osoba ima neizljecivu bolest, zaklela sam se da takav put u životu sigurno ne ću odabrat. Ako želite drogu, danas je možete naći bilo gdje. Čula sam to nekoliko puta od mnogih osoba. Ružna je ta pomisao da možemo tako jednostavno doći do neke droge. Smatram da nije dobro biti previše značajljan. Kada kažemo da ćemo samo probati, nekako se uspijemo uvjeriti u to i brzo odustanemo. Ne uspiju se svi tako ponašati. Teže je živjeti u nekim većim gradovima jer se tamo lako nabavlaju takva sredstva. Ja vjerujem da i u malim sredinama nije drugačije. Ako ne stanemo na početku našeg puta u ovisnosti, teško ćemo se oslobođiti te nevolje u našem životu. Od velike je važnosti razgovarati o tome, čitati literaturu, tražiti odgovore na pitanja koja su ti nejasna. Mnogi postaju ovisnici jer su nezainteresirani za posljedice toga što rade. Ljudima kao da je urođen osjećaj koji ih tjera da urade nešto nepromišljeno. Ne razmišljaju o tome da će im to možda uništiti život. Danas nije ovisnost samo droga, pušenje, alkohol nego i određena hrana, računalo, igre na sreću i slično. Da bi se riješio ovisnosti, treba tražiti pomoć. Ako vas uhvati tjeskoba, ne bojte se. Nemojte se ustručavati prihvatići pruženu ruku ljudi koji vam žele pomoći. Moj životni put sigurno neće biti borba s ovisnostima.

Lucija Drempetić, 8. b

Literarni ostvaraji učenika:

RECI NE

Rekel bum NE drogi
jer to je kak nešći z veliki rogi.
Rekel bum NE pijači
jer ona vsakog v grob povlači.
A kad mi nešći cigaretlin ponudi
uputil bum mu jen pogled hudi.
Recite i vi NE drogi
da vas ne goni nešći z veliki rogi.
Recite i vi NE pijači
Budite i od toga zla jači.
A kad vam nešći cigaretlin ponudi
recite mu: "Grizel te bum kak pes hudi!"

Nikola Gudan, 7.a

RECI NE

TEKST: MARIJA LORENA KOSEC, KARLA HARAMUSTEK, 8.A
GLAZBA: MARTINA HEGOL, 8.A, LUCIJA DREMPEĆIĆ, 8.B

4

Netko ti ru ---- ku s cigaretom ispru --ži gleda te i
Covjek koji sva - kog svakog da--na pi --- je zaboravi na

8

ka - že : "I ti mi se pri - dru -- ži ! " Nas -ta
svo - je svoje najmi - li -- je. Al - ko -

12

zbrka u glavi tvo - joj, a - li vjeruj rije -ci mo - joj _____.
hol, alkohol je dro - ga, možeš vjeruj i bez to - ga _____.

16

Ispravan od -go-vor bi -ti ce ne ___, jer o - visnost to je.
Drži se o - no -ga što smatraš dob - rim

20

2. ne - moj bi - ti po - vod ----- lјiv _____ ! D.C.

RECI NE

Reći ne drogi
nisu uspjeli mnogi.
Kad ih želiš vratiti na pravi put,
reći će ti: "Još samo jedanput!"
Kad ih razni problemi muče,
njih droga još više vuče.
Znaj, droga probleme riješiti neće
jer to je samo skupo smeće.
Reci ne, time ćeš zlo spriječiti
i ne ćeš se trebati liječiti.

Karlo Sinković, 8.a

bez nje ti se zdravlje vrati.

Reci ne!

Bez svega toga bolje je.
Izađi van, udahni svjež zrak,
odaber si svjetlost, a ne mrak.

Kristina Ivanić, Patricija Ivanić, 8.a

RECI NE

Ovisnost nas potajno gleda
iz svakog kuta
plavog nam neba.
Radost djetinjstva
krivim putem može poći
i odvesti nas putem tamne i crne noći.
Budimo hrabri,
gledajmo ovisnosti u oči,
jasno joj možemo reći
da do nas nikad neće doći.

Lana Boroša, 6. c

RECI NE

Alkohol i cigareta
loše su stvari ovoga svijeta.
Alkohol na trenutak zadovoljstvo daje,
ali takva sreća dugo ne traje.
Cigaret život kratki,

natjecanja

DRŽAVNO NATJECANJE

GLOBE

Mentorica: Marina Mikulec

Ekipa naše škole: Monika Ilinić (6.b), Lovro Jambrečina (6.a), Lucija Drempetić (8.b) osvojila je 8. mjesto

26. SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA REPUBLIKE HRVATSKE

Mentor: Marko Mihaljinac

Tema istraživačkog rada: Izrada ukrasnih i uporabnih predmeta pletenjem šiba i drva na području općine Gornja Stubica

Učenici: Magdalena Lisak (7.b), Danijel Zebić (7.b), Lovro Jambrečina (6.a)

INFORMATIKA

Mentor: Neven Košec

5. razred

2. Ivan Ilinić, 5.b
3. Dominik Šurić, 5.b

6. razred

2. Katarina Smetko, 6.a
3. Andrija Ilinić, 6.b
4. Lovro Jambrečina, 6.a
5. Lucija Perešin, 6.b

8. razred

1. Lucija Drempetić, 8.b
2. Antun Novosel, 8.b

LIDRANO

Mentori: Marija Lisak,

Neven Košec

Uredništvo: Martina Hegol, 8.a
U kategoriji Novinarski izraz za
državnu razinu predložen je
Lipin pučkoškolac br. 16

GLOBE

Mentorica: Marina Mikulec,

Učenici: Filip Hren, 6.a

Lucija Drempetić, 8.b

Vinko Čmarec, 8.b
plasirali se na državno natjecanje

ŽUPANIJSKO NATJECANJE

ŽUPANIJSKA SMOTRA UČENIČKIH ZADRUGA

Mentorice: Štefanija Boltek-Mihaljevski i

Magda Sinković

Učenici:

Matija Škvorc, 2.d PŠ Dubovac
Marinela Lukec, 3.d PŠ Dubovac
Melani Kebet, 8.c

VJERONAUČNA OLIMPIJADA

Mentor: Robert Kučak

grupa:

Marta Šešerko, 6.b,
Lucija Perešin, 6.b
Mihaela Vlahović, 7.b,
Marina Šešerko, 8.b,
osvojeno 8. mjesto

SIGURNO U PROMETU

Mentor: Marko Mihaljinac

Matea Zebec, 5.a

Matija Zebec, 5.a

Martina Kovačić, 5.b

Dario Petrović, 5.b

Ekipni poredak:

5. mjesto

kategorija djevojčice:

Martina Kovačić, 4. mjesto,
Matea Zebec, 10. mjesto,
kategorija dječaci:
Dario Petrović, 6. mjesto,
Matija Zebec, 8. mjesto.

INFORMATIKA

Osnove informatike:

1. Lucija Drempetić, 8.b
2. Antun Novosel, 8.b
3. Lovro Jambrečina,
6.a

LOGO 5

1. Ivan Ilinić, 5.b
Dominik Šurić, 5.b

LOGO 6

1. Iana Boroša, 6.c,
Katarina Smetko, 6.a,
Lucija Perešin, 6.b
Andrija Ilinić, 6.b

LOGO 8

1. Lucija Drempetić, 8.b

GEOGRAFIJA

8. razred

1. Martina Hegol, 8.a
2. Lucija Drempetić, 8.b

7 razred

1. Magdalena Lisak, 7.b
2. Mihaela Vlahović, 7.b

SIGURNO U PROMETU

Najbolje rezultate
postigli su:

Martina Kovačić, 5.b
Matea Zebec, 5.a
Dario Petrović, 5.b
Matija Zebec, 5.a

VJERONAUK

Najbolje rezultate
postigle su:

Marta Šešerko, 6.b,
Lucija Perešin, 6.b
Mihaela Vlahović, 7.b
Marina Šešerko, 8.b

ŠKOLSKO NATJECANJE

LIDRANO SMOTRA

U kategoriji Novinarski
izraz predložen je *Lipin
pučkoškolac br. 16*

HRVATSKI JEZIK

7.razred

1. Mihaela Vlahović, 7.b
2. Josipa Šagud, 7.c

8. razred

1. Martina Hegol, 8.a

LIKOVNI - za daljnju
razinu natjecanja
odabrani radovi:

Iva Klanjčić, 5.a
Helena Kebet, 5.c

Magdalena Vrduka, 6.a

Maja Hanžek, 7.a
Iosip Hanžek, 7.b
Gordana Škvorc, 7.c

Dora Vulama, 8.a
Valerija Kosec, 8.a
Maja Bokun, 8.c
Marija Grden, 8.c

ENGLESKI JEZIK

1. Lucija Drempetić, 8.b

NJEMAČKI JEZIK

1. Maja Lašaš, 8.c

Natjecanje Crvenog križa

U našoj je školi u subotu, 15. ožujka 2014. održano natjecanje podmlatka Hrvatskog Crvenog križa GDCK Donja Stubica. Svoje znanje i vještine pokazale su 4 ekipe: OŠ Oroslavje, OŠ Marija Bistrica, OŠ Stubičke Toplice i OŠ Matije Gupca Gornja Stubica. Tijekom prijava natjecateljima su podijeljene prikladne majice za koje možemo zahvaliti Općini Gornja Stubica. Nakon toga skupili smo se u dvorani. Tamburaški orkestar i pjevački zbor naše škole pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj izveo je nekoliko skladbi, a zatim je sve prisutne pozdravio načelnik Općine Gornja Stubica Jasmin Krizmanić te proglašio natjecanje otvorenim. Uкупno su bila 6 radilišta. U učionici likovne kulture bilo je radilište 1 i 3, a u učionici trećeg razreda radilište 2 i 4. Na radilištu 1 pisao se test „Pokret Crvenog križa“, na radilištu 2 test „Hrvatski Crveni križ“, na radilištu 3 test „Međunarodno humanitarno pravo i ljudska prava“, a na radilištu 4 tema testa bila je „Prva pomoć“. Na radilištu broj 5 i 6 ocjenjivao se praktični rad. Kada su sve ekipe rješile svih 6 radilišta, svi smo se okupili u učionici hrvatskoga jezika gdje smo bili počašćeni jelom i pićem. Nakon nekog vremena došao je trenutak koji smo svi čekali, objava rezultata. Ekipa

Osnovne škole Stubičke Toplice osvojila je 1. mjesto, 2. mjesto ekipa Osnovne škole Oroslavje, 3. mjesto ekipa Osnovne škole Matije Gupca Gornja Stubica. Ovaj susret bio je prigoda za ugodno druženje i prilika za stvaranje novih prijateljstava te promocija naučenih vještina.

Anamarija Stakor, 8.a
Kristina Ivanić, 8.a

Klokan bez granica

I ove školske godine uključili smo se u međunarodno matematičko natjecanje Klokan bez granica koje je održano 27. ožujka 2014. godine. Iz naše je

škole sudjelovalo 60 učenika od 2. do 8. razreda. Svaki je natjecatelj dobio mali poklon, kemijsku olovku, džepni kalendar i čokoladnu torticu. Cilj je ovog natjecanja popularizirati matematiku među najmlađima te motivirati učenike da se njome bave i izvan redovitog školskog programa.

Franjo Platužić, 6.c

Jurjevska utrka

Kod spomenika Matiji Gupcu, 27. travnja 2014. održala se Jurjevska utrka. Oko 100 učenika naše škole sudjelovalo je na Jurjevskoj utrci.

Sljedeće najbolje rezultate postigli su :
Predškola: Jana Pavalic i Mihael Labaš;
1. i 2. razred: Jelena Horvat i Dario Kosec;
3. i 4. razred: Jana Burek i Jurica Rusan;
5. i 6. razred: Lucija Horvat i Rene Horvat;
7. i 8. razred: Ivana Boronjek i Florijan Horvat.

Lea Haramustek, Marta Hren, 5.a

Županijsko natjecanje Sigurno u prometu 2014.

Dana 5. svibnja 2014. godine naši učenici sudjelovali su na županijskom natjecanju Sigurno u prometu 2014. koje se održalo u gradu Pregradi. Školsku ekipu sačinjavali su učenici koji su bili najuspješniji na

školskom natjecanju, a to su: Matea Zebec (5.a), Matija Zebec (5.a), Martina Kovačić (5.b) i Dario Petrović (5.b). Naša je škola u ekipnom poretku zauzela 5. mjesto od 8 prijavljenih škola. Među kategorijom djevojčica Martina Kovačić zauzela je 4. mjesto, a Matea Zebec 10. mjesto, u kategoriji dječaka Dario Petrović zauzeo je 6. mjesto, a Matija Zebec 8. mjesto. Nakon službenog dijela natjecanja, odlučili smo posjetiti jezgru i znamenitosti grada Pregrade, ali se i opustiti uz sladoled i igru.

Marko Mihaljinec, učitelj

Školsko natjecanje LIK

Učenici čiji su radovi odabrani za županijsku razinu natjecanja su:
Iva Klanjčić (5.a), Helena Kebet (5.c), Magdalena Vrđuka (6.a), Maja Hanžek (7.a), Gordana Škvorc (7.c), Josip Hanžek (7.b), Dora Vulama (8.a), Valerija Kosec (8.a), Maja Bokun (8.c) i Marija Grden (8.c).

Ana Boltek, 6.c

Helena Bokun, 8.a

Josip Čehko, 8.c

Endangered species: The giant panda

I have chosen this animal because it is very interesting and gorgeous. I find them cute and adorable and that's why I love them. The giant panda is between 1,2 and 1,8 m long. Pandas weigh between 75 to 160 kg depending on their sex. They are easily recognized by large black patches around their eyes, over the ears and across their round body. They feed on bamboo and they are very peaceful animals and don't hurt anyone. Pandas don't have any prey or predators.

The giant panda lives in a few mountain ranges in Central China. Its natural habitat is ruined by humans. People are destroying rainforest in which they live. Also, they are hunting pandas for their coat and those are the main reasons why they are endangered. The Chinese people don't pay any attention and they keep clearing their home for industry. There are only about 2000 pandas left in the world. This information is terrible and shocking. The only solution I can think of is to keep their habitat intact and isolated. Maybe zoos could mate pandas and then set them free. Unfortunately, nobody listens to a child, but maybe we can solve world problems in a better way.

Lucija Drempetić, 8.b

Veronika Rusan, 3.b

My world

I am Karlo and I am 13 years old. I live in a small village called Banšćica with my family in our family house. I live with my mother, father, grandma and sister. My family is not very big but we get on very well. When I have a problem I can talk to them and they always make me feel better. We share secrets and we help each other. My sister is older than me and she helps me with school. My dad is a lawyer and my mother is a housewife. I'm 7th grade.

40

My favourite subjects are math and geography. After primary school I would like to go to gymnasium. I like music. I play tamburica in KUD "Kaj" Zlatar Bistrica. I also play an accordion which is my favourite instrument. In my free time I hang out with my friends. We play basketball and football. On rainy days we play Playstation. I love my family, my friends and my life.

Karlo Gajski 7.c

The rabbit and the turtle

One day, a rabbit came to a turtle and asked it: "Do you want to compete with me in running"? The turtle replied that she wanted to compete. The next day rabbit said to the turtle: "I will get some rest", and the turtle kept walking. After some time the turtle was already near the end and the rabbit was still sleeping. The rabbit woke up, but it was too late because the turtle has already finished the race.

Ana Boltek, 6.c

My family

Hi! My name is Marta. I live in Gornja Stubica in Karivaroš. My family is big. There are ten of us. My mom usually works as a dressmaker. My dad is a manager. Grandma is doing nothing because she broke her leg. My younger brother Lovro is a student and sisters Lucija and Marija are the students too. I have one younger sister Klara and two brothers Petar and Ivan. My parents take a good care of me and other children. I love my family and I would never change it.

Marta Vulama, 5.b

Matea Kadojić, Dorotea Pasanec, 3.b

The Dog and the Sausage

A dog was hungry so he took a sausage from a meat shop and ran into the woods to eat it. He ran and ran and stopped by a river. He looked in the water and saw a dog with a sausage in his mouth. He wanted that sausage too, so he opened his mouth to bark at the dog. Just then his sausage fell into the river, and he lost it. The dog was hungry and sad. The message is that you should't be greedy.

Monika Tupek, 6.c

My school

My school is big. We have everything we need. We have a gym, a library, a canteen, corridors and many classrooms. The gym is very big. There are lot of books and magazines in the library. The canteen is small and we would like to have chairs there. The corridors are full of children. The classrooms are great. My favourite subject is Music because I like to sing. My best teacher is Mrs. Jandžel. The hardest subject for me is history. Our school is ok.

Marta Bočkaj, 6.a

The Stork and the Fox

One day the fox asked the stork to come to his house for lunch. The stork said OK. When the stork came, the fox gave her some soup in a plate. The stork could not eat the soup. The fox ate all the soup. The stork was hungry but she said thank you and asked the fox to come to her house for lunch. The next day the fox went the stork's house. The stork gave the fox soup in a tall bowl. The fox could not eat the soup, and he went home hungry.

Monika Tupek, 6.c

Our school

There are about five hundred students in our school. We have eight classes, a school library, a school canteen, teachers have got their own place to stay, big and small halls where we often play. The school is very big. We have two floors in the school. We have a special class for four children. Our school headmistersss is Sanja Knežić. A librarian is Ines Krušelj-Vidas. In our school we have a drama group, a folk group, football, globe and school choir. In the school garden are flowers and trees. I love my school. DO YOU?

Iva Jambrečina, 5.b

Unsere Lehrer

Unsere Mathelehrerin ist Frau Martina Lešković. Sie ist total nett, humorvoll und freundlich. Sie hilft immer bei Schwierigkeiten. Sie hat immer Geduld. Sie ist überhaupt nicht ungerecht und nicht streng. Deshalb ist sie meine Lieblingslehrerin.

Marta Hren, 5.a

Unser Sportlehrer ist Herr Slaven Belinić. Er ist witzig, sportlich und freundlich. Jeden Tag kommt er gut gelaunt in die Schule. Manchmal ärgert er sich. Er ist der beste Lehrer in der Schule.

Elizabeta Vrduka, 5.a

Lorena Jožinec, 2.b

Mein Zimmer

Ich habe mein eigenes Zimmer. Mein Zimmer ist groß, schön, hell, ordentlich und gemütlich. In meinem Zimmer sind ein Bett, ein Nachttisch, ein Schreibtisch, ein Stuhl, ein Spiegel, ein Teppich und zwei Schränke. Ich lese gern da, spiele Monopoly und höre Musik. Ich mag mein Zimmer.

Elizabeta Vrduka, 5.a

Ist Kleidung für dich sehr wichtig?

Ich kann stundenlang durch die Stadtbummeln und Schaufenster betrachten. Ich trage gern bunte T-Shirts, ausgewaschene Jeans, Leggings und Tunikas. Im Winter trage ich einen langen Mantel, warme Handschuhe, eine Mütze und schwarze Stiefel. Im Sommer trage ich lässige Kleider, luftige T-Shirts, Röcke, Schuhe mit Korkabsätzen und große Sommerhüte. Zum Turnen trage ich Trainingsanzüge, weiße T-Shirts und bequeme Turnschuhe. Für Feste trage ich Leggings und einen langen Pullover oder ein langes Kleid und Schuhe mit hohem Absatz. Ich trage gern Modeschmuck. Ich trage gewöhnlich Halsketten und Ohrringe.

ge. Ich kaufe meine Kleidung im Einkaufszentrum. Ich gebe nicht viel Geld für meine Kleidung aus. Ich trage manchmal Markenklamotten. Ich mag Nike, Puma und Converse. Ich lege viel Wert auf meine Kleidung. Ich gehe mit der Mode. Meine Kleidung muss bequem, sauber und praktisch sein. Meine Lieblingsfarbe ist rot. Mein Stil ist sportlich, elegant und verrückt. Meine Eltern sind mit meinem Stil zufrieden.

Anamarija Herceg, 8.c

Meine Familie

In meiner Familie sind meine Mutter Zorica, mein Vater Boris, meine Schwester Štefica, Ivana und Marija und meine Brüder Josip, Ivan und Nikola. Am Morgen machen wir alles gleichzeitig - meine Mutter kämmt sich, mein Vater rasiert sich, meine Schwester Ivana schminkt sich, ich putze mir die Zähne... Meine Mutter macht das Frühstück für die ganze Familie. Ich und meine Eltern verstehen uns ziemlich gut. Manchmal frage ich meine Eltern um Rat. Meine Geschwister und ich streiten manchmal. Meine Schwester Štefica ist zehn Jahre alt und geht in die fünfte Klasse. Sie hat braune, wellige Haare und ovales Gesicht. Sie ist klein und schlank. Sie ist auch kommunikativ, tierlieb und zickig.

Ana Boltek, 6.c

elte ich Tennis. Ich tanzte. Ich spielte mit Josipa, Tamara, Barbara, Amalija, Ema und Marija. Ich zeichnete und das machte mir Spaß. Abends hörte ich Musik. Ich schrieb Ansichtskarten.

Magdalena Lisak, 7.b

Meine Sommerferien

Endlich begannen die Sommerferien! Ich war sehr glücklich! Diesen Sommer spielte ich, sang und tanzte. Ich war nicht am Meer. Ich fuhr mit meinen Großeltern nach Trsat. Es war sehr heiß diesen Sommer. Die Sonne schien. Ich aß Wassermelonen, Eis und Kuchen. Ich trank Wasser und Obstsätze. Ich spazierte langsam durch die Natur. Ich fuhr Rad. Ich spielte Volleyball. Ich besuchte meine Freundinnen. Ich war traurig, als die Sommerferien endeten.

Marta Vlahović, 7.b

Sara Zebec, 2.b

Mein Tag

Um 6 Uhr bin ich aufgestanden. Dann habe ich mich gewaschen und gekämmt. Zum Frühstück habe ich Müsli gegessen. Um 7 Uhr bin ich zur Schule gegangen. Um 14 Uhr bin ich nach Hause gekommen. Zu Mittag habe ich Suppe gegessen. Ich habe Deutsch gelernt und die Lektüre gelesen. Dann habe ich aufgeräumt und am Computer gespielt. Zu Abend habe ich ein Sandwich gegessen. Dann habe ich ferngesehen und Musik gehört. Um 22 Uhr bin ich ins Bett gegangen.

Josipa Šagud, 7.c

Meine Sommerferien

Ich war am Meer. Das Wetter war schön. Ich spazierte am Ufer entlang. Ich schwamm. Ich sonnte mich. Nachmittags las ich. Ich aß Eis. Ich sprach Englisch und Deutsch. Ich schlief lange. Jeden Tag spi-

vjeronaučni kutak

Molitva

Gospodine, dragi Bože!
Ne daj da bude
zarobljenosti, mučenja, gladi i patnje.
Daj da bude život svakome ljepši i bolji,
da radimo ono što ti zaželiš.
Da budemo hrabri i uporni.
Da u našim kućama vlada
radost, sreća i dobra volja.
Molim te!

Marta Šešerko, 6.b

Molitva

Bože, Tebe koji si me stvorio
i srce mi svoje otvorio,
molim da pomognes mi
životni cilj ostvariti.
Pruži mi uvijek svoju ruku
da pobijedim svaku muku.
Ispuni me srećom
i ljubavlju još većom.
Svjetlošću put mi obasaj
da sretno stignem u tvoj raj.
Uz mene budi danju, noću,
a ja Tebe vječno slaviti hoću.

Marija Lorena Kosec, 7.a

Gabrijela Jakopović, 5.c

Dragi Bože!

Hvala Ti što si mi darovao tako dobru
majku,
jer mi svaku večer čita najljepšu bajku.
Brine se o meni danju i noću,
napustit je nikad neću moći.
Njoj bi dala sve na svijetu,
ljubav, sreću, svu ljepotu.
Volim te mama – ti to dobro znaš,
braci, sekici, meni – ti si anđeo naš.

Karla Zebić 4.b

Karta Zesile 1.3
Ema Bočkaj 4 b

Pismo nadbiskupu

Dragi kardinale, nadbiskupe Josipe! Želim Vam sretnu i blagosloviju 25-tu godišnjicu biskupskog imenovanja. Ovim putem želim Vam zahvaliti za sve dobro što ste učinili za našu nadbiskupiju i Crkvu u Hrvatskoj.

Pozivam Vas da posjetite moje mjesto Gornju Stubicu koja je više od 8 stoljeća vjerna Isusu. Željela bih da dođete u našu školu da se s nama družite. Dodjite na sat vjeroučstva i pričajte nam o Isusu. Pomo- lite se s nama. Posjetite spomenik Rudolfa Perešina, čovjeka koji je dao svoj život za hrvatski narod, a s kojim se mi u Stubici jako ponosimo. Odmorite se pod krošnjama stare Gupčeve lipe, simbolu naše čežnje za pravednim društvom.

I na kraju pozivam Vas u našu župnu crkvu sv. Jurja mučenika da u slavlju sv. Mise svi zajedno zahvalimo Isusu za sve darove kojima nas obasipa.

P.S. Poslušajte pjesme ljupkih dječjih glasova crkvenog zabora Mali Jurjevčani kojem s radošću i ja darujem svoj glas.

Neka Vas čuva dragi Bog!

Marta Hren, 5.a

Križaljka

1. Broj apostola
  2. Evanđelist
  3. Suprotno od toplog
  4. Često je u pernici
  5. On prodaje
  6. Blagdan 6.12.
  7. Novi i stari
  8. Snijeg i
  9. Jednina od ljudi
  10. Suprotno od nesreća
  11. Velik i
  12. Isusova majka
  13. Jednina i
  14. Jedan, dva...
  15. Drugi naziv za svjetiljku
  16. Suprotno od zdrav
  17. Skijanje spada pod
  18. Apostol Petar i njegov brat lovili su
  19. Školarac ili
  20. Voće s krunom

Marta Šešerko i Lucija Perešin, 6.b

Provjeri svoje znanje rješavajući ovaj kviz. Ako ga budeš s radošću i znatiželjom rješavao/la – do odgovora ćeš lakše doći. Zadatak je slova uz točna rješenja oblikovati u pojам koji se traži. Sretno!

1. Koji je glavni grad Kine?

- a) Hong Kong (S)
- b) Peking (T)
- c) Harbin (P)

2. Pronađi infinitiv!

- a) igrati (R)
- b) slušajući (I)
- c) hodala (A)

3. Kratica t. je za:

- a)točka (A)
- b)tona (T)
- c)to jest (D)

4. Kojeg plina ima najviše na Zemlji?

- a)kisika (S)
- b)ugljikovog dioksida (M)
- c) dušika (D)

5. Crta koja spaja dvije točke je:

- a)dužina (I)
- b)pravac (O)
- c)polupravac (E)

6. Tko je izdao Isusa?

- a) Petar Šimun (N)
- b) Juda (C)
- c) Bartolomej (S)

7. Iz koje je zemlje Mozart?

- a) Italije (U)
- b) Francuske (A)
- c) Austrije (I)

8. Koja nije topla boja?

- a) crvena (LJ)
- b) žuta (B)
- c) plava (J)

9. Koji je najveći kontinent na Zemlji:

- a) Afrika (Z)
- b) Azija (S)
- c) Sj. Amerika (K)

10. Koje je od ovih odgovora mjerilo za uvećanje?

- a) 1:1 (L)
- b) 1:2 (P)
- c) 2:1 (K)

11. Koliko je bilo križarskih ratova?

- a) 4 (O)
- b) 8 (E)
- c) 6 (I)

12. Što je slikovni zapis na filmskoj vrpci?

- a) tisak (A)
- b) film (I)
- c) radio (U)

13. Osnovna sirovina za proizvodnju gume je?

- a)kaučokovac (G)
- b)smola (H)
- c)imela (K)

14. Jedna od najboljih ptica pjevica koja zimu provodi u Africi je:

- a)vrabac (L)
- b)zeba (I)
- c)slavuj (R)

15. Na novčanici od 50 kuna je osoba:

- a)Josip Jelačić (A)
- b)Ivan Gundulić (E)
- c)Ivan Mažuranić (C)

RJEŠENJE:

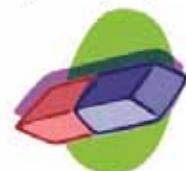
*Pripremili: Franjo Platuzić, 6.c
Josip Herceg, 6.c*

Rješenje : T

Rješenje : ,, ta

Rješenje: ,, b

Napiši odgovore na sljedeće zagonetke!

1. Non-stop radi i danju i noću, neophodno za život je svima koliko god na svijetu nas ima. _____
2. Ako je imaoš, želiš je dijeliti. Ako je podjeliš, više je nemaš. Što je to? _____
3. Kreću se, živi nisu. Bijeli su i raznih oblika. Što je to? _____
4. Oka tri ima, stalno žmirka njima. Što je to? _____
5. Raste u šumi, ima kapicu na glavi. Što je to? _____
6. Ona se ne kotrlja dok ju netko ne šutne. Što je to? _____
7. Voli kišu, voli vodu, al' ne voli pticu rodu. Što je to? _____

ra

Rješenje : _____

,, NA

Rješenje : _____

,, R

Rješenje: _____

8. Tvrda kuća, nema vrata, u njoj žive četiri brata. _____

9. Zijeva, a jezika nema. _____

10. Crven, bijeli ili plavi, on je grm mirisni, a miris mu je svima znan, u svibnju cvate. _____

11. Što nije nikad bilo, niti će biti, a ipak jest? _____

12. Zvono ima, a ne zvoni. _____

13. Crveni, brkati, ljuti djeda, oči ti peku i ujeda. _____

14. Ima igle, a ne zna šiti. _____

15. Pumpa brzo kad trčiš, pumpa sporo kad spavaš, a kad umreš, ono stane. _____

Odgovore potražite na stranici 44.

Pripremili: učenici 5-ih razreda

Petra Blagec, 1.a

Podlistak: likovno-literarne stranice

Jesen

Jesen nam udlazi,
a hladna i tiha zima dulazi.
Čakali sme berbu si,
al sme nekak slabe pobrali.
Bile je lijepo uz jake i tople dane,
al nas sad borme čakaju zima i navijek
tople peći.
Kaputi se već nojsiju,
stare se babe oblače
da ne bi bile betežne do kostiju.
Dešč već curi,
a medved mrijele gledi.
Jesen nam udlazi,
a hladna i tiha zima dulazi.

Marica Rusan, 7.b

Jesen

Došla je jesen same tak
nišči ni čul ni otkud ni kak.
Megla se vleče kak starica neka
a oblaci črni dolaziju z daleka.
Ljudi kak mravi po njivam letiju
pokle pak vu kletice vinčeka piju.
Dobre je lete bile, pune je vina,
veseli se cela družina.

Nikola Gudan, 7.a

Marija Lorena Kosec, 7.a

Pozdravlja me jesen

Jednog mi je dana jesenska vila pokućala na vrata. Na glavi je imala ispletenu krunu od kukuruzovine. Haljina je bila dugačka do poda i satkana od žutog, smeđeg i crvenog lišća. Na struku je imala pojaz od suhih grančica. U desnoj je ruci

imala čarobni štapić. Zamahnula je njime i počele su se događati neobične stvari. Sunce više nije bilo jako kao ljeti. Počela je padati kiša i postalo je hladnije. Lišće je počelo mijenjati boju i polagano padaće s grana. U šumi su počele rasti različite gljive. Sa stabla su počeli padati kesteni i žirevi. Događale su se prekrasne čarolije. Zahvalili smo jesenskoj vili na ovim ljepotama i poručili joj da se odmori do sljedeće jeseni. Tada će nas opet osvojiti prekrasnim čarolijama.

Luka Bočkaj, 3.b

Jesen

Ptići se spremaju na jug,
stujiju na žice i vrtiju se v krug.
Šuma se šarenici,
voće se rumeni.
Zadnje zrake sounca
blešćuju se z frljunca.
Slatke grozdje dozrijeva
i čovek v trsu pupieva.
Veter šumi, grane njiše
kak da veli leta nema više.
Veverica liješnjake sprijema
medved već pumalo drijema.

Maja Hanžek, 7.a

Grozd

V trsije dojdem, tak lepe diši,
pune trseka v redu stoji.
Na trsek u neke lepe se beli,
slatke je, fine i tak me gledi.
V zelenom lišću tihe grozdek spi.
Morti senja brege, dalke od svih.
Još male i ne ga da tu visi stalne
moštak fini postal bu, dede je to glavne.

Lorena Herceg, 7.c

Trsje

Jesen je došla
s pune posla.
Grozdje i kuruza
s pune boja.
Beremo grozdje
i poslušamo male
tičeve kak popevaju.
Živila se veseli
grozdju ko i mi,
tičevi ga zobljeju.
Šareni se listje, prati
nas veter, dešč curi,
stigla je jesen.

Silvija Bočkaj, 7.b

Vinograd

Na malenom brežuljku
prostire se vinograd.

U vinogradu je lijepo vazda,
u njemu se ističe svaki grozd.
Kad procvjeta u proljeće,
tu nema veće sreće.
Kada jesen dođe,
zrelo je grožđe.
Miješaju se mirisi
i okusi crnog i bijelog grožđa.
U njemu posla stalno ima,
sve dok ne dođe zima.
A kada dođe zima,
svi ispijaju malo vina.
U vinu nađu sreću
i utjehu još veću.

Gordana Škvorc, 7.c

Vinograd

Na brijezu pod starom lipom
ispod crkve s Marijinim kipom
smjestio se trs do trsa
viši jesu nego moja prsa.
A na trsu grozd do grozda,
ponosi se njima gazda.
A na grozdu mnogo boba,
primiče se berbi doba.
Neke rumene, neke žute,
ko jaglaci kad u proljeće krase pute.
Druge crne, neke čak i plave,
ko ljubičice kada dignu glave.
Sve su slasne i mirisu
u jesen njima vinogradi dišu.

Karlo Gajski, 7.c

Moj mačak

Moj je mali mačak
pravi vragolan!
Svaki dan isprede
neki novi plan.
Danas ga vidiš,
sutra više ne.
Uvijek se skita
oko mačke susjede.
Stalno se mota
oko plavog plota.
Mala mu je maca
zapela za oko
Brk mu je skočio
do neba visoko!
Ali ona ga baš i ne šljivi,
svida joj se drugi mačak sivi.
Moj mali mačak
sav je u jadu.
Zbog ljubavi tužne
izgubio je nadu.
„Mali moj mačku,
nek te ne mori tuga.
Veljača je duga,
doći će ti maca druga.“

Karla Zebić, 4.b

Podlistak: likovno-literarne stranice

Ana Klanjčić, 3.a

Proljetni dan

Sunčeke svijetli,
a ja male mira štela sam si zeti.
V travi ležim
i plave nebe gledim.
Na drijevu tičekti popijevaju,
dok medvedi još od zimskoga sna zijevaju.
Po zraku se miris rožić širi
s trnaca jaglac viri.
Srečna sam kaj mogu videti takvu divotu,
kak je mene lijepo v životu.

Marija Lorena Kosec, 7.a

Zvonimir Bokun, 4.f PŠ Hum Stubički

Proljetna zezalica

Jaglac cestom juri,
ljubičica na livadu žuri.
Zumbul u nebo zuri,
a Šafran se zbog svega duri!

Luka Bokun, 1.b

Visibaba

Zvoni, zvoni mala glava
Kakva je to buka prava?
Ispod lišća viri sada
Mala, bijela glava.
Probudila se visibaba.

Filip Zebić, 1.b

Filip Vlahović, 1.a

Visibaba mala

Visibaba mala
u proljeće je procvala.
Nasred puta je stala
i na nju
kap rose pala.
Pognula je glavu
i poželjela kišu pravu.

Mihail Haramustek, 4.b

Zvončić

Zvončić zvoni,
sve se ori.
Proljeće nam stiglo je,
veselimo se!

Jana Hren, 1.b

Voda

Voda nam puno znači,
svugđe ju možemo naći.
Na vodu moramo paziti,
kao malo dijete ju maziti.
Voda mora biti čista,
da nam osmijeh na licu blista.
Čiste vode danas baš i nema,
u budućnosti bi moglo biti problema.
Učiteljica nas u školi o vodi uči,
i s tim znanjem dolazimo kući.
Nemarni ljudi zagadjuju vodu,
trebamo ih naučiti da pažljiviji budu.

Marinela Lukec, 3.razred, PŠ Dubovec

Vjeverica

Ima jedna vjeverica
zabrinuta lica.
Po cijele dane skače,

uvijek nešto žvače.

Rep joj kitnjast, čupav,
ali lijep.
Dok jede žir,
ona treba mir.
Penje se na grane,
sa svake strane.

Nikolina Dijanić, 4.b

Moja sjena

Krenem u šetnju sama
kad pored mene šeće neka dama.
Skrenem lijevo, skrenem desno,
ona je uvijek uz mene tjesno.
Pružim joj ruku, a i ona meni,
uvijek sam u njenoj sjeni.
Prijateljica moja draga,
ide sa mnom svuda i svagda.
Kad sunce sjati prestane,
i moja draga sjena nestane.

Ema Bočkaj, 4. b

Leonarda Jakšić, 3.f PŠ Hum Stubički

Učinio sam nepravdu

Bio je dan kao i obično. Jedino što su završili školski praznici i ponovno sam krenuo u školu. Bio sam godinu dana stariji i išao sam u šesti, a ne više u peti razred. Moji prijatelji i ja došli smo opet u našu staru školu. Još uvijek je tamo stajala zgrada kao neka stara dama koja dočekuje i ispraćuje goste. U ovom slučaju to su bili učenici. Neki su tu već udomaćeni pa se ponašaju kao da su došli kod nekih rođaka, a oni iz petog razreda izgledali su kao pokisnuli miševi. Mi iz 6.c ušli smo u svoj razred. Razrednica je nešto pričala, ali ne znam što jer mi je bilo previše dosadno. Uzeo sam papirić i smotao sam ga u

Podlistak: likovno-literarne stranice

kuglicu. Potrgao sam penkalu i u šupljinu stavio papirić i otpuhnuo ga prema naprijed. Pogodio sam djevojčicu Anu. Osvrnula se, ali nije marila. Učinio sam to par puta, onako čisto iz dosade. Gađao sam koga sam stigao. Razrednica to nije primijetila jer je nešto upisivala u dnevnik. Odjednom se Ana podigla i opalila veliku pljusku Antoniju. To je tako jako odzvonio da je razrednici pala penkala iz ruke. Svi smo pogledali prema Ani koja je glasno uzviknula: "Učiteljice, Antonio me cijelo vrijeme gađa!". Razrednica je odmah poslala Antonija u kut. On, sav crven od neugode, nije se ni snašao, a kamoli da bi progovorio koju riječ. Na njegovom licu vidjelo se svih pet Aninih prstiju. Ja sam se smijao jer sam znao da sam ja taj koji je trebao biti u kutu. Jedva sam čekao da završi sat. Bilo mi je jako neugodno i od srama nisam mogao priznati krivicu. Bilo mi je jako žao Antonija, ali sam bio prevelika kukavica da išta kažem. Tim svojim djelom nikako se ne ponosim. Da mogu, vratio bih vrijeme unazad i postupio bih taj dan drugačije. A sve to počelo je iz čiste dosade.

Mateo Marjanović, 6.c

Petar Hren, 3.a

Spas u zadnji čas

Jedna ptičica živjela je na jednom stablu. Došao je zao i hladan mraz. Sve je bilo bijelo, potok zaleđen. Bilo je stvarno hladno i neugodno. Krenula sam u školu i ugledala ptičicu na stablu. Pokušala sam se popesti na drvo, ali sam se poskliznula i pala. Bilo mi je čudno što ptičica nije pobegla. Pogledala sam bolje i vidjela da joj je ozlijedeno krilo. Ptičica je bila jako uplašena, nisam znala je li zbog mene ili zbog toga što je na zimi. Pogledala sam u torbu i vidjela da imam malo sjemenki koje je učiteljica rekla da donesem. Stavila sam ih u ruku i dozivala ptičicu: „Ptičice, ptičice, dođi k meni. Nemoj se bojati, uhvatiti ču te ja!“ Tada se ptičica bacila meni u

ruke. Nisam bila daleko od kuće i otrčala sam do garaže, ali je bila zaključana. Stavila sam ptičicu pod majicu i odnijela u školu. Postavila sam je u neku udubinu iza škole. Poslije škole odmah sam uzela pticu i odvela je kući. Držala sam je u svojoj sobi i par dana sam ju krila od mame. Nakon tjedan dana otkrila sam svima. Napravili smo joj kućicu. Iz dana u dan brinula sam se o njoj, nosila joj hranu i zajedno smo se igrale. Bilo nam je jako zabavno. Na proljeće kad se izliječila, vratila se svojoj obitelji. Ja sam je svaki dan posjećivala, nosila joj hranu i igrala se s njom. Kad je odrasla, dobila je male ptičice s kojima sam se isto igrala.

Dora Jakšić, 3.a

Luka Bočkaj, 3.b

Kako vidim svijet

Svijet. Kako ga ja doživljavam i kakav je u mojim očima? Mogu ga gledati i zamisljati kroz bajku ili ga opisati baš onakav kakav jest.

Kad sam bila mala, mama mi je čitala puno priča i bajki. Sve su na kraju završile sretno i sve je bilo prelijepo. Svijet je izgledao kao jedno šarenilo prepuno lijepih boja i dobrih ljudi. To je bilo u mašti u nekom drugom svijetu. Takav danas ne postoji. Svijet je prepun različitih ljudi koji žive na različitim mjestima. Imaju različite kulture i načine življjenja. Neki su vrlo siromašni i žive vrlo skromno, dok s druge strane prevladavaju bogataši, bahati i nerazumnoi. Mali dio ljudi zadovoljan je onime što ima. Većina teži za nečim nevažnim i velikim. Trče za bogatstvom i ne vide ništa nego samo sebe. Ljudi se sve više udaljavaju jedan od drugoga, a nisu svjesni da ne mogu živjeti sami. Potrebni su im prijatelji s kojima će graditi svijet i usavršavati ga. Ali ne da uzimaju dio po dio svijeta i uništavaju ga, nego da ga čuvaju jer svijet je samo jedan. U tren može nestati i zauvijek izbrisati sve ove ljepote koje se na njemu nalaze.

Trudimo se da svijet postane bajkovit kao u onim bajkama koje mi je mama pričala.

Ema Ivanić, 8.a

Filip Haramustek, 3.a

Moj zavičaj pruža mnogobrojne mogućnosti za buduće zanimanje

U petak, 11. listopada, u našoj školi obilježili smo Dan kruha i plodova zemlje. Nakon kratke priredbe, ukusne kruhove i kolače blagoslovio je naš župnik luka Slijepčević. Nakon toga krenuli smo pješice po oblachnom i kišnom vremenu prema selu Gusakovec. Ostvarili smo našu tradicionalnu školu u prirodi pod nazivom Pozdrav jeseni pješačeći kroz predivne jesenske krajolike naše Gornje Stubice. Hladan zrak i vlažnost rose na cipelama naviještali su ugodaj jesenskoj kišnoj prognozi vremena. Putujući šumskim puteljcima po otpalom lišću, prvo smo dospjeli u selo Dobri Zdenci smješteno uz cestu za svetište Mariju Bistrigu. Naše određešte bilo je selo Gusakovec. To je kraj pun obradivih površina koje su sada ukrašene redovima dozrela kukuruza, a listopadne šume poprimile su jesenske boje. Budući da smo 8. razred, počinjemo ozbiljno razmišljati o svom budućem zanimanju kojim ćemo se baviti možda veći dio života. Nama je to važna odluka. Uspeli smo se na brijeđ gdje je kuća i lijepo uređen okoliš našeg poznatog slikara gospodina Zvonka Pižira. On nam je pokazao svoja likovna ostvarenja u tehniци ulja na staklu. On je slikar naivac. Na njegovim slikama osjetili smo ljepotu umjetničkog stvaranja. Slikanje me veoma zanima, ali nisam stekla dojam da je to posao od kojeg se može pristojno živjeti, pogotovo danas u doba ekonomске krize. Poslije druženja

Podlistak: likovno-literarne stranice

sa slikarom, otišli smo u obilazak farme krava obitelji Horvatiničić. Ljubazno su nas dočekali i odveli u razgledavanje njihovog gospodarstva. Oni se bave uzgojem krava muzara. Na njihovom prostranom dvorištu susreli smo konja i malog psića. Okoliš je pun strojeva, hrane za krave, sijena i mnogo toga što je potrebno za rad na farmi. Miris koji je dopirao od staja, u kojima su smještene krave, nije bio baš ugodan, ali takva je farma. Gospoda i gospodin Horvatiničić trudili su se da nam što bolje objasne svoje djelatnosti kao što su: način uzgoja krava, vrste životinja, prehrana, vrste hrane, način mužnje i pohrane mljeka, higijena prostora, itd. Zaključila sam da je ova farma veoma dobro organizirana i modernizirana. Svi članovi obitelji ulažu mnogo truda u svoj rad i ozbiljno shvaćaju svoj posao. Mislim da je potrebno puno snage za rad na farmi. Na našim se poljima može proizvesti dovoljno hrane za životinje. Oranice je potrebno obrađivati i nije dobro pustiti da ta plodna zemљa zaraste u korov. Taj dan puno sam naučila, ali mi se ni jedno zanimanje ne čini kao moje buduće.

Melani Kebet, 8. c

Natalia Sinković, 2.a

Borio sam se

Dugo vremena borio sam se sa svojom prekomjernom težinom. Borio sam se za koji kilogram manje. Sjećam se još ranog djetinjstva, sjećam se kako je svakako u mojoj blizini komentirao: "Vidi ovog malog bucu, baš je sladak!" Svi su me željeli samo malo pritisnuti za moja bucmasta i crvena lica. Svima sam bio izuzetno sladak i zanimljiv. Volio sam jesti sve, baš sve i to u bilo koje doba dana ili noći. No, kako sam postao stariji, počele su kritike i prigovaranja sa svih strana. Mama je stalno kvocala: "Denise, manje jedi! Vidiš li kakav si?" Tata, brat i sva ostala rodbina

također su počeli prigovarati. Često sam boravio po bolnicama i kritike su se i tu našle. U svakom otpusnom pismu pisalo je kako sam prehranjen za svoju dob. Svi su me opominjali kako moram smršaviti ne samo zbog izgleda, već i zbog zdravlja. Mene ništa nije diralo. Ja sam se borio samo za hranu. Nisu me dirala ni prijateljska ruganja ni ironični osmjesi. Kada bih legao, već sam razmišljao što će i kako će idući dan jesti. Borba s mojim kilogramima u kući postajala je sve veća. Kada sam trebao nove traperice, mama bi se tri dana psihički pripremala na šoping koji je uvijek bio u svadi. Stalno bi ponavljala: "Užas kako izgledaš! Gdje da kupimo hlače tvoje veličine?" Nekada sam se osjećao malo sramotno, ali ne zbog svojih kilograma, već iz ljutnje jer su svi dučani bili puni samo uskih traperica. I tako iz dana u dan, iz godine u godinu. Prije četiri mjeseca kazaljka na vagi pokazivala je ni više ni manje već 82 kilograma. Naravno, to je smetalo svima samo meni ne. A onda odjednom, kao grom iz vedra neba, preko noći promijenilo se sve. Pojavio se još jedan problem. Kako imam iskrivljene zube, posjeti ortodont bili su česti, ali nikako nisam bio na redu za aparatić. Otišli smo u privatnu ordinaciju u kojoj je sve bilo gotovo u samo sedam dana. Najprije sam dobio samo gornji aparatić koji je fiksnii, a uz njega i sve upute vezane uz hranu. Nisam mogao jesti ništa osim pudinga i jogurta. Kako su dani prolazili, a kako sam sve više postajao sit pudinga i jogurta, više nisam htio ništa. Pio sam uglavnom vodu i svi su počeli primjećivati da sam smršavio. Stao sam na vagu i stvarno, vaga je pokazala 75 kilograma. Tog dana video sam da mogu živjeti normalno bez prežderavanja i odlučio sam još smršaviti. Tog dana počeo sam se boriti za zdrav i kvalitetan način življenja. Dobio sam u međuvremenu i donji aparatić. S vremenom navikao sam se na njih, ali sam ustrajao u želji da smršavim. Bilo je kriznih dana kad bih najradije pojao sve, ali sa čašom vode rješavao bih takve napade. Svakim danom stajao sam na vagu nakon čega sam imao još veću želju da se borim za svoj izgled. Do danas sam smršavio 19 kilograma i moram reći da sada kada vidim svoje hlače od prošle godine, sramim se samog sebe. Sada znam da kritike nisu bile bez razloga, već stvarno zbog brige za mene. Borio sam se za svoje zdravlje, svoj izgled i meni se isplatilo. Samo treba postojati želja i vjerujem da će svatko uspjeti i pobijediti u svojoj borbi.

Denis Rafaj, 8.a

Moja obitelj

Moja obitelj ima puno predaka. Nekih se ne sjećam jer su umrli dok sam bio mali. Članovi moje obitelji su djed Juraj, baka Ivanka, otac Dražen, majka Ljiljana, brat Hrvoje, sestra Petra i ja. Svi živimo u istoj kući, a prabaka Dragica živi pokraj nas. Tata Dražen bavi se strojarstvom i dobar je u poljoprivrednim poslovima, a mama je prodavačica i vrlo dobro kuha. Tatu zanima nogomet, a mamu puno novih jela. Brata Hrvoja zanimaju računala, a mene nogomet. Tata, djed i brat najdraži su mi jer su me puno naučili o nogometu. Često se družim sa svim članovima obitelji jer sam smiješan i nestasan. Najviše volimo igrati društvene igre. Meni moja obitelj daje ljubav i dobrotu zato jer i ja njima pružam ljubav i dobrotu.

Filip Haramustek, 3.a

Mihael Smrček, 3.b

Moja majka

Moja je majka radost mi cijela
očiju plavih, vatkoga tijela,
ruke njene meke kao svila
mnogo su puta mene grlike.
Kuhati voli ručkove fine,
sva je puna ljubavi i topline.
Poljubac svoj često joj dam
neka zna da volim je ja.
Tom riječju želim joj reći
da je prijatelj najveći.
Prije spavanja anđela moli
da dijete njeno sačuva od zla i boli.
Molitvu za nju ja molim,
čuvaj je Bože jer je volim.
Voljeti nju baš je lako
jer ti si posebna osoba, majko!

Franjo Platužić, 6.c

Podlistak: likovno-literarne stranice

Moj djed je najbolji pčelar

Moj djed Janko jako je vrijedan. On radi po čitav dan. Uvijek diže nešto svojim starim, umornim, hraptavim rukama. S njegovog lica sja toplina iako je u životu mnogo toga proživio u 70 i nešto godina. Uvijek je u pokretu i stalno nekamo žuri. Sada mora ovo, pa zatim ono. I moja baka stalno mu nađe posla. I to je tako već 50 godina. Moj djed je pčelar i uvijek oko pčela nešto radi. Tako je to s njima. Kad padne snijeg, treba izraditi okvire za pčele, nahraniti ih i mnogo toga. Najteže mu je ljeti dok na suncu u žutom odijelu vraća pčele u košnicu. Svaki dan je u tom svojem prepoznatljivom žutom odijelu. On i ja smo složni. Stalno mi priča o pčelama, a ja ga slušam i mislim kako djed priča o poslu koji će ja jednog dana možda naslijediti. Svaki put kada dođem k njemu, on nešto radi, a kad me spazi, oči mu se krije od sreće i pozdravi me svojim osmijehom koji mi ulijeva strahopštanje prema njemu. Znam, jednoga dana doći će kraj djedovog života i morat ćemo se rastati od djeda koji me uvijek dočekuje raširenih ruku. Ne marim previše za te misli, nego provodim vrijeme s njim u sreći i veselju dok ne ode u vječni život, tamo negdje gore gdje, kako kažu naši stari, teče med i mljeko.

Magdalena Vrduka, 6. a

Lorena Ruklić, 2.a

Moji pretci

Sjećam se svoje prabake Katice Petrović. Ona je baka moje mame. Rođena je davne 1914. godine. Život joj je bio težak jer su ljudi bili jako siromašni. Pričala mi je o

svom tati i o tome kako je nestao u Prvom svjetskom ratu, a vratio se tek za sedam godina. Pričala je da se nisu puno igrali jer su morali puno raditi. U školu je išla samo četiri razreda i bila je odlična učenica. Prije su sva djeca bila bosa. Nisu imali obuće i puno odjeće. Voljeli su u poljima žeti žito i vezati snopove. Uz rad su se družili i pjevali pjesme. Najljepša su im bila zimska vremena kad su čehali perje. Mi smo je zvali mala baka jer je bila niskog rasta.

Matija Čmarec, 3.a

Marko Vlahović, 3.b

Moja tvrđava sreće

Na malenom brežuljku pokraj šume nedaleko od glavne ceste nalazi se maleni zaseok. U njemu je nekoliko kuća u kojima žive samo stariji ljudi, nekoliko praznih starijih kuća, a i nekoliko u kojima žive obitelji kao što je moja. Na najvišem dijelu moga dvorišta nalazi se očuvana stara kuća u kojoj su nekada živjeli moji djed i baka. Kad ju gledam, vidim koliko je drugačija od kuće u kojoj sada mi živimo. Ta stara kuća bila je nešto veća od našeg dnevнog boravka i kuhinje. No, po pričama naših djedova i baka, živjeli su sretno i zadovoljno. Na prvom katu moje kuće nalaze se spavaće sobe i kupaonica. Jedna od tih soba je i moja. S prozora moje sobe pogled se pruža na susjedovo dvorište prepuno voćaka pa su mi najljepša proljetna jutra kad pregršt ptičica na granama najavljuje još jedan sunčan dan. Najljepši pogled na kuću pruža se početkom ljeta jer su tada balkoni prepuni raznobojnog cvijeća, a ni dvorište ne zaostaje za njima. Pokraj kuće nalazi se velik orah koji u ljetnim mjesecima pruža hladovinu. Imamo i domaće životinje koje volim obilaziti kad imam slobodnog vremena. Za to vrijeme oko mene se šuljaju moja dva mačića. Ali najvažnije od svega ovoga je moja obitelj koja se nalazi u toj kući. To su osobe na koje uvijek mogu računati i na koje se mogu osloniti. Malo kada smo mi ljudi zadovoljni onime što imamo, ali ja sa

sigurnošću mogu reći da je ta kuća tvrđava moje sreće.

Lana Boroša, 6.c

Lorena Kovačić, 7.b

Susreti nas obogaćuju

Ljetni praznici su već neko vrijeme trajali pa su tako moji roditelji odlučili da zašto sad ne bismo išli na more. Spremili smo stvari i krenuli u tri sata ujutro. Zašto tako rano? Pa da se izbjegne gužva. Nakon pet sati vožnje napokon smo stigli u Bristivicu. Ona je maleno selo puno kamenih kuća koje nisu baš gusto naseljene. Smjestilo se iznad grada Trogira. Bristvica je jako tiho selo, tako tiho da se čuje kako leptir sleti na tlo. Kada dođemo, prvo se pozdravimo sa susjedima. Oni se zovu Neno i Silvana. Neno je lovac pa nam priča svoje doživljaje iz lova. Htjela sam reći lovačke priče, ali sve i nisu baš izmišljene. Silvana ostaje doma. Ona vodi ovce na pašu i moram ih pohvaliti jer im je sir super. Nakon ponovnog susreta sa susjedima te kratkog razgovora idemo do naše male kućice. Do tamo cesta ne vodi, ali može se proći autom. Kada dođemo tamo, vidim tri kućice različite visine: jedna visoka, jedna malo niža, a između njih jedna vrlo niska. Dogradili smo kupaonicu i wc. Prije preuređenja na moru smo boravili samo tri dana. Sada je sve sredeno i lijepo. Moji roditelji žele još puno toga napraviti, ali to je za sljedeće ljetno. Nakon što se raspakiramo i malo odmorimo, otidemo na plažu. Da bismo došli do plaže, vozimo se cestama koje me podsjećaju na zmije, malo lijevo, malo desno. Tako zmijastim cestama vozimo se kroz Bristvicu, u Seget Gornji pa u Seget Donji. U Segetu Donjem idemo na plažu kod jednog hotela. Tamo je lijepa velika plaža i gusta borova šuma pa ima hladovine. Kada smo tamо, obično znamo razgovara-

Podlistak: likovno-literarne stranice

rati o tome tko već nekoliko godina dolazi ovdje u isto vrijeme kao i mi, kojih stranaca ima više, a kojih manje. Onda se idemo kupati. Nakon toga vraćamo se u Bristvicu i nešto pojedemo. To je obično krumpir ili tjestenina s mesom i salata. Nakon ručka igram se sa svojom malom susjedom Ani. Ona je tek završila prvi razred pa je za mene mala. Ona ima kratku plavu kosu i velike zelene oči. Obično nosi haljinice svijetlih boja. Predvečer dođem kući, gledam televiziju te kasno zaspim. Sljedeći dani se manje više ponavljaju, ali najzanimljiviji je prvi. Na kraju se pitate čime nas susreti obogaćuju? Obogaćuju nas osjećajima i doživljajima koje ćemo pričati prijateljima i članovima obitelji.

Katarina Smetko, 6.a

Domovinu nosim u srcu

Domovina. Što znači tako moćna riječ? O domovini su mnogi pjesnici pisali pjesme, pisci pripovijetke i za nju su dali svoje živote. Sada i ja pišem o svojoj domovini. Lijepo je buditi se znajući da si okružen prirodnim ljepotama. Sunce polako izlazi, obasjava žitna polja i prodire kroz moj prozor. Tmurni oblaci daleko su sakriveni na obroncima Velebita i Dinare. Planine me podsjećaju na Mjesec. Puste i kamenite. Šum duge rijeke i ptičji pjev odzvanja u mojim ušima. Polja su bogata cvijećem, a šume ukusnim gljivama. Modro Jadran-sko more plavi se izdaleka. Umirujuće je za dušu. Mnogi ljudi napuste svoju domovinu. Ja ne znam kakav je to osjećaj. Oduvijek živim u Hrvatskoj. Neki otidu i nikad se više ne vrate. Djed mi je pričao kako je radio izvan naše domovine. No, uvijek je osjećao žar za svojom domovinom. U koji god kraj naše domovine došli, dočekat će vas ljubazni ljudi. Upoznat će vas s ljepotom svog mjesta. Stari gradovi puni su kulturno-povijesnih spomenika. U mojem mjestu nalazi se bista Rudolfa Perešina koji je poginuo boreći se za našu domovinu. Spomenik Matiji Gupcu, koji se borio za prava seljaka, smjestio se na jednom brežuljku. Diljem Lijepe Naše nalaze se dvorci i utvrde koji nas sjećaju na prošlost. Teško mi bi bilo otići iz domovine. Volim hrvatski narod i njegov jezik. Morala bih pričati drugim jezikom. Zašto pričati i pisati drugim jezikom ako već znaš prekrasan jezik? Slova kojima se mogu napisati maštovite bajke koje bi veselile drugu djecu? Mnogi su se

borili za slobodu domovine i jezika. Osjećali su pripadnost jednom narodu, jeziku i kulturi. To je domovina. Mjesto u kojem se osjećaš ugodno i okružen si ljudima koje voliš. Volim svoju domovinu. Tu je moj dom, moje sve. Želim provesti ostatak svog života u svojoj domovini. Ponošna sam što je moja domovina Hrvatska. Moje srce kuca za tebe, domovino!

Magdalena Lisak, 7.b

Maja Bokun, 8.c

Marcel Žagar, 2.a

Moje putovanje u prošlost

Jednog poslijepodneva išao sam u šetnju. Dok sam se šetao, naišao sam na staru i napuštenu tvornicu. Unutra su bili strojevi raznih veličina, a ja sam jako volio strojeve. Ušao sam i video super stroj, izgledao je zabavno pa sam počeo tipkati po gumbićima. Odjednom sam se stvorio u 1573. godini. Tog trenutka sreo sam Matiju Gupcu. Rekao mi je da uzmem sablju i pridružim se seljacima u buni. Pravio sam se da idem po sablju, a Matija Gubec je otisao ohrabriti seljake. Ja sam za to vrijeme tražio mjesto gdje sam siguran. Morao sam slušati zvuk borbe, a je ne volim zvuk tučnjave i ubijanja. Baš kad su seljaci izgubili, ja sam se stvorio u tvornici. Čudio sam se svom povratku kući, a onda sam ugledao da na stroju piše: Uvijek ste na putu 4 sata. Saznao sam zašto sam se vratio i otisao sam kući mami i tati. Mama me je htjela pitati sve o prošlosti dok je živio Matija Gubec. Sve sam znao, a mama je bila zbumjena što sam sve znao, a nisam niti malo ponavljao.

Petar Hren, 3.a

Škola u budućnosti

Jednog dana igrao sam se s prijateljima u šumi i naišao na vrata budućnosti. Prošao sam kroz njih i kako se začudio. Stvorio sam se pred velikom zgradom na kojoj

Laura Klanjčić, 1.a

Podlistak: likovno-literarne stranice

Ah, šteta što nisam mogao duže ostati. Morao sam ići da se roditelji ne zabrinu gdje sam tako dugo.

Emanuel Rod, 3.a

Moja nova, neobična i lijepa škola

Preselila sam se sa svojim roditeljima u novi grad. Grad je bio velik i moderan. Upisala sam se u novu školu. Kad sam je vidjela, ostala sam bez daha. U velikom parku s puno cvijeća i stazica nalazila se moja nova škola. Pokraj škole nalazio se veliki bazen za plivanje i veliko školsko igralište. Ušavši u školu, ugledala sam hodnik obojan u puno boja. Učionica je bila raskošna i velika. Klupe su bile uredno složene, obojane svaka u drugu boju. Na svakoj je klupi bilo jedno računalo. Pogled mi se zaustavio na zidu na kojem je bila ploča, ali ne bilo kakva, već ploča koja se može smanjiti, povećati, koja pritiskom na gumu obriše sve što je pisalo na njoj. Na drugom zidu učionice nalazio se ogromni akvarij s raznim ribama, školjkama i biljkama. O tim malim bićima brinuli su se učenici. Moja je nova škola bila poznata po putovanjima. Učenici su putovali po cijelome svijetu. Upoznavali su nove gradove, ljudi i njihov način života. Sa svakog putovanja donosili su prekrasne suvenire. Učenici su na satima u školi razgovarali na svim jezicima koje su naučili na putovanjima. Sretna sam što sam još uvijek učenica te moderne i lijepе škole.

Dorotea Pasanec, 3.b

Josipa Božić, 5.b

Priča o jednom neobičnom prijateljstvu

Netko je pokucao na vrata učionice. S obzirom na to da slabo čuje, učiteljica je nastavila drijemati. To je uobičajeno kod nje, učiteljice engleskoga jezika. Ne volimo je baš jer nam zadaje zadatke koji ne

Antonio Boroša, 6.a

bi riješio ni najveći stručnjak engleskoga jezika. No, što ćemo, to nam je dužnost. Moj razred poprilično je dobar, miran i pristojan, pogotovo na njenom satu. No da se vratimo na kucanje... Bila je nevjerljivatna. Glava joj je bila u obliku kocke, jedna strana kose duža od druge, oči su joj bile poput zvijezda, samo što su (bez uvrede, Nepoznata) prave zvijezde malo ljepše. A tek ruke!!! Nije imala ljudske prste, bili su nevjerojatni, neopisivi. Na sebi je imala dugu, crveno-rozu haljinu, a svi znamo da kombinacija crvene i roza boje ne dolazi u obzir. Na nogama je imala cipele sasvim neke stote boje, ljubičasto-žute. Uža-as!!! Došla je sama, bez pratnje roditelja. Možda ih uopće i nije imala. Svi smo bili u čudu, a učiteljica Pospanka napokon je shvatila da ima sat i vidjevši to nevjerljivo i sasvim neshvatljivo biće, mislila je da sanja. Udarila se par puta po toj svojoj snenoj glavici, no i dalje je vidjela ono što je vidjela i prije nego što se sasvim bolno udarila. Zvala se Marina. Kako ona kaže, došla je svojim letećim strojem iz Smješkograda u Zagreb. Pitate se što je to Smješograd? Pa to je grad gdje se ljudi samo smiju. To im je jedina zanimacija. Žive od smijeha, hrane se smijehom, razgovaraju smijehom. Zaboravila sam vam napisati na početku, k nama je i došla sa smijehom. Bio je predivan, pun topline, vedrine, ljubavi i prijateljstva. Bila je jednostavno nevjerljivatna. Pozdravila nas je s „Dobar dan“. Očito je tamo u Smješkogradu učila naš jezik. Ne znam što je vidjela u njemu. Meni se ponekad čini dosadnim, ali ipak, kad malo bolje razmislim, shvatim da se ljudima koji ga ne znaju i koji ne žive s njim jako sviđa i da ga žeљe naučiti iako je jako zahtjevan i težak. Kako

je to čudno... No, bitno je da je ona bila tu. Djevojčica koja ne samo da je čudno izgledala, nego se čudno i odnosila prema nama. Bila je puna ljubavi i prijateljstva te je željela sa svima nama postati prijateljica. Čim je ušla u razred, počeli su joj se smijati, svi osim mene. Ona nije marila. Učiteljica engleskoga jezika, sva u šoku, pozdravila ju je i pozvala je izvan učionice. Mislim, zašto??? Pokušali smo dokučiti koji je razlog toj tajnovitosti, ali nismo uspjeli. Nakon par minuta, zajedno su ponovno ušle u učionicu. Englezerica više nije bila u tako velikom čudu. Objasnila nam je tko je to zapravo. Uskoro smo se upoznali i postali prijatelji, a oni koji su joj se rugali, ispričali su joj se i požalili za tim što su učinili. Ona je jednostavno super. Došla je k nama u Zagreb samo kako bi se školovala i postala kao i mi, obična ljudska stvorenja. To je stvarno pohvalno. Svaki dan isle smo zajedno u školu, zajedno učile, zajedno ogovarale, zajedno se smijale. Svi, ne samo ja, već cijeli razred. Jako smo se voljeli, poštivali i branili jedni druge. Postali smo kao velika obitelj s puno djece. Ta nas je djevojčica promijenila. Nismo bili više obična djeca koja idu u školu i samo uče kako bi bili nešto više. Postali smo bolji, pravedniji, ona je u nas uvela osjećaj ljubavi, ne samo u nas, već i svima oko nas. Na ulici su je svi gledali s velikim čuđenjem, no tu je najviše prevladavalo ismijavanje. Ali, neka se ljudi samo smiju, najvažnije je kakav je tko iznutra. To bi svi trebali poštovati i u to vjerovati, a ne prosudjivati druge po izgledu. Joooj, kako me to ljuti!

Lorena Kovačić, 7.b

Antoni Tupek, 7.b

Kristijan Hren, 7.b

Stubaki prijevoz

CROATIA OSIGURANJE

utemeljeno 1884.

TRGOSTIL

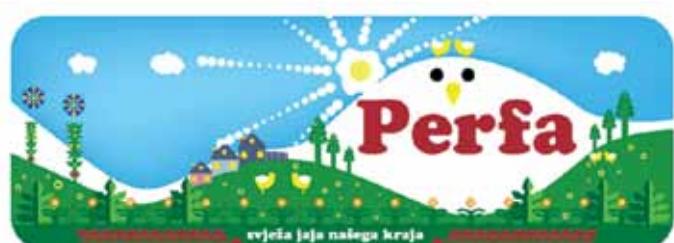

Computer Shop i Servis
indem@

Zabok, Matije Gupca 61

LIMOVOD LEŠKOVIĆ
VL. Danijel Lešković
J. Haramusteka 1a
GORNJA STUBICA

Lipin pučkoškolac 17

Samantha Zebec, 1.b

Karlo Perešin, 1.b

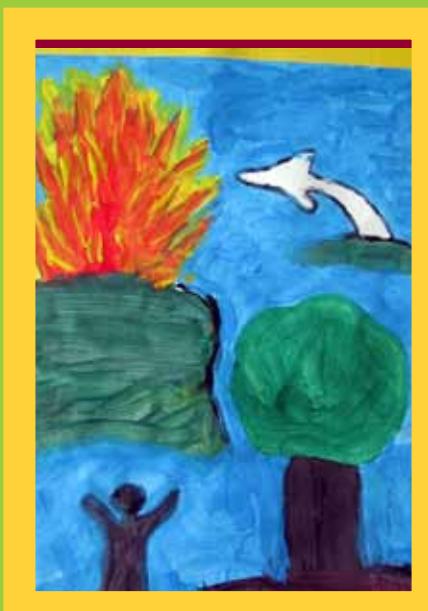
Laura Slivar, 1.b

Antonija Hren, 1.b

Jana Hren, 1.b

Nino Krizmanić, 1.b